

zachód i dochodzi do punktu 134-158, gdzie skręca na północny zachód i dochodzi do punktu 134-44. W tym punkcie skręca na południe i dochodzi do punktu 134-43, w którym skręca na zachód i przez punkt 134-42 dochodzi do punktu 134-41, gdzie skręca na południowy zachód i przez punkt 134-40 dochodzi do punktu 149-8694. W tym punkcie skręca na północny zachód i przez punkty: 149-8693 i 149-8692 dochodzi do punktu 149-8691, w którym skręca na południowy zachód i dochodzi do punktu 149-8689. Tu skręca na północny zachód i przez punkt 149-8690 dochodzi do punktu 149-8688, w którym skręca na północ i dochodzi do punktu 149-8687. W tym punkcie skręca na północny zachód i dochodzi do punktu 149-8686, w którym skręca na północny wschód i przez punkt 134-11 dochodzi do punktu 134-10. Z tego punktu biegnie na północny zachód i dochodzi do punktu 134-9, w którym skręca na południowy zachód i dochodzi do punktu 84-55. W tym punkcie skręca na północny wschód i przez punkt 84-54 dochodzi do punktu 84-53, w którym skręca na północny zachód i przez punkt 84-275 dochodzi do punktu 84-274. W tym punkcie skręca na północny wschód i przez

punkty: 84-276, 84-277, 84-327, 84-290 i 84-291 dochodzi do punktu 84-247, w którym skręca na północny zachód i przez punkty: 84-246, 84-425, 84-382, 84-245, 84-419, 84-244, 84-243, 84-242, 84-326 i 84-241 dochodzi do punktu 84-380, w którym skręca na północny wschód i dochodzi do punktu 84-379. W tym punkcie skręca na północny zachód i dochodzi do punktu 84-378, z którego biegnie na północ i przez punkt 84-199 dochodzi do punktu 84-198. W tym punkcie biegnie na północny wschód i przez punkty: 84-197, 84-196, 84-195 i 84-431 dochodzi do punktu 84-133, od którego rozpoczęto opis.”.

§ 2. Przedsiębiorcy, korzystający po dniu 1 stycznia 2001 r. z pomocy publicznej w warmińsko-mazurskiej specjalnej strefie ekonomicznej, wartość dotychczas poniesionych wydatków i otrzymanej pomocy przeliczą według sposobu określonego w rozporządzeniu, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

60

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 stycznia 2005 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy — Ordynacja podatkowa

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 65, poz. 595 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) i art. 88 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 12 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks karny, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 160, poz. 1083),
- 2) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 3) ustawą z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95),
- 4) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 listopada 1999 r. sygn. akt K 28/98 (Dz. U. Nr 92, poz. 1062),
- 5) ustawą z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037),
- 6) ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 32, poz. 299 i Nr 180, poz. 1500),
- 7) ustawą z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy — Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594),

- 8) ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268),
  - 9) ustawą z dnia 3 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy — Ordynacja podatkowa — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 16, poz. 166),
  - 10) ustawą z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 459),
  - 11) ustawą z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 42, poz. 475),
  - 12) ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731),
  - 13) ustawą z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368),
  - 14) ustawą z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452),
  - 15) ustawą z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 89, poz. 804),
  - 16) ustawą z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz. U. Nr 113, poz. 984),
  - 17) ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271),
  - 18) ustawą z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 169, poz. 1387),
  - 19) ustawą z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188),
  - 20) ustawą z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz. U. Nr 137, poz. 1302),
  - 21) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 września 2003 r. sygn. akt K 20/02 (Dz. U. Nr 170, poz. 1660),
  - 22) ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255),
  - 23) ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o prokuraturze, ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 228, poz. 2256),
  - 24) ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257),
  - 25) ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593),
  - 26) ustawą z dnia 19 marca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 623),
  - 27) ustawą z dnia 19 marca 2004 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 91, poz. 868),
  - 28) ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 93, poz. 894, Nr 254, poz. 2533 i Nr 263, poz. 2619),
  - 29) ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205),
  - 30) ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291),
  - 31) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2004 r. sygn. akt K 4/03 (Dz. U. Nr 122, poz. 1288),
  - 32) ustawą z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546),
  - 33) ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy — Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692),
  - 34) ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808)
- i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 4 stycznia 2005 r.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:
- 1) art. 307—323 i 343 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), które stanowią:
„Art. 307. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513, z 1994 r. Nr 122, poz. 593, z 1995 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 74, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471 i Nr 102, poz. 643) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się do:

- 1) postępowania w sprawach karnych skarbowych,
- 2) spraw uregulowanych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), z wyjątkiem przepisów działów IV, V, VII i VIII.”;

2) tytuł działu III otrzymuje brzmienie:

„Przepisy szczególne w sprawach ubezpieczeń społecznych”;

3) skreśla się art. 164—179.

Art. 308. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426 i Nr 141, poz. 692 oraz z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w § 1 w pkt 1 wyrazy „o zobowiązaniach podatkowych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926)”;

2) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. § 1. Dla zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 ustawy — Ordynacja podatkowa podstawę wystawienia tytułu wykonawczego stanowi również deklaracja lub zeznanie złożone przez zobowiązanego.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, tytuł wykonawczy można wystawić, jeżeli:

1) w deklaracji lub zeznaniu zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego,

2) wierzyciel przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego przestał zobowiązanemu upomnie-

nie, o którym mowa w art. 15 § 1.”;

3) w art. 154 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zajęcie zabezpieczające prekszałca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 33 § 4 ustawy — Ordynacja podatkowa.”

Art. 309. W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341, z 1994 r. Nr 43, poz. 160, Nr 126, poz. 615 i Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 132, poz. 621, Nr 137, poz. 640 i Nr 152, poz. 720 oraz z 1997 r. Nr 71, poz. 449, Nr 79, poz. 485, Nr 102, poz. 643 i Nr 121, poz. 770) po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu:

„Art. 175a. § 1. W toku postępowania przygotowawczego kierownikowi finansowego organu dochodzenia, o którym mowa w art. 174 § 2 pkt 2, przysługują uprawnienia przewidziane w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926).

§ 2. Przepisy art. 184 § 2 i 4 oraz art. 295—297 i art. 301 ustawy — Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”

Art. 310. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147, z 1991 r. Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1994 r. Nr 85, poz. 388, z 1996 r. Nr 107, poz. 499 oraz z 1997 r. Nr 117, poz. 752) w art. 66 wyraz „państwową” zastępuje się wyrazami „Skarbu Państwa lub gminy”.

Art. 311. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 skreśla się ust. 3;
- 2) w art. 16:
  - a) skreśla się ust. 6,
  - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Nie stanowi podstawy do wygaśnięcia decyzji zbycie udziału w budynku lub lokalu na rzecz innego ze spadkobierców lub obdarowanych oraz zbycie budynku lub lokalu, jeżeli było ono uzasadnione koniecznością zmiany warunków mieszkaniowych, a nabycie innego budynku lub uzyskanie pozwolenia na jego budowę albo nabycie innego lokalu nastąpiło nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia zbycia.”

Art. 312. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272) w art. 1 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister Finansów może określić, w drodze rozporządzenia, że podatnicy podatku rolnego będący równocześnie podatnikami podatku od nieruchomości lub podatku leśnego wpłacają te podatki w formie łącznego zobowiązania pieniężnego na podstawie jednej decyzji (nakazu płatniczego), oraz wskazać osoby, na które wystawia się decyzję.

5. Za zobowiązania podatkowe wchodzące w skład łącznego zobowiązania pieniężnego odpowiadają solidarnie osoby, na które wystawiono nakaz płatniczy, oraz osoby, na których ciąży obowiązek zapłaty zobowiązania pieniężnego.”

Art. 313. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, Nr 28, poz. 127 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 10, poz. 61, Nr 75, poz. 357, Nr 90, poz. 406, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 23, poz. 117, Nr 24, poz. 119, Nr 71, poz. 449, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 i 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 14 dodaje się art. 15 w brzmieniu:

„Art. 15. 1. Banki są obowiązane realizować polecenia przelewu na rachunki organów podatkowych lub na rachunki gmin z tytułu

należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), w terminie 3 dni roboczych od dnia obciążenia rachunku bankowego posiadacza tego rachunku.

2. W razie niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, banki obowiązane są do zapłacenia, na rzecz Skarbu Państwa lub gminy, odsetek w wysokości przewidzianej dla odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

3. Do odpowiedzialności banku z tytułu niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa o odpowiedzialności podatkowej inkasenta.”;

- 2) w art. 113 w ust. 4 po wyrazach „i rachunków bieżących” dodaje się przecinek oraz wyrazy „nierealizowanych przez bank poleceń przelewu na rachunki organów podatkowych lub na rachunki gmin”;

- 3) w art. 115 w pkt 1 po wyrazach „wkłady oszczędnościowe zgromadzone w bankach” dodaje się przecinek oraz wyrazy „a także należności Skarbu Państwa oraz gmin z tytułu niezrealizowanych przez bank poleceń przelewu na rachunki organów podatkowych lub na rachunki gmin”.

Art. 314. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1995 r. Nr 86, poz. 433 oraz z 1997 r. Nr 117, poz. 751) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 skreśla się pkt 5;

- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których zapłata opłaty skarbowej następuje znakami tej opłaty lub przez nabycie urzędowego blankietu wekslowego,

- 2) sposób pobierania, uiszczania i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposób prowadzenia rejestrów tych opłat.”;

3) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wzory znaków opłaty skarbowej oraz urzędowych blankietów wekslowych, a także warunki ich wymiany.”

Art. 315. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675 i Nr 121, poz. 770) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. W razie niewykonania przekazu pocztowego dotyczącego należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), organowi podatkowemu lub gminie, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 pkt 3, Poczta Polska jest obowiązana do zapłacenia odbiorcy przekazu odsetek w wysokości przewidzianej dla odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

2. Do odpowiedzialności Poczty Polskiej z tytułu nieterminowego wykonania przekazu pocztowego podmiotom wymienionym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa o odpowiedzialności podatkowej inkasenta.”

Art. 316. W ustawie z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348, Nr 79, poz. 484, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 775 i Nr 133, poz. 883) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb umarzania wiarygodności państwowych jednostek budżetowych z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

— Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926), oraz udzielania innych ulg w spłacaniu tych należności oraz wskaże organy do tego uprawnione.”;

2) w art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada gminy może określić szczegółowe zasady i tryb umarzania wiarygodności jednostek organizacyjnych gminy z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy — Ordynacja podatkowa, oraz udzielania innych ulg w spłacaniu tych należności oraz wskazać organy do tego uprawnione.”;

3) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Organy podatkowe, o których mowa w ustawie — Ordynacja podatkowa, są obowiązane do prowadzenia ewidencji wydanych przez te organy:

1) decyzji, na podstawie których przyznano ulgi w spłacie podatków,

2) postanowień o wstrzymaniu wykonania decyzji.”

Art. 317. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w pkt 6 po wyrazach „dochodowym i administracyjnym oraz” dodaje się wyrazy „płatników i”;

2) w art. 20:

a) w ust. 1 po wyrazach „ujawnionych źródłach” dodaje się wyrazy „lub pochodzące ze źródeł nieujawnionych”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość przychodów niezajmujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych ustala się na podstawie poniesionych przez podatnika w roku podatkowym wydatków i wartości zgromadzonego

w tym roku mienia, jeżeli wydatki te i wartości nie znajdują pokrycia w mieniu zgromadzonym w roku podatkowym oraz w latach poprzednich, pochodzącym z przychodów opodatkowanych lub wolnych od opodatkowania.”;

3) w art. 23 w ust. 1 w pkt 18 wyrazy „przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych” zastępuje się wyrazami „przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926)”;

4) w art. 30 w ust. 1 w pkt 7 po wyrazach „źródeł przychodów” dodaje się wyrazy „lub nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach”.

Art. 318. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 720 oraz z 1997 r. Nr 18, poz. 105, Nr 71, poz. 449 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926)”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy określaniu podstaw opodatkowania organowi kontroli skarbowej przysługują uprawnienia organu podatkowego przewidziane w przepisach podatkowych oraz w art. 186 § 2 i art. 193 ustawy — Ordynacja podatkowa.”;

2) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa.”;

3) w art. 34a w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy „Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej, izbie skarbowej lub podatkowej komisji odwoławczej — w toku postępowania administracyjnego lub karnego skarbowego” zastępuje się wyrazami „Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej lub izbie skarbowej — w toku postępowania podatkowego lub karnego skarbowego”;

b) w pkt 2 wyrazy „postępowaniem administracyjnym” zastępuje się wyrazami „postępowaniem podatkowym”;

4) w art. 34c wyrazy „art. 73 i 74 Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „art. 178 i 179 ustawy — Ordynacja podatkowa”;

5) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wyłączenia inspektora stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 ustawy — Ordynacja podatkowa, a w postępowaniu karnym skarbowym — art. 135 i 136 ustawy karnej skarbowej.”

Art. 319. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592, Nr 107, poz. 685, Nr 118, poz. 754, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 i 777) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przy ustalaniu straty nie uwzględnia się również strat przedsiębiorstw państwowych przejmowanych lub nabywanych na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.”;

2) w art. 16 w ust. 1 w pkt 21 wyrazy „przepisy o zobowiązaniach podatkowych” zastępuje się wyrazami „przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926)”.

Art. 320. W ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 68, poz. 341, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1994 r. Nr 98, poz. 472, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 621 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 503 i Nr 121, poz. 770) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 3 wyraz „Inkasentem” zastępuje się wyrazem „Płatnikiem”;

- 2) w ust. 4 wyraz „inkasent” zastępuje się wyrazem „płatnik”;
- 3) w ust. 5 wyrazy „o zobowiązaniach podatkowych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926)”.

Art. 321. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640 oraz z 1997 r. Nr 111, poz. 722 i Nr 123, poz. 776 i 780) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie niedopełnienia obowiązku przewidzianego w ust. 8 od niezwróconej kwoty naliczane są odsetki za zwłokę jak od zaległości podatkowych. Odsetki naliczane są od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 8, a jeżeli termin ten przypada wcześniej od terminu najbliższego okresu rozliczeniowego — od terminu, w którym powinno zostać dokonane rozliczenie podatku.”;

- 2) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24b w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Skarbowi Państwa przysługuje hipoteka ustawowa z tytułu warunkowych wierzytelności wynikających z wypłacenia zaliczki naliczonego podatku.

2. Hipoteka ustawowa powstaje z dniem wypłacenia zaliczki naliczonego podatku.

3. Do hipoteki ustawowej, w zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926).

Art. 24b. 1. Skarbowi Państwa z tytułu warunkowych wierzytelności wynikających z wypłacenia zaliczki naliczonego podatku przysługuje zastaw skarbowy na będących własnością podatnika rzeczach ruchomych oraz na zbywalnych prawach majątkowych.

2. Wpis zastawu skarbowego do rejestru zastawów skarbowych dokonywany jest na podstawie uwzględnionego wniosku w sprawie wypłacenia zaliczki naliczonego podatku.

3. Do zastawu skarbowego, w zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa.”

Art. 322. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 124, poz. 601 i Nr 154, poz. 794, z 1996 r. Nr 149, poz. 704 i Nr 156, poz. 774 oraz z 1997 r. Nr 79, poz. 484, Nr 113, poz. 734, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 780) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie podatków i opłat stanowiących dochody gmin, a pobieranych przez urząd skarbowy, urząd ten udziela ulg, odroczeń, umorzeń, stosuje zaniechanie poboru podatków oraz zwalnia płatnika z obowiązku pobrania oraz wpłaty podatku lub zaliczek na podatek wyłącznie na wniosek lub za zgodą zarządu gminy.”;

- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek lub zgoda, o których mowa w ust. 2, wydawane są w drodze postanowienia.”;

- 3) w ust. 4 po wyrazie „podjętych” dodaje się wyrazy „przez organy podatkowe”.

Art. 323. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 31;

- 2) w art. 40 skreśla się ust. 2.”

Art. 343. „§ 2. Pozostają w mocy, do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) ustawy o zobowiązaniach podatkowych,

- 2) art. 164 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

- 2) art. 7 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks karny, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 160, poz. 1083), który stanowi:
- „Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 3) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:
- „Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 4) art. 91 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95), który stanowi:
- „Art. 91. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 5) art. 633 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037), który stanowi:
- „Art. 633. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”;
- 6) art. 49 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 32, poz. 299 i Nr 180, poz. 1500), który stanowi:
- „Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 3—6, art. 13 oraz art. 15, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
  - 2) (uchylony),
  - 3) art. 45 pkt 3 lit. b) w zakresie dotyczącym art. 106 ust. 4 i 5, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2003 r.”;
- 7) art. 11 i 12 ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy — Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594), które stanowią:
- „Art. 11. Wnioski o zaniechanie ustalania zobowiązania podatkowego oraz zaniechanie poboru podatku złożone przed dniem wejścia w życie ustawy są rozpatrywane na podstawie dotychczasowych przepisów.
- Art. 12. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.
2. Przepisy art. 5 pkt 1—3 oraz art. 6 pkt 1—3, 6 i 9 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.
  3. Przepisy art. 2 i art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 6 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy i traci moc z dniem 1 stycznia 2002 r.
  4. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wchodzi w życie, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:
- 1) art. 59a ustawy, o której mowa w art. 4,
  - 2) art. 63a ustawy, o której mowa w art. 4 — w zakresie dotyczącym emitenta, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu w państwie członkowskim,
  - 3) art. 43, art. 59 oraz art. 112 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6.”;
- 8) art. 78 i 79 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268), które stanowią:
- „Art. 78. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.
- Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:
- 1) art. 74, który wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2000 r.,
  - 2) art. 27 pkt 5 lit. b) i c), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,
  - 3) art. 61, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”;

- 9) art. 3 ustawy z dnia 3 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy — Ordynacja podatkowa — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 16, poz. 166), który stanowi:
„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 10) art. 8—12 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 459), które stanowią:
„Art. 8. 1. Hipoteki ustawowe wpisane do księgi wieczystej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z tym dniem hipotekami przymusowymi.
2. W dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają hipoteki ustawowe niewpisane do księgi wieczystej.
3. Wnioski o wpis do księgi wieczystej hipoteki ustawowej złożone do sądu rejonowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traktuje się jako wnioski o wpis hipoteki przymusowej.
Art. 9. W sprawach stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku oraz o rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy art. 258 § 1 pkt 5 i § 3 oraz art. 259 ustawy, o której mowa w art. 1.
Art. 10. Żądania stwierdzenia nadpłaty podatku wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są rozpatrywane na podstawie przepisów dotychczasowych.
Art. 11. Pozostają w mocy, do czasu ich zastąpienia, nie dłużej jednak niż do dnia 7 maja 2001 r., przepisy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.
Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 2, 4—6, 13 lit. b) i c), pkt 18, 19 lit. c), pkt 20, 22—24, 26, 33 lit. d), pkt 34 lit. d), pkt 35—38 oraz pkt 63, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 11) art. 20 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 42, poz. 475), który stanowi:
„Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r., z tym że:
1) art. 2 pkt 1, art. 3, 8 i 9 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 11 ust. 2 wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 12) art. 76 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731), który stanowi:
„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;
- 13) art. 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), który stanowi:
„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 14) art. 9 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452), który stanowi:
„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;
- 15) art. 32 ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 89, poz. 804), który stanowi:
„Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r., z wyjątkiem:
1) art. 27 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
2) art. 2, który wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2002 r.,
3) art. 9 pkt 7 i art. 21, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;
- 16) art. 102 ustawy z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz. U. Nr 113, poz. 984), który stanowi:
„Art. 102. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 28—81, art. 82 pkt 1 i 6 oraz art. 83—99 wchodzi w życie w dniu wyborów do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego przeprowadzonych w związku z zakończeniem kadencji tych organów wybranych w dniu 11 października 1998 r.”;
- 17) art. 106 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271), który stanowi:
„Art. 106. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem przepisów art. 8 pkt 1 i 2, art. 10 pkt 2 i 3, art. 84 pkt 1, art. 86 § 1, art. 87 § 2,

art. 88, art. 90 § 1, art. 91 i art. 92, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

18) art. 16—30 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 169, poz. 1387), które stanowią:

„Art. 16. Do zapytań, o których mowa w art. 14a § 1 ustawy zmienianej w art. 1, niezatwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Do zabezpieczeń zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Przepis art. 57 § 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ma zastosowanie w zakresie bankowych postępowań ugodowych do czasu ich zakończenia.

Art. 19. Banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej „Poczta Polska” są obowiązane zapewnić dostęp do formularzy dokumentów, o których mowa w art. 60 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. § 1. Do przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli dotychczasowe przepisy określają korzystniejsze dla podatnika, płatnika lub inkasenta zasady i terminy przedawnienia zobowiązań podatkowych, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. § 1. Do spraw wszczętych a niezakończonych przez organy podatkowe pierwszej instancji przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Wnioski o wszczęcie postępowania wniesione do ministra właściwego do spraw finansów publicznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Odwołania od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. § 1. Żądania uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji, która stała się decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie, na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej.

Art. 25. § 1. Kontrole podatkowe wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Jeżeli wszczęcie postępowania podatkowego, na podstawie ustaleń kontroli podatkowej zakończonej na podstawie dotychczasowych przepisów, następuje po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie podatkowe wszczynają się na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

§ 3. Postępowania kontrolne wszczęte przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

- Art. 26. Wnioski o wydanie zaświadczenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są załatwiane na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- Art. 27. § 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2003 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.
- § 2. Obwieszczenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych wydane na podstawie art. 119 § 2 ustawy zmienianej w art. 1 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W roku 2003 obowiązują kwoty określone w art. 41 § 1, art. 112 § 1 pkt 3 oraz art. 262 § 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- Art. 28. Przepisy art. 3a oraz art. 168 § 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.
- Art. 29. Przepis art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.
- Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;
- 19) art. 96 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188), który stanowi:
„Art. 96. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
1) art. 7—12, art. 15 i art. 19, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
2) art. 51 i art. 52 ust. 1 i ust. 3—5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
3) art. 84 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a i b, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
4) art. 84 pkt 2 lit. c, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;
- 20) art. 39 i 40 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz. U. Nr 137, poz. 1302), które stanowią:
„Art. 39. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2003 r.
- Art. 40. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2003 r., z wyjątkiem:
1) art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej;
2) art. 5 ust. 9a i 9b oraz art. 7 ustawy wymienionej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
3) art. 32, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.”;
- 21) art. 72 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255), który stanowi:
„Art. 72. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:
1) art. 36 i 40, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2003 r.;
2) art. 6 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2005 r.”;
- 22) art. 18 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o prokuraturze, ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 228, poz. 2256), który stanowi:
„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
1) art. 1 pkt 33 i art. 2 pkt 10, pkt 20 lit. b oraz art. 12, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
2) art. 10 i art. 13, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 23) art. 127 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257), który stanowi:
„Art. 127. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r., z tym że przepisy art. 1—26, art. 27 ust. 2—7, art. 28 i 29, art. 30 ust. 1, 2 i 4, art. 36, art. 39—42, art. 46 ust. 2, art. 54—60, art. 62—122 oraz art. 124—126 wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.”;
- 24) art. 161 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593), który stanowi:
„Art. 161. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 135, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2004 r.;
  - 2) art. 5 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
  - 3) art. 86 ust. 2 i art. 140, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 25) art. 39 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 623), który stanowi:
- „Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.”;
- 26) art. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 91, poz. 868), który stanowi:
- „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.”;
- 27) art. 9 i 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 93, poz. 894, Nr 254, poz. 2533 i Nr 263, poz. 2619), które stanowią:
- „Art. 9. Ustawa ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 21 ust. 1 pkt 20 i 23a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2004 r., oraz z wyjątkiem przepisów art. 42c i art. 42d ustawy wymienionej w art. 1, art. 4 pkt 2 oraz art. 6 i art. 7, które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 lipca 2005 r.
- Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, z wyjątkiem:
- 1) art. 42 ust. 7, art. 42c i art. 42d ustawy wymienionej w art. 1, art. 4 pkt 2 oraz art. 6 i art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.;
  - 2) art. 2 pkt 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.”;
- 28) art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205), który stanowi:
- „Art. 49. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2004 r., z wyjątkiem art. 13 ust. 4 i art. 48, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 29) art. 72 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291), który stanowi:
- „Art. 72. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 30) art. 331 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546), który stanowi:
- „Art. 331. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r., z wyjątkiem przepisów art. 32 ust. 2, art. 33, art. 34, art. 54 ust. 5, art. 61 ust. 2 i 3, art. 71 pkt 2, art. 89 ust. 6 i 7, art. 226 ust. 1 pkt 6, art. 228 ust. 7, art. 236 ust. 2 oraz działu XII, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 31) art. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy — Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), który stanowi:
- „Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2004 r.”;
- 32) art. 87 i 90 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), które stanowią:
- „Art. 87. Ilekroć używa się:
- 1) w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535),
  - 2) w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
  - 3) w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa,
  - 4) w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych
- terminu „rachunek bankowy”, w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć także rachunek tego przedsiębiorcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.”
- „Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 27 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
  - 2) art. 15 pkt 2, art. 23 pkt 1—4, art. 69 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 stycznia 2005 r. (poz. 60)

USTAWA

z dnia 29 sierpnia 1997 r.

Ordynacja podatkowa

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa normuje:

- 1) zobowiązania podatkowe;
- 2) informacje podatkowe;
- 3) postępowanie podatkowe, kontrolę podatkową i czynności sprawdzające;
- 4) tajemnicę skarbową.

Art. 2. § 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1)¹⁾ podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania lub określania uprawnione są organy podatkowe;
- 2) (uchylony);²⁾
- 3) opłaty skarbowej oraz opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych;
- 4)³⁾ spraw z zakresu prawa podatkowego innych niż wymienione w pkt 1, należących do właściwości organów podatkowych.

§ 2.⁴⁾ Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III stosuje się również do opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne niż wymienione w § 1 pkt 1 organy.

§ 3. Organom, o których mowa w § 2, przysługują uprawnienia organów podatkowych.

§ 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczeń pieniężnych wynikających ze stosunków cywilnoprawnych oraz do opłat za usługi, do których stosuje się przepisy o cenach.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1)⁵⁾ ustawach podatkowych — rozumie się przez to ustawy dotyczące podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych określające podmiot, przedmiot opodatkowania, powstanie obowiązku podatkowego, podstawę opodatkowania, stawki podatkowe oraz regulujące prawa i obowiązki organów podatkowych, podatników, płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich;
- 2)⁵⁾ przepisach prawa podatkowego — rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych oraz przepisy wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych;
- 3) podatkach — rozumie się przez to również:
  - a) zaliczki na podatki,
  - b) raty podatków, jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach,
  - c)⁶⁾ opłaty oraz niepodatkowe należności budżetowe;
- 4) księgach podatkowych — rozumie się przez to księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci;
- 5) deklaracjach — rozumie się przez to również zeznania, wykazy oraz informacje, do których składania obowiązani są, na podstawie przepisów prawa podatkowego, podatnicy, płatnicy i inkasenci;
- 6)⁷⁾ ulgach podatkowych — rozumie się przez to przewidziane w przepisach prawa podatkowego zwol-

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 142 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.; ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 169, poz. 1387), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

²⁾ Przez art. 142 pkt 1 lit. b ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 169, poz. 1387), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

nienia, odliczenia, obniżki albo zmniejszenia, których zastosowanie powoduje obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku, z wyjątkiem obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, oraz innych odliczeń stanowiących element konstrukcji tego podatku;

7)⁸⁾ zwrocie podatku — rozumie się przez to zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, a także inne formy zwrotu podatku przewidziane w przepisach prawa podatkowego;

8)⁸⁾ niepodatkowych należnościach budżetowych — rozumie się przez to niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznych;

9)⁹⁾ działalności gospodarczej — rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność — do przedsiębiorców.

Art. 3a.¹⁰⁾ § 1. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, deklaracje mogą być składane w formie elektronicznej.

§ 2. Deklaracja składana w formie elektronicznej powinna zawierać dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze deklaracji określonym w odrębnych przepisach, oraz powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, oraz z oznakowaniem przez wystawcę certyfikatu czasu, przy zachowaniu zasad przewidzianych w przepisach o podpisie elektronicznym.

Art. 4.¹¹⁾ Obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r., zgodnie z art. 28 tej ustawy.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach.

Art. 5.¹²⁾ Zobowiązaniem podatkowym jest wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie podatnika do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo gminy podatku w wysokości, w terminie oraz w miejscu określonych w przepisach prawa podatkowego.

Art. 6.¹²⁾ Podatkem jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.

Art. 7. § 1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu.

§ 2. Ustawy podatkowe mogą ustanawiać podatnikami inne podmioty niż wymienione w § 1.

Art. 8. Płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Art. 9. Inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Art. 10. § 1. Wprowadzenie zryczałtowanej formy opodatkowania nie pozbawia podatnika możliwości dokonania wyboru opodatkowania na zasadach ogólnych.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe nie przewidują możliwości wyboru przez podatnika formy opodatkowania.

Art. 11. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, chyba że ustawa podatkowa stanowi inaczej.

Art. 12.¹³⁾ § 1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Uptyw ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

§ 2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu.

¹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 142 pkt 2 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było — w ostatnim dniu tego miesiąca.

§ 4. Terminy określone w latach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim roku, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim roku nie było — w dniu, który poprzedzałby bezpośrednio ten dzień.

§ 5. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

§ 6. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane w formie elektronicznej, za poświadczeniem przedłożenia, do organu podatkowego lub do jednostki informatycznej obsługi administracji podatkowej;
- 2)¹⁴⁾ nadane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego albo złożone w polskim urzędzie konsularnym;
- 3) złożone przez żołnierza lub członka załogi statku morskiego w dowództwie jednostki wojskowej lub kapitanowi statku;
- 4) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego;
- 5) złożone przez osobę aresztowaną w administracji aresztu śledczego.

DZIAŁ II

Organy podatkowe i ich właściwość

Rozdział 1

Organy podatkowe

Art. 13.¹⁵⁾ § 1. Organem podatkowym, stosownie do swojej właściwości, jest:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), staro-

sta albo marszałek województwa — jako organ pierwszej instancji;

- 2) dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej — jako:

a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego,

b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,

c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji;

- 3) samorządowe kolegium odwoławcze — jako organ odwoławczy od decyzji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym — jako:

- 1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia — z urzędu;
- 2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Organami podatkowymi wyższego stopnia są organy odwoławcze.

Art. 14.¹⁶⁾ § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych;
- 2) dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności jego interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

§ 2. Interpretacjami, o których mowa w § 1 pkt 2, są wszelkie wyjaśnienia treści obowiązującego prawa podatkowego, kierowane do organów podatkowych i organów kontroli skarbowej, dotyczące problemów prawa podatkowego, z zastrzeżeniem § 4. Interpretacje, w tym także ich zmiany, są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

§ 3. Zastosowanie się przez podatnika, płatnika lub inkasenta, a także następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiedzialną za zaległości podatkowe do interpretacji, o której mowa w § 1 pkt 2, nie może im szkodzić. W zakresie wynikającym z zastosowania się do interpretacji podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 83 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188), która weszła w życie z dniem 24 sierpnia 2003 r.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz. U. Nr 137, poz. 1302), która weszła w życie z dniem 1 września 2003 r.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 2 ustawy wymienionej w odnośniku 9 jako druga, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

albo następcy prawnemu lub osobie trzeciej odpowiedzialnej za zaległości podatkowe podatnika nie określa się albo nie ustala zobowiązania podatkowego za okres do dnia jej uchylecia albo zmiany, a także:

- 1) nie ustala dodatkowego zobowiązania w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 2) nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się;
- 3) nie stosuje się innych sankcji wynikających z przepisów prawa podatkowego i przepisów karnych skarbowych.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie dokonuje interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników, płatników lub inkasentów.

Art. 14a.¹⁷⁾ § 1. Stosownie do swojej właściwości naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego lub wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa na pisemny wniosek podatnika, płatnika lub inkasenta mają obowiązek udzielić pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa albo postępowanie przed sądem administracyjnym.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, składa się do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego lub wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa. Składając wniosek, podatnik, płatnik lub inkasent jest obowiązany do wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie.

§ 3. Interpretacja, o której mowa w § 1, zawiera ocenę prawną stanowiska pytającego z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 4. Udzielenie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego, o której mowa w § 1, następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

§ 5. Do załatwienia wniosku, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 169 § 1 i 2 oraz art. 170 § 1, z tym że w razie gdy wniosek nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie, nie mają zastosowania przepisy art. 14b § 3.

Art. 14b.¹⁷⁾ § 1. Interpretacja, o której mowa w art. 14a § 1, nie jest wiążąca dla podatnika, płatnika

lub inkasenta. Jeżeli jednak podatnik, płatnik lub inkasent zastosowali się do tej interpretacji, organ nie może wydać decyzji określającej lub ustalającej ich zobowiązanie podatkowe bez zmiany albo uchylecia postanowienia, o którym mowa w art. 14a § 4, jeżeli taka decyzja byłaby niezgodna z interpretacją zawartą w tym postanowieniu.

§ 2. Interpretacja, o której mowa w art. 14a § 1, jest wiążąca dla organów podatkowych i organów kontroli skarbowej właściwych dla wnioskodawcy i może zostać zmieniona albo uchylona wyłącznie w drodze decyzji, w trybie określonym w § 5.

§ 3. W przypadku niewydania przez organ postanowienia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 14a § 1, uznaje się, że organ ten jest związany stanowiskiem podatnika, płatnika lub inkasenta zawartym we wniosku. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadkach uzasadnionych złożonością sprawy termin, o którym mowa w § 3, może zostać przedłużony do 4 miesięcy. O przedłużeniu terminu organ jest obowiązany zawiadomić wnoszącego wniosek.

§ 5. Organ odwoławczy w drodze decyzji zmienia albo uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 14a § 4:

- 1) jeżeli uzna, że zażalenie wniesione przez podatnika, płatnika lub inkasenta zasługuje na uwzględnienie, lub
- 2) z urzędu, jeżeli postanowienie rażąco narusza prawo, orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w tym także jeżeli niezgodność z prawem jest wynikiem zmiany przepisów.

Zmiana albo uchylene postanowienia wywiera skutek począwszy od rozliczenia podatku za miesiąc następujący po miesiącu, w którym decyzja została doręczona podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi, a gdy zmiana lub uchylene postanowienia dotyczy podatków rozliczanych za rok podatkowy — począwszy od rozliczenia podatku za rok następujący po roku, w którym decyzja została doręczona podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi.

§ 6. Wykonanie decyzji, o której mowa w § 5, podlega wstrzymaniu do dnia upływu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a jeżeli na decyzję zostanie złożona skarga do sądu administracyjnego — do czasu zakończenia postępowania przed sądem administracyjnym. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika, płatnika lub inkasenta prawa do wykonywania takiej decyzji.

§ 7. Ostateczne postanowienia oraz decyzje dotyczące interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach zamieszczane są na stronie internetowej właści-

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 2 ustawy wymienionej w odnośniku 9 jako druga, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

wej odpowiednio izby skarbowej lub izby celnej, bez podania danych identyfikujących podatnika, płatnika lub inkasenta. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa interpretacje co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach przesyłają niezwłocznie do właściwego dyrektora izby skarbowej, celem ich zamieszczenia na stronie internetowej izby skarbowej.

Art. 14c.¹⁷⁾ Zastosowanie się podatnika, płatnika lub inkasenta do interpretacji, o której mowa w art. 14a § 1, nie może mu szkodzić. W zakresie wynikającym z zastosowania się do interpretacji podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi nie określa się albo nie ustala zobowiązania podatkowego za okres do wywarcia skutku, o którym mowa w art. 14b § 5 zdanie drugie, a także:

- 1) nie ustala dodatkowego zobowiązania w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 2) nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się;
- 3) nie stosuje się innych sankcji wynikających z przepisów prawa podatkowego i przepisów karnych skarbowych.

Art. 14d.¹⁸⁾ Przepisy art. 14a—14c stosuje się odpowiednio do następcy prawnego podatnika, a także do osoby trzeciej odpowiedzialnej za zaległości podatkowe.

Rozdział 2

Właściwość organów podatkowych

Art. 15. § 1.¹⁹⁾ Organy podatkowe przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

§ 2.²⁰⁾ Właściwość rzeczowa i miejscowa jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania organów podatkowych, określonych na podstawie odrębnych przepisów, w szczególności przepisów o wprowadzeniu programów pilotażowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267 i Nr 273, poz. 2703).

Art. 16. Właściwość rzeczową organów podatkowych ustala się według przepisów określających zakres ich działania.

Art. 17.²¹⁾ § 1. Jeżeli ustawy podatkowe nie stanowią inaczej, właściwość miejscową organów podatkowych ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podatnika, płatnika, inkasenta lub podmiotu wymienionego w art. 133 § 2.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników, płatników lub inkasentów w sposób odmienny niż określony w § 1, uwzględniając w szczególności posiadanie miejsca zamieszkania lub siedziby za granicą, miejsce uzyskiwania dochodów oraz miejsce położenia przedmiotu opodatkowania.

Art. 17a.²²⁾ Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawie orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jest organ podatkowy właściwy dla podatnika, płatnika lub inkasenta.

Art. 18. § 1.²³⁾ Jeżeli w trakcie roku podatkowego lub określonego w odrębnych przepisach innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo za ten okres rozliczeniowy pozostaje ten organ podatkowy, który był właściwy w pierwszym dniu roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego.

§ 2.²⁴⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których, w razie zmiany właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego, właściwym organem podatkowym jest organ inny niż wymieniony w § 1, uwzględniając w szczególności zmianę miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby podatnika.

Art. 18a.²⁵⁾ Jeżeli po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach dotyczących poprzednich lat podatkowych lub innych okresów rozliczeniowych jest

¹⁸⁾ Dodany przez art. 27 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

¹⁹⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 12 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 89, poz. 804), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

²⁰⁾ Dodany przez art. 12 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 459), który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

organ właściwy po zaistnieniu tych zdarzeń, z zastrzeżeniem art. 18b.

Art. 18b.²⁵⁾ Organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej pozostają właściwe w sprawie, której to postępowanie lub kontrola dotyczy, chociażby w trakcie postępowania lub kontroli nastąpiło zdarzenie powodujące zmianę właściwości.

Art. 19. § 1.²⁶⁾ Spory o właściwość rozstrzyga:

- 1) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby skarbowej — dyrektor tej izby skarbowej;
- 2) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowych różnych dyrektorów izb skarbowych — minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 3) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby celnej — dyrektor tej izby celnej;
- 4) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości miejscowej różnych dyrektorów izb celnych — minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 5) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celnego — sąd administracyjny;
- 6) między wójtami, burmistrzami (prezydentami miast) i starostami — wspólne dla nich samorządowe kolegium odwoławcze, a w razie braku takiego kolegium — sąd administracyjny;
- 7) między marszałkami województw — sąd administracyjny;
- 8) w pozostałych przypadkach — minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 2.²⁷⁾ Spór o właściwość rozstrzyga się, w drodze postanowienia, na wniosek organu będącego stroną sporu.

§ 3.²⁸⁾ W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygnięcie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu

celnego za pośrednictwem odpowiednio właściwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

Art. 20. Do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość organ podatkowy, na którego obszarze nastąpiło wszczęcie postępowania, podejmuje tylko te czynności, które są niezbędne ze względu na interes publiczny lub ważny interes strony.

DZIAŁ III

Zobowiązania podatkowe

Rozdział 1

Powstawanie zobowiązania podatkowego

Art. 21. § 1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:

- 1) zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania;
- 2) doręczenia decyzji organu podatkowego, ustalającej wysokość tego zobowiązania.

§ 2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób określony w § 1 pkt 1, podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3.²⁹⁾ Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie zapłacił w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo że wysokość zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 3a.³⁰⁾ Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik w złożonej deklaracji wykazał zwrot podatku w wysokości wyższej od należnej, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zwrotu podatku.

§ 4.³¹⁾ Przepisy § 3 i art. 53a stosuje się odpowiednio, gdy podatnik obowiązany jest do zapłaty podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku bez złożenia deklaracji, a obowiązku tego nie wykonał w całości lub w części.

§ 5. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, wysokość zobowiązania podatkowego, o którym mowa w § 1 pkt 2, ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalenia wysokości zobowiązania podatko-

²⁶⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

wego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 21a.³²⁾ Podatnik, który zamierza skorzystać z ulgi podatkowej, której warunkiem, określonym w odrębnych przepisach, jest brak zaległości podatkowych, może złożyć wniosek do właściwego organu podatkowego o przeprowadzenie postępowania podatkowego. Do wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego przepis art. 21 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. § 1.³³⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników:

- 1) zaniechać w całości lub w części poboru podatków, określając rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie;
- 2) zwolnić niektóre grupy płatników z obowiązku pobierania podatków lub zaliczek na podatki oraz określić termin wpłacenia podatku i wynikające z tego zwolnienia obowiązki informacyjne podatników, chyba że podatnik jest obowiązany do dokonania rocznego lub innego okresowego rozliczenia tego podatku.

§ 1a.³⁴⁾ Zaniechanie poboru podatku w trybie określonym w § 1 pkt 1 w stosunku do podatników będących beneficjentami pomocy, następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291).

§ 2.³⁵⁾ Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może zwolnić płatnika z obowiązku pobrania podatku, jeżeli:

- 1) pobranie podatku zagraża ważnym interesom podatnika, a w szczególności jego egzystencji, lub
- 2) podatnik uprawdopodobni, że pobrany podatek byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy.

§ 2a.³⁶⁾ Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może ograniczyć pobór zaliczek na podatek, jeżeli podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustawach podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od dochodu przewidywanego na dany rok podatkowy.

§ 3. (uchylony).³⁷⁾

§ 4. (uchylony).³⁷⁾

§ 5.³⁸⁾ W przypadku wydania decyzji na podstawie § 2 organ podatkowy określa termin wpłacenia przez podatnika podatku lub zaliczki na podatek, chyba że podatnik jest obowiązany do dokonania rocznego lub innego okresowego rozliczenia tego podatku.

§ 6.³⁹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach wymienionych w § 2 i 2a.

Art. 23.⁴¹⁾ § 1. Organ podatkowy określa podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli:

- 1) brak jest ksiąg podatkowych lub innych danych niezbędnych do jej określenia lub
- 2) dane wynikające z ksiąg podatkowych nie pozwalają na określenie podstawy opodatkowania, lub
- 3) podatnik naruszył warunki uprawniające do korzystania ze zryczałtowanej formy opodatkowania.

§ 2. Organ podatkowy odstąpi od określenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli dane wynikające z ksiąg podatkowych, uzupełnione dowodami uzyskanymi w toku postępowania, pozwalają na określenie podstawy opodatkowania.

§ 3. Podstawę opodatkowania określa się w drodze oszacowania, stosując następujące metody:

³⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁷⁾ Przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 459), która weszła w życie z dniem 5 czerwca 2001 r.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 5 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 33.

³⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 14 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 64 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy — Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

³⁴⁾ Dodany przez art. 5 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 33; w brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291), która weszła w życie z dniem 31 maja 2004 r.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 1) porównawczą wewnętrzną — polegającą na porównaniu wysokości obrotów w tym samym przedsiębiorstwie za poprzednie okresy, w których znana jest wysokość obrotu;
- 2) porównawczą zewnętrzną — polegającą na porównaniu wysokości obrotów w innych przedsiębiorstwach prowadzących działalność o podobnym zakresie i w podobnych warunkach;
- 3) remanentową — polegającą na porównaniu wartości majątku przedsiębiorstwa na początku i na końcu okresu, z uwzględnieniem wskaźnika szybkości obrotu;
- 4) produkcyjną — polegającą na ustaleniu zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa;
- 5) kosztową — polegającą na ustaleniu wysokości obrotu na podstawie wysokości kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwo, z uwzględnieniem wskaźnika udziałów tych kosztów w obrocie;
- 6) udziału dochodu w obrocie — polegającą na ustaleniu wysokości dochodów ze sprzedaży określonych towarów i wykonywania określonych usług, z uwzględnieniem wysokości udziału tej sprzedaży (wykonanych usług) w całym obrocie.

§ 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie można zastosować metod, o których mowa w § 3, organ podatkowy może w inny sposób oszacować podstawę opodatkowania.

§ 5. Określenie podstawy opodatkowania w drodze oszacowania powinno zmierzać do określenia jej w wysokości zbliżonej do rzeczywistej podstawy opodatkowania. Organ podatkowy, określając podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, uzasadnia wybór metody oszacowania.

Art. 23a.⁴²⁾ § 1. Jeżeli podstawa opodatkowania została określona w drodze oszacowania, a podatnik jest zobowiązany do wpłaty zaliczek na podatek, organ podatkowy określa wysokość zaliczek, za okres, za który podstawa opodatkowania została oszacowana, proporcjonalnie do wysokości zobowiązania podatkowego za cały rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy. Przepis art. 53a stosuje się odpowiednio.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego, może określić, w drodze rozporządzenia, dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej uproszczone normy służące oszacowaniu podstawy opodatkowania uwzględniające wskaźnik zyskowności, liczbę zatrudnionych pracowników, koszty ich zatrudnienia oraz koszty zakupu materiałów.

⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 24. § 1.⁴³⁾ Organ podatkowy, w drodze decyzji, określa wysokość straty poniesionej przez podatnika, jeżeli wysokość straty różni się od wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji, a poniesienie straty, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, uprawnia do skorzystania z ulg podatkowych.

§ 2.⁴⁴⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w przypadku naruszenia przez podatnika warunków uprawniających do korzystania ze zryczałtowanej formy opodatkowania.

Art. 24a.⁴⁵⁾ § 1. Organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, dokonując ustalenia treści czynności prawnej, uwzględniają zgodny zamiar stron i cel czynności, a nie tylko dosłowne brzmienie oświadczeń woli złożonych przez strony czynności.

§ 2. Jeżeli strony, dokonując danej czynności prawnej, ukryły inną czynność prawną, organy podatkowe i organy kontroli skarbowej wywodzą skutki podatkowe z ukrytej czynności prawnej.

Art. 24b.⁴⁵⁾ § 1. (utracił moc).⁴⁶⁾

§ 2. Jeżeli strony, dokonując czynności prawnej, o której mowa w § 1, osiągnęły zamierzony rezultat gospodarczy, dla którego odpowiednia jest inna czynność prawna lub czynności prawne, skutki podatkowe wywodzi się z tej innej czynności prawnej lub czynności prawnych.

Art. 25. (uchylony).⁴⁷⁾

Rozdział 2

Odpowiedzialność podatnika, płatnika i inkasenta

Art. 26. Podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki.

Art. 27. (uchylony).⁴⁸⁾

Art. 28. § 1. Płatnikom i inkasentom przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa.

§ 2. W razie stwierdzenia, że płatnik lub inkasent pobrał wynagrodzenie nienależnie lub w wysokości

⁴³⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁶⁾ Utracił moc z dniem 31 maja 2004 r. stosownie do pkt 2 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2004 r. sygn. akt K 4/03 (Dz. U. Nr 122, poz. 1288).

⁴⁷⁾ Przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

⁴⁸⁾ Przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

wyższej od należnej, organ podatkowy wydaje decyzję o zwrocie nienależnego wynagrodzenia.

§ 3.⁴⁹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia płatników i inkasentów pobierających podatki na rzecz budżetu państwa, w relacji do kwoty pobranych podatków, oraz tryb pobrania wynagrodzenia;
- 2) szczegółowe zasady oraz tryb zwrotu otrzymanego wynagrodzenia w razie pobrania przez płatnika lub inkasenta podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej.

§ 4.⁵⁰⁾ Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może ustalać wynagrodzenie dla płatników lub inkasentów z tytułu poboru podatków stanowiących dochody, odpowiednio, budżetu gminy, powiatu lub województwa.

Art. 29. § 1. W przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność, o której mowa w art. 26, obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka.

§ 2.⁵¹⁾ Skutki prawne ograniczenia, zniesienia, wyłączenia lub ustania wspólności majątkowej nie odnoszą się do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem:

- 1) zawarcia umowy o ograniczeniu lub wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej;
- 2) zniesienia wspólności majątkowej prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) ustania wspólności majątkowej w przypadku ubezwłasnowolnienia małżonka;
- 4) uprawomocnienia się orzeczenia sądu o separacji.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatnika oraz inkasenta.

Art. 30.⁵²⁾ § 1. Płatnik, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 8, odpowiada za podatek niepobraný lub podatek pobraný a niewpłaconý.

§ 2. Inkasent, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 9, odpowiada za podatek pobraný a niewpłaconý.

§ 3. Płatnik lub inkasent odpowiada za należności wymienione w § 1 lub 2 całym swoim majątkiem.

§ 4. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi okoliczność, o której mowa w § 1 lub 2, organ ten wydaje decyzję o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, w której określa wysokość należności z tytułu niepobranego lub pobranego, a niewpłaconego podatku.

§ 5. Przepisów § 1—4 nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej albo jeżeli podatek nie został pobraný z winy podatnika; w tych przypadkach organ podatkowy wydaje decyzję o odpowiedzialności podatnika.

§ 6. Decyzję, o której mowa w § 4 i 5, organ podatkowy może wydać również po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego.

Art. 31. Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej — w terminie 14 dni od dnia, w którym wyznaczono inną osobę.

Art. 32. § 1.⁵³⁾ Płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać dokumenty związane z poborem lub inkasem podatków do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania płatnika lub inkasenta.

§ 1a.⁵⁴⁾ W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, o miejscu przechowywania dokumentów związanych z poborem lub inkasem podatku.

§ 2. Po upływie okresu, o którym mowa w § 1, płatnicy i inkasenci obowiązani są przekazać podatnikom dokumenty związane z poborem lub inkasem podatku; dokumenty podlegają zniszczeniu, jeżeli przekazanie ich podatnikowi jest niemożliwe.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

⁵⁰⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 142 pkt 7 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza i art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 3

Zabezpieczenie wykonania zobowiązań podatkowych

Art. 33.⁵⁵⁾ § 1. Zobowiązanie podatkowe przed terminem płatności może być zabezpieczone na majątku podatnika, a w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim także na majątku wspólnym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ono wykonane, a w szczególności gdy podatnik nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym i dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku. W przypadku zabezpieczenia na majątku wspólnym małżonków przepis art. 29 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zabezpieczenia w okolicznościach wymienionych w § 1 można dokonać również w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, przed wydaniem decyzji:

- 1) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) określającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 3) określającej wysokość zwrotu podatku.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, zabezpieczeniu, z zastrzeżeniem art. 54 § 1 pkt 1, podlega również kwota odsetek za zwłokę należnych od zobowiązania na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2, organ podatkowy na podstawie posiadanych danych co do wysokości podstawy opodatkowania określa w decyzji o zabezpieczeniu:

- 1) przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego, jeżeli zabezpieczenie następuje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 1;
- 2) przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego oraz kwotę odsetek za zwłokę należnych od tego zobowiązania na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu, jeżeli zabezpieczenie następuje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 2.

§ 5. Zabezpieczenie następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 33a.⁵⁶⁾ § 1. Decyzja o zabezpieczeniu wygasa:

- 1) po upływie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego;

3) z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zwrotu podatku.

§ 2. Wygaśnięcie decyzji o zabezpieczeniu nie narusza zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 33b.⁵⁶⁾ Przepis art. 33 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia na majątku:

- 1) płatnika lub inkasenta; decyzja o zabezpieczeniu wygasa z dniem doręczenia decyzji o odpowiedzialności podatkowej;
- 2) osób, o których mowa w art. 115, 116 i 116a, odpowiadających za zaległości podatkowe spółki lub innej osoby prawnej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zobowiązanie nie zostanie przez spółkę lub inną osobę prawną wykonane, a w szczególności gdy spółka lub inna osoba prawna nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym i dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna.

Art. 33c.⁵⁶⁾ Przepisy art. 33 § 2 pkt 2, § 4 pkt 2 oraz art. 33a § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do decyzji określającej wysokość odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 53a.

Art. 34.⁵⁷⁾ § 1. Skarbowi Państwa i jednostce samorządu terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osób trzecich z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a także z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości, zwana dalej „hipoteką przymusową”.

§ 2.⁵⁸⁾ W zakresie zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostki samorządu terytorialnego pobieranych przez urzędy skarbowe wnioski o wpis hipoteki przymusowej do sądu składa właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

§ 3. Przedmiotem hipoteki przymusowej może być:

- 1) część ułamkowa nieruchomości, jeżeli stanowi udział podatnika;
- 2) nieruchomość stanowiąca przedmiot współwłasności łącznej podatnika i jego małżonka;
- 3) nieruchomość stanowiąca własność współnika spółki cywilnej, z tytułu zaległości podatkowych spółki.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

§ 4. Przedmiotem hipoteki przymusowej jest również:

- 1) użytkowanie wieczyste;
- 2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego;
- 3) spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego;
- 4) prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej;
- 5) wierzytelność zabezpieczona hipoteką.

§ 5. Do hipotek określonych w § 3 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące hipoteki na nieruchomości.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osób trzecich.

Art. 35.⁵⁹⁾ § 1. Hipoteka przymusowa powstaje przez dokonanie wpisu do księgi wieczystej, z zastrzeżeniem art. 38 § 2.

§ 2.⁶⁰⁾ Podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest:

- 1) doręczona decyzja:
  - a) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego,
  - b) określająca wysokość zobowiązania podatkowego,
  - c) określająca wysokość odsetek za zwłokę,
  - d) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
  - e) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej,
  - f) o odpowiedzialności spadkobiercy,
  - g) określająca wysokość zwrotu podatku;
- 2) tytuł wykonawczy lub zarządzenie zabezpieczenia, jeżeli może być wystawione, na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji bez wydawania decyzji, o której mowa w pkt 1.

§ 3. Wpisu hipoteki przymusowej do księgi wieczystej dokonuje właściwy sąd rejonowy na wniosek organu podatkowego.

Art. 36.⁶¹⁾ § 1. Hipoteka przymusowa jest skuteczna wobec każdorazowego właściciela przedmiotu hipoteki i przysługuje jej pierwszeństwo zaspokojenia

przed hipotekami ustanowionymi dla zabezpieczenia innych należności.

§ 2.⁶²⁾ Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej ustanowionej dla zabezpieczenia należności, o których mowa w art. 34 § 1, jest obciążony hipoteką ustanowioną dla zabezpieczenia należności z tytułu kredytu bankowego, a także w sytuacji, gdy wierzytelność z takiego kredytu została zbyta na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych. W tym przypadku o pierwszeństwie zaspokojenia decyduje kolejność wniosków o dokonanie wpisów.

Art. 37. (uchylony).⁶³⁾

Art. 38.⁶⁴⁾ § 1.⁶⁵⁾ Organy podatkowe mogą występować z wnioskiem o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości podatnika, płatnika, inkasenta, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe.

§ 2. Jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie zobowiązań podatkowych dokonywane jest przez złożenie wniosku o wpis do zbioru dokumentów.

Art. 39. § 1.⁶⁶⁾ W toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej podatnik, płatnik, inkasent, wspólnicy spółki cywilnej lub inne osoby trzecie odpowiadające za zaległości podatkowe na żądanie organu podatkowego obowiązani są do wyjawienia nieruchomości oraz przysługujących im praw majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki, jeżeli zachodzą przesłanki dokonania zabezpieczenia.

§ 2. Wyjawienia dokonuje się w formie oświadczenia składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Przed odebraniem oświadczenia organ podatkowy jest obowiązany uprzedzić składającego oświadczenie o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 3. (uchylony).⁶⁷⁾

§ 3a.⁶⁸⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 2,

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 313 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

⁶³⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁶⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶⁷⁾ Przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

⁶⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

uwzględniający dane identyfikujące osobę składającą oświadczenie, rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki, miejsce położenia rzeczy, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami.

Art. 40. (uchylony).⁶⁹⁾

Art. 41.⁷⁰⁾ § 1. Skarbowi Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a także z tytułu zaległości podatkowych stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości przysługuje zastaw skarbowy na wszystkich będących własnością podatnika oraz stanowiących współwłasność łączną podatnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, jeżeli wartość poszczególnych rzeczy lub praw wynosi w dniu ustanowienia zastawu co najmniej 10 000 zł, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Zastawem skarbowym nie mogą być obciążone rzeczy lub prawa majątkowe niepodlegające egzekucji oraz mogące być przedmiotem hipoteki.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe.

Art. 42. § 1. Zastaw skarbowy powstaje z dniem wpisu do rejestru zastawów skarbowych.

§ 2. Zastaw skarbowy wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem skarbowym wpisanym później.

§ 3. Zastaw skarbowy jest skuteczny wobec każdorazowego właściciela przedmiotu zastawu i ma pierwszeństwo przed jego wierzycielami osobistymi, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. W przypadku gdy rzecz ruchoma lub prawo majątkowe zostały obciążone zastawem ujawnionym w innym rejestrze prowadzonym na podstawie odrębnych ustaw, zastaw wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem wpisanym później.

§ 5.⁷¹⁾ Zastaw skarbowy wygasa:

- 1) z mocy prawa z dniem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego albo

- 2) z dniem wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych, albo

- 3) z dniem egzekucyjnej sprzedaży przedmiotu zastawu.

§ 6.⁷²⁾ O dokonaniu wpisu oraz wykreśleniu zastawu skarbowego naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia podatnika, płatnika lub inkasenta, następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiadającą za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem art. 42a § 2.

§ 7.⁷¹⁾ Zaspokojenie z przedmiotu zastawu skarbowego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 42a.⁷³⁾ § 1. Wykreślenie wpisu z rejestru zastawów skarbowych następuje, jeżeli rzecz lub prawo obciążone zastawem skarbowym w dniu jego ustanowienia nie stanowiły własności podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zaległości podatkowe. Wniosek o wykreślenie wpisu składa się w terminie 7 dni od dnia, w którym osoba powołująca się na swoje prawo własności powzięła wiadomość o ustanowieniu zastawu.

§ 2. W sprawie wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych w przypadku określonym w § 1 wydaje się decyzję.

Art. 43. § 1.⁷⁴⁾ Rejestry zastawów skarbowych prowadzone są przez naczelników urzędów skarbowych.

§ 2. Centralny Rejestr Zastawów Skarbowych prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾.

Art. 44. § 1.⁷⁵⁾ Wpis zastawu skarbowego do rejestru dokonywany jest na podstawie doręczonej decyzji:

- 1) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) określającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 3) określającej wysokość odsetek za zwłokę;
- 4) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta;
- 5) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej;

⁷²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

⁷³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁷⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

⁷⁵⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶⁹⁾ Przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁷¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 6) o odpowiedzialności spadkobiercy;
- 7) określającej wysokość zwrotu podatku.

§ 2.⁷⁶⁾ Dla zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 podstawę wpisu zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane. Wpis zastawu skarbowego nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 14 dni od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego.

§ 3.⁷⁷⁾ Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów.

Art. 45.⁷⁸⁾ Spisu rzeczy ruchomych oraz praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dokonuje organ podatkowy. Przepisy art. 39 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. § 1. Organ prowadzący rejestr, na wniosek zainteresowanego, wydaje wypis z rejestru zastawów skarbowych zawierający informacje o obciążeniu rzeczy lub prawa zastawem skarbowym oraz o wysokości zabezpieczonego zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej.

§ 2. Za wydanie wypisu, o którym mowa w § 1, pobiera się opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa.

§ 2a.⁷⁹⁾ Wydanie wypisu, o którym mowa w § 1, nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej.

§ 3.⁸⁰⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór rejestrów, o których mowa w art. 43, sposób prowadzenia tych rejestrów, uwzględniając termin wpisu zastawu skarbowego do rejestru oraz termin przekazywania informacji z rejestrów do Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych;
- 2) wysokość opłaty, o której mowa w § 2, uwzględniając koszty związane z wydaniem wypisu.

Rozdział 4

Terminy płatności

Art. 47. § 1. Termin płatności podatku wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

⁷⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁷⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 34 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

§ 2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego określają kalendarzowo terminy płatności podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku, a decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego nie została doręczona co najmniej na 14 dni przed terminem płatności podatku, pierwszej zaliczki na podatek lub pierwszej raty podatku, obowiązuje termin określony w § 1.

§ 3. Jeżeli podatnik jest obowiązany sam obliczyć i wpłacić podatek, za termin płatności uważa się ostatni dzień, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata powinna nastąpić.

§ 4.⁸¹⁾ Terminem płatności dla płatników jest ostatni dzień, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, powinna nastąpić wpłata należności z tytułu podatku.

§ 4a.⁸²⁾ Terminem płatności dla inkasentów jest dzień następujący po ostatnim dniu, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata podatku powinna nastąpić, chyba że organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego wyznaczył termin późniejszy.

§ 5.⁸³⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, terminy płatności poszczególnych podatków, zaliczek na podatek lub rat podatku, wskazując dzień, miesiąc i rok, w którym upływa termin płatności.

Art. 48.⁸⁴⁾ § 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę;
- 3) odraczać inne terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego, z wyjątkiem terminów określonych w art. 68—71, art. 77 § 1—3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118.

§ 2. Przepisy § 1 pkt 1 i 2 stosuje się również do należności przypadających od płatników lub inkasentów. Przepis § 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do terminów dotyczących płatników lub inkasentów.

§ 3.⁸⁵⁾ Odraczanie terminu płatności podatku lub rozkładanie na raty zapłaty podatku oraz odraczanie

⁸¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁸²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37; ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁸³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁸⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 2 ustawy wymienionej w odnośniku 34 jako druga.

lub rozkładanie na raty zapłaty zaległości podatkowej, na wnioski podatnika będącego beneficjentem pomocy, następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1 i 2, uwzględniając wysokość kwoty, która może być przedmiotem odroczenia lub rozłożenia na raty, oraz terminy wpłat.

Art. 49.⁸⁶⁾ § 1. W razie wydania decyzji na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę.

§ 2. Jeżeli w terminie określonym w decyzji podatnik nie dokonał zapłaty odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub nie zapłacił którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę, terminem płatności podatku lub zaległości podatkowej objętej odroczeniem lub ratą staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1—3.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do odroczonego lub rozłożonego na raty należności płatników lub inkasentów.

Art. 50.⁸⁷⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego z wyjątkiem terminów określonych w art. 68—71, art. 77 § 1, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118, określając grupy podatników, którym przedłużono terminy, rodzaje czynności, których termin wykonania został przedłużony, oraz dzień upływu przedłużonego terminu.

Rozdział 5

Zaległość podatkowa

Art. 51. § 1. Zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności.

§ 2.⁸⁸⁾ Za zaległość podatkową uważa się także niezapłaconą w terminie płatności zaliczkę na podatek, w tym również zaliczkę, o której mowa w art. 23a § 1, lub ratę podatku.

⁸⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁸⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.; ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 39 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁸⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 40 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się również do należności z tytułu podatków, zaliczek na podatki oraz rat podatków niewpłaconych w terminie płatności przez płatnika lub inkasenta.

Art. 52. § 1. Na równi z zaległością podatkową traktuje się także:

- 1)⁸⁹⁾ nadpłatę, jeżeli w zeznaniu lub w deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, została wykazana nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, a organ podatkowy dokonał jej zwrotu lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowych bądź bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych;
- 2)⁹⁰⁾ zwrot podatku, jeżeli podatnik otrzymał go nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej lub został on zaliczony na poczet zaległości podatkowej albo bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wykaże, że nie nastąpiło to z jego winy;
- 3) wynagrodzenie płatników lub inkasentów pobrane nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej;
- 4)⁹¹⁾ oprocentowanie nienależnej nadpłaty bądź zwrotu podatku zwrócone lub zaliczone na poczet zaległych, bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych.

§ 2.⁹²⁾ Przepisów § 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku został dokonany w trybie przewidzianym w art. 274.

Rozdział 6

Odsetki za zwłokę i opłata prolongacyjna

Art. 53.⁹³⁾ § 1. Od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem art. 54, naliczane są odsetki za zwłokę.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do należności, o których mowa w art. 52 § 1, oraz do nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, w części przekraczającej wysokość podatku należnego za rok podatkowy.

§ 3. Odsetki za zwłokę nalicza podatnik, płatnik, inkasent, następca prawny lub osoba trzecia odpowiadająca za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem art. 48 § 1 pkt 2 i 3, art. 53a, art. 62 § 4, art. 66 § 5 i art. 76a § 1.

⁸⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 41 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 41 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 42 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 4. Odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego.

§ 5. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 1, odsetki za zwłokę naliczane są odpowiednio od dnia:

- 1) zwrotu nadpłaty, zwrotu podatku, zwrotu oprocentowania lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowych lub na poczet bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych;
- 2) pobrania wynagrodzenia.

Art. 53a.⁹⁴⁾ Jeżeli w postępowaniu podatkowym po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego organ podatkowy stwierdzi, że podatnik mimo ciążącego na nim obowiązku nie zapłacił zaliczek na podatek w całości lub w części, nie złożył deklaracji albo wysokość zaliczek jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość odsetek za zwłokę, przyjmując prawidłową wysokość zaliczek na podatek, jeżeli ich wysokość jest inna niż wykazana w deklaracji, a także w razie braku deklaracji.

Art. 54.⁹⁵⁾ § 1. Odsetek za zwłokę nie nalicza się:

- 1) za okres zabezpieczenia, od zabezpieczonej kwoty zobowiązania, jeżeli objęte zabezpieczeniem środki pieniężne, w tym kwoty uzyskane ze sprzedaży objętych zabezpieczeniem rzeczy lub praw, zostały zaliczone na poczet zaległości podatkowych;
- 2) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 227 § 1, do dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy;
- 3) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 139 § 3, do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego, jeżeli decyzja organu odwoławczego nie została wydana w terminie, o którym mowa w art. 139 § 3;
- 4) w przypadku zawieszenia postępowania z urzędu — od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia doręczenia postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania;
- 5) od zaległości z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa, jeżeli wysokość odsetek nie przekraczałaby trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobieranej przez „Pocztę Polską” za polecenie przesyłki listowej;
- 6) za okres od dnia wszczęcia kontroli podatkowej do dnia doręczenia decyzji w sprawie, która była przedmiotem kontroli podatkowej, jeżeli postępo-

wanie podatkowe nie zostało wszczęte w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli;

- 7) za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania;
- 8) w zakresie przewidzianym w odrębnych ustawach.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 3 i 7 nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczyniła się strona lub jej przedstawiciel lub opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.

§ 3. Przepisy § 1 pkt 2, 3, 6 i 7 stosuje się również w razie uchylecia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

§ 4. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w razie przeniesienia na poczet zobowiązań podatkowych zajętych uprzednio rzeczy lub praw majątkowych.

Art. 55. § 1. Odsetki za zwłokę wpłacane są bez wezwania organu podatkowego.

§ 2. Jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę.

Art. 56. § 1.⁹⁶⁾ Stawka odsetek za zwłokę wynosi 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.

§ 2. Stawka odsetek za zwłokę ulega obniżeniu lub podwyższeniu w stopniu odpowiadającym obniżeniu lub podwyższeniu podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, poczynając od dnia, w którym stopa ta uległa zmianie.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ ogłasza, w drodze obwieszczenia, stawkę odsetek za zwłokę w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 57. § 1.⁹⁷⁾ W decyzji wydanej na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 lub pkt 2, dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, organ podatkowy ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej.

§ 2. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50 % ogłaszanej na podstawie art. 56 § 3 stawki odsetek za zwłokę.

⁹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 43 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 44 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 45 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 46 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. Wysokość opłaty prolongacyjnej oblicza się przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej w dniu wydania decyzji, o której mowa w § 1.

§ 4.⁹⁸⁾ Opłata prolongacyjna wpłacana jest w terminach płatności, o których mowa w art. 49 § 1; w razie niedotrzymania terminu płatności przepis art. 49 § 2 i 3 oraz art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Nie ustala się opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania decyzji, o której mowa w § 1, były klęska żywiołowa lub wypadek losowy.

§ 6.⁹⁹⁾ Organ podatkowy może odstąpić od ustalenia opłaty prolongacyjnej, jeżeli wydanie decyzji, o której mowa w § 1, następuje w związku z postępowaniem układowym lub na podstawie odrębnych ustaw.

§ 7.¹⁰⁰⁾ Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może wprowadzić opłatę prolongacyjną — w wysokości nie większej niż określona w § 2 — z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków oraz zaległości podatkowych stanowiących dochód odpowiednio — gminy, powiatu lub województwa. Przepisy § 3—5 stosuje się odpowiednio.

§ 8.¹⁰¹⁾ Przepisy § 1—4 i 7 stosuje się również do odroczonej lub rozłożonej na raty należności płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich.

Art. 58. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej.

Rozdział 7

Wygaśnięcie zobowiązań podatkowych

Art. 59.¹⁰²⁾ § 1. Zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek:

- 1) zapłaty;
- 2) pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;
- 3) potrącenia;
- 4) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku;

⁹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 46 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 46 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 142 pkt 9 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza; ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 46 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 46 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

5) zaniechania poboru;

6) przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych;

7) przejęcia własności nieruchomości lub prawa majątkowego w postępowaniu egzekucyjnym;

8) umorzenia zaległości;

9) przedawnienia.

§ 2. Zobowiązanie płatnika lub inkasenta wygasa w całości lub w części wskutek:

1) wpłaty;

2) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku;

3) umorzenia, w przypadkach przewidzianych w art. 67 § 6;

4) przejęcia własności nieruchomości lub przejęcia prawa majątkowego w postępowaniu egzekucyjnym;

5) przedawnienia.

Art. 60. § 1.¹⁰³⁾ Za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

1) przy zapłacie gotówką — dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;

2) w obrocie bezgotówkowym — dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej na podstawie polecenia przelewu.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do wpłat dokonywanych przez płatnika lub inkasenta.

§ 3.¹⁰⁴⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i Prezesem Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.

§ 4.¹⁰⁵⁾ Zlecenia płatnicze na rzecz organów podatkowych mogą być składane również w formie elektronicznej przy użyciu programu informatycznego udostępnionego przez banki lub inną instytucję finansową

¹⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 48 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁰⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 48 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

uprawnioną do przyjmowania zleceń płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub inną instytucją przyjmującą zlecenie.

§ 5.¹⁰⁵⁾ Zlecenie płatnicze, o którym mowa w § 4, powinno zawierać dane identyfikujące wpłacającego, w tym numer identyfikacji podatkowej, oraz powinno wskazywać tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub błędne podanie tych informacji stanowi podstawę do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

§ 6.¹⁰⁵⁾ Rozliczanie płatności na rzecz organów podatkowych następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.

Art. 61. § 1.¹⁰⁶⁾ Zapłata podatków przez podatników prowadzących działalność gospodarczą i obowiązanych do prowadzenia księgi rachunkowej lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów następuje w formie polecenia przelewu.

§ 2. Formę rozliczeń, o której mowa w § 1, stosuje się również do wpłat kwot podatków pobranych przez płatników, jeżeli płatnicy spełniają warunki określone w § 1.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się:

- 1) do zapłaty podatków niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą;
- 2)¹⁰⁷⁾ gdy zapłata podatku, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, jest dokonywana papierami wartościowymi, znakami akcyzy, znakami opłaty skarbowej lub urzędowymi blankietami wekslowymi;
- 3)¹⁰⁸⁾ do pobierania podatków przez płatników lub inkasentów.

§ 4.¹⁰⁹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, dopuścić zapłatę niektórych podatków papierami wartościowymi, określając szczegółowe zasady stosowania tej formy zapłaty podatku, termin i sposób dokonania zapłaty, rodzaj papieru wartościowego oraz sposób obliczenia jego wartości dla potrzeb zapłaty podatku.

Art. 62.¹¹⁰⁾ § 1. Jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania z różnych tytułów, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet podatku, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

§ 2. Jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania z tytułu zaliczek na podatek, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet zaliczki, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania wpłat na poczet rat, na jakie rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę oraz rat podatku.

§ 4. Do wpłat zaliczanych na poczet zaległości podatkowej stosuje się art. 55 § 2. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

§ 5. Przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do wpłat dokonywanych przez płatników, inkasentów, następców prawnych oraz osoby trzecie.

Art. 63. § 1. Podstawy opodatkowania zaokrągla się do pełnych złotych, a kwoty podatków, odsetek za zwłokę oraz opłat prolongacyjnych — do pełnych dziesiątek groszy.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1)¹¹¹⁾ szczegółowe sposoby zaokrąglania podstaw opodatkowania, kwot podatków, odsetek za zwłokę, nadpłat, oprocentowania nadpłat, opłaty prolongacyjnej oraz wynagrodzeń przysługujących płatnikom lub inkasentom;
- 2) odmienne niż określone w § 1 zasady zaokrąglania podstaw opodatkowania oraz kwot podatków z tytułu niektórych zobowiązań podatkowych;
- 3) szczegółowe zasady i sposoby zaokrąglania kwot wykazywanych w księgach podatkowych, a także w fakturach oraz rachunkach wystawianych przez podatników;
- 4) przypadki, w których zaokrąglania nie stosuje się.

Art. 64. § 1. Zobowiązania podatkowe oraz zaległości podatkowe wraz z odsetkami za zwłokę w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa podlegają, na wniosek podatnika, potrąceniu z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa z tytułu.¹¹²⁾

¹⁰⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 49 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 116 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257), który wszedł w życie z dniem 1 maja 2004 r.

¹⁰⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 49 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁰⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 50 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 51 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹²⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 52 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 1) prawomocnego wyroku sądowego wydanego na podstawie art. 417 lub 419¹¹³⁾ Kodeksu cywilnego;
- 2) prawomocnej ugody sądowej zawartej w związku z zaistnieniem okoliczności przewidzianych w art. 417 lub 419¹¹³⁾ Kodeksu cywilnego;
- 3) nabycia przez Skarb Państwa nieruchomości na cele uzasadniające jej wywłaszczenie lub wywłaszczenia nieruchomości na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 4)¹¹⁴⁾ odszkodowania za niestuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie, uzyskanego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego;
- 5) odszkodowania uzyskanego na podstawie przepisów o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz bytu Państwa Polskiego;
- 6)¹¹⁵⁾ odszkodowania orzeczonego w decyzji organu administracji rządowej.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności podatnika wobec państwowych jednostek budżetowych z tytułu robót budowlanych, dostaw lub usług wykonanych przez niego w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem że potrącenie dokonywane jest przez tego podatnika i z tej wierzytelności.

§ 2a.¹¹⁶⁾ Do potrącenia zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Potrącenia z tytułów wymienionych w § 1 i 2 można również dokonać z urzędu.

§ 4. Na wniosek podatnika wierzytelności z tytułów wymienionych w § 1 i 2 mogą być również zaliczane na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

§ 5.¹¹⁷⁾ Potrącenie następuje z dniem:

- 1) złożenia wniosku, który został uwzględniony;
- 2) wydania z urzędu postanowienia o potrąceniu.

§ 6. Odmowa potrącenia następuje w drodze decyzji.

§ 6a.¹¹⁸⁾ Potrącenie następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 7.¹¹⁹⁾ Jednostka budżetowa, której zobowiązanie zostało potrącone z wierzytelności podatnika, jest obowiązana wpłacić równowartość wygasłego podatku do organu podatkowego w terminie 7 dni od dnia dokonania potrącenia. Od niewpłaconej w terminie równowartości wygasłego podatku nalicza się odsetki za zwłokę.

Art. 65. § 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 64 § 1, przysługuje również podatnikom w stosunku do gminy, powiatu lub województwa z tytułu:¹²⁰⁾

- 1) prawomocnego wyroku sądowego wydanego na podstawie art. 420^{1 113)} Kodeksu cywilnego;
- 2) prawomocnej ugody sądowej zawartej w związku z zaistnieniem okoliczności przewidzianych w art. 420^{1 113)} Kodeksu cywilnego;
- 3)¹²¹⁾ nabycia przez gminę, powiat lub województwo nieruchomości na cele uzasadniające jej wywłaszczenie lub wywłaszczenia nieruchomości na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 4)¹²²⁾ odszkodowania orzeczonego w decyzji wydanej przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa.

§ 2.¹²³⁾ Przepisy art. 64 § 2—7 stosuje się odpowiednio.

Art. 66. § 1. Szczególnym przypadkiem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego jest przeniesienie własności rzeczy lub praw majątkowych na rzecz:

- 1) Skarbu Państwa — w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa;
- 2)¹²⁴⁾ gminy, powiatu lub województwa — w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody ich budżetów.

¹¹³⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy — Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), która weszła w życie z dniem 1 września 2004 r.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks karny, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 160, poz. 1083), która weszła w życie z dniem 29 grudnia 1997 r.

¹¹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 52 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 52 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 52 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 52 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹⁹⁾ Dodany przez art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), która weszła w życie z dniem 30 listopada 2001 r.

¹²⁰⁾ Zdanie wstępne ze zmianą wprowadzoną przez art. 142 pkt 6 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

¹²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 142 pkt 6 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

¹²²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 53 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 10 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 119.

¹²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 142 pkt 10 lit. a ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

§ 2.¹²⁵⁾ Przeniesienie następuje na wniosek podatnika:

- 1)¹²⁶⁾ w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem;
- 2) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, na podstawie umowy zawartej między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), zarządem powiatu albo zarządem województwa a podatnikiem.

§ 3.¹²⁵⁾ Umowa, o której mowa w § 2, wymaga formy pisemnej.

§ 3a.¹²⁷⁾ Starosta powiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego naczelnika urzędu celnego o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.

§ 3b.¹²⁸⁾ Wyrażenie lub odmowa wyrażenia zgody, o której mowa w § 2 pkt 1, następuje w drodze postanowienia.

§ 4. W przypadkach wymienionych w § 1 za termin wygaśnięcia zobowiązania podatkowego uważa się dzień przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych.

§ 5.¹²⁹⁾ W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w § 2, organ podatkowy pierwszej instancji wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. Przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 67. § 1.¹³⁰⁾ W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym organ podatkowy, na wniosek podatnika, może umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

§ 1a.¹³¹⁾ Umarzanie zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej na wniosek podatnika będącego beneficjentem pomocy, następuje

je z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

§ 2. Umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa.

§ 3.¹³²⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach umarzania zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej.

§ 4.¹³³⁾ Organ podatkowy może umorzyć zaległość podatkową z urzędu, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 2) kwota zaległości podatkowej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym;
- 3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym;
- 4)¹³⁴⁾ podatnik zmarł nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty stanowiącej trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia ogłoszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w poprzednim kwartale i jednocześnie brak jest spadkobierców innych niż Skarb Państwa oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej.

§ 5.¹³⁵⁾ W przypadkach, o których mowa w § 4, decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.

§ 6.¹³⁵⁾ Przepisy § 4 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio do umarzania zaległości płatnika lub inkasenta.

§ 7.¹³⁵⁾ Przepisy § 4—6 stosuje się odpowiednio do umarzania z urzędu opłaty prolongacyjnej.

¹²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 54 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹²⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37; ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 54 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

¹³⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 55 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³¹⁾ Dodany przez art. 5 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 33; w brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 3 ustawy wymienionej w odnośniku 34 jako druga.

¹³²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 55 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹³⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 55 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 55 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 8

Przedawnienie

Art. 68. § 1. Zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 2, nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

§ 2. Jeżeli podatnik:

- 1) nie złożył deklaracji w terminie przewidzianym w przepisach prawa podatkowego,
- 2) w złożonej deklaracji nie ujawnił wszystkich danych niezbędnych do ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego,

zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w § 1, nie powstaje, pod warunkiem że decyzja ustalająca wysokość tego zobowiązania została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

§ 3.¹³⁶⁾ Dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

§ 4.¹³⁶⁾ Zobowiązanie z tytułu opodatkowania dochodu nieznanego pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzącego ze źródeł nieujawnionych nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin do złożenia zeznania rocznego dla podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, za rok podatkowy, którego dotyczy decyzja.

§ 5.¹³⁷⁾ Bieg terminu przedawnienia zawieszają się, jeżeli wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia trwa do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata.

Art. 69. § 1. W razie niedopełnienia przez podatnika warunków uprawniających do skorzystania z uzyskanej ulgi podatkowej, prawo do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe powstaje w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi.

§ 2.¹³⁸⁾ Termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 3 lata od końca roku podatkowego,

¹³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 56 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 56 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 57 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi podatkowej, a jeżeli podatnik nie zgłosił organowi podatkowemu utraty prawa do ulgi co najmniej na 2 miesiące przed upływem tego terminu — termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 5 lat.

§ 3. Ustalenie wysokości zobowiązania podatkowego następuje na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu powstania obowiązku podatkowego oraz istniejącego w tym dniu stanu faktycznego.

§ 4. Jeżeli, zgodnie z odrębnymi przepisami, zobowiązanie podatkowe ustalane jest na rok kalendarzowy lub na inny okres, decyzja, o której mowa w § 1, wydawana jest na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu nabycia prawa do ulgi.

Art. 70.¹³⁹⁾ § 1. Zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

§ 2. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu:

- 1) od dnia wydania decyzji, o których mowa w art. 48 § 1, do dnia terminu płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej, ostatniej raty podatku lub ostatniej raty zaległości podatkowej;
- 2) od dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie przedłużenia terminu płatności podatku, wydane go przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia upływu przedłużonego terminu.

§ 3. Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego.

§ 4. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zakończono postępowanie egzekucyjne.

§ 5. Kolejne wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerywa biegu terminu przedawnienia.

§ 6. Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

¹³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 58 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 7. Termin przedawnienia biegnie dalej od dnia następującego po dniu:

- 1) prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;
- 2) doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem.

§ 8. Nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem skarbowym, jednakże po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu.

Art. 70a.¹⁴⁰⁾ § 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 i 3 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.

§ 2. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, następuje od dnia wystąpienia przez organ podatkowy z wnioskiem do organu innego państwa do dnia uzyskania przez organ podatkowy żądanej informacji — jednak nie dłużej niż przez okres 3 lat.

§ 3. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, może następować wielokrotnie; w takich przypadkach okres łącznego zawieszenia terminu przedawnienia nie może przekraczać 3 lat.

Art. 70b.¹⁴⁰⁾ Jeżeli w trakcie toczącego się postępowania podatkowego zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu, postępowanie to umarza się w drodze postanowienia.

Art. 71.¹⁴¹⁾ Przepisy art. 70 oraz art. 70b stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów z tytułu niepobranych albo niewpłaconych podatków.

Rozdział 9¹⁴²⁾

Nadpłata

Art. 72. § 1. Za nadpłatę uważa się kwotę:

- 1) nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku;
- 2) podatku pobraną przez płatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej;

3) zobowiązania zapłaconego przez płatnika lub inkasenta, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 30 § 4, określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej;

4) zobowiązania zapłaconego przez osobę trzecią lub spadkobiercę, jeżeli w decyzji o ich odpowiedzialności określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

§ 2. Jeżeli wpłata dotyczyła zaległości podatkowej, na równi z nadpłatą traktuje się także część wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę.

Art. 73. § 1. Nadpłata powstaje, z zastrzeżeniem § 2, z dniem:

- 1) zapłaty przez podatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;
- 2) pobrania przez płatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;
- 3) zapłaty przez płatnika lub inkasenta należności wynikającej z decyzji o jego odpowiedzialności podatkowej, jeżeli należność ta została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej;
- 4) wpłacenia przez płatnika lub inkasenta podatku w wysokości większej od wysokości pobranego podatku;
- 5) zapłaty przez osobę trzecią lub spadkobiercę należności wynikającej z decyzji o odpowiedzialności podatkowej, jeżeli należność ta została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej;
- 6) złożenia korekty deklaracji w podatku od towarów i usług obniżającej wysokość zobowiązania podatkowego, w związku ze zwiększeniem kwoty podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

§ 2. Nadpłata powstaje z dniem złożenia:

- 1) zeznania rocznego — dla podatników podatku dochodowego;
- 2) deklaracji podatku akcyzowego — dla podatników podatku akcyzowego;
- 3) deklaracji o wpłatach z zysku za rok obrotowy — dla jednoosobowych spółek Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych.

Art. 74. Jeżeli nadpłata powstała w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, a podatnik, którego zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1:

- 1) złożył jedną z deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub inną deklarację, z której wynika wysokość zobowiązania podatkowego — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie skorygowaną deklarację;

¹⁴⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 59 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁴¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 60 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 61 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 2) został rozliczony przez płatnika — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie zeznanie (deklarację), o którym mowa w art. 73 § 2 pkt 1;
- 3) nie był obowiązany do składania deklaracji — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot.

Art. 74a. W przypadkach niewymienionych w art. 73 § 2 i art. 74 wysokość nadpłaty określa organ podatkowy.

Art. 75. § 1. Jeżeli podatnik kwestionuje zasadność pobrania przez płatnika podatku albo wysokość pobranego podatku, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku.

§ 2. Uprawnienie określone w § 1 przysługuje również:

- 1) podatnikom, których zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli:
  - a) w zeznaniach (deklaracjach), o których mowa w art. 73 § 2, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek albo wykazali nadpłatę w wysokości mniejszej od należnej,
  - b) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3, z wyjątkiem deklaracji dotyczącej podatku dochodowego, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek,
  - c) nie będąc obowiązany do składania zeznań (deklaracji), dokonali wpłaty podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;
- 2) płatnikom lub inkasentom, jeżeli:
  - a) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od wysokości pobranego podatku,
  - b) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od należnej,
  - c) nie będąc obowiązany do składania deklaracji, wpłacili podatek w wysokości większej od należnej.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b oraz w pkt 2 lit. a i b, podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty są obowiązani złożyć skorygowane zeznanie (deklarację).

§ 4. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę.

§ 5. Jeżeli zwrotu nadpłaty w trybie, o którym mowa w § 4, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, od kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi nie nalicza się odsetek za zwłokę. W tym zakresie nie wszczynają się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

§ 6. Przepisów § 2 pkt 1 lit. b i pkt 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj podatku i przypadki poboru podatku przez płatnika.

Art. 76. § 1. Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, których wysokość nie przekracza wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlegają z urzędu zaliczeniu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku — na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wystąpi o ich zwrot.

Art. 76a. § 1. W sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie. W przypadku zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych przepisy art. 55 § 2 i art. 62 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych następuje z dniem:

- 1) powstania nadpłaty — w przypadkach, o których mowa w art. 73 § 1 pkt 1, 2 i 5 oraz § 2;
- 2) złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

Art. 76b. Przepisy art. 76, art. 76a, art. 77b i art. 80 stosuje się odpowiednio do zwrotu podatku. Zaliczenie, o którym mowa w art. 76a § 2 pkt 1, następuje z dniem złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku.

Art. 76c. Nadpłatę wynikającą z zaliczek na podatek zwraca się po zakończeniu okresu, za który rozlicza się podatek. Jeżeli jednak nadpłata wynika z decyzji stwierdzającej nadpłatę, wydanej w związku z art. 75 § 1, zwrot nadpłaty następuje w terminie 30 dni od dnia wydania tej decyzji.

Art. 77. § 1. Nadpłata podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji:
  - a) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
  - b) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
  - c) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
  - d) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej lub spadkobiercy,
z zastrzeżeniem § 3;
- 2) 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę;
- 3) 30 dni od dnia doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem, uchylającego decyzję organu podatkowego pierwszej instancji lub stwierdzającego jej nieważność, z zastrzeżeniem § 3;
- 4) 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 74;
- 5) 3 miesiące od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, z zastrzeżeniem § 2;
- 6) 2 miesiące od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 3, lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesiące od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2.

§ 2. W przypadku skorygowania deklaracji lub zeznania w trybie określonym w art. 274 lub art. 274a nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesiące od dnia skorygowania przez podatnika deklaracji lub zeznania.

§ 3. W przypadku uchylenia decyzji, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a—d, lub stwierdzenia jej nieważności, jeżeli następnie, w terminie 3 miesiące od dnia uchylenia lub stwierdzenia nieważności przez organ podatkowy lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem, uchylającego decyzję lub stwierdzającego jej nieważność, zostanie wydana decyzja w tej samej sprawie, nadpłata, którą stanowi różnica między podatkiem wpłaconym a podatkiem wynikającym z tej decyzji, podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji.

§ 4. W przypadku niewydania nowej decyzji w terminie, o którym mowa w § 3, nadpłata stanowiąca kwotę wpłaconą na podstawie decyzji uchylonej lub decyzji, której nieważność stwierdzono, podlega zwrotowi bez zbędnej zwłoki.

Art. 77a. Organ podatkowy może, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych jego ważnym interesem, dokonać zwrotu nadwyżki wpłaconych kwot zaliczek na podatek dochodowy.

Art. 77b. § 1. Zwrot nadpłaty następuje:

- 1) na wskazany rachunek bankowy podatnika, płatnika lub inkasenta obowiązującego do posiadania rachunku bankowego;
- 2) w gotówce, jeżeli podatnik, płatnik lub inkasent nie są obowiązani do posiadania rachunku bankowego, chyba że zażądata zwrotu nadpłaty na rachunek bankowy.

§ 2. Za dzień zwrotu nadpłaty uważa się dzień:

- 1) obciążenia rachunku bankowego organu podatkowego na podstawie polecenia przelewu;
- 2) złożenia przekazu pocztowego;
- 3) wypłacenia kwoty nadpłaty przez organ podatkowy lub postawienia nadpłaty do dyspozycji podatnika w kasie.

§ 3. Nadpłata, której wysokość nie przekracza kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlega zwrotowi wyłącznie w kasie.

§ 4. Nadpłata zwracana przekazem pocztowym jest pomniejszana o koszty jej zwrotu.

Art. 78. § 1. Nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, o których mowa w art. 76 § 2, nie podlegają oprocentowaniu.

§ 3. Oprocentowanie przysługuje:

- 1) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a—d, z zastrzeżeniem pkt 2, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 3 — od dnia powstania nadpłaty;
- 2) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a—d — od dnia wydania decyzji o zmianie lub uchyleniu decyzji, jeżeli organ podatkowy nie przyczynił się do powstania przesłanki zmiany lub uchylenia decyzji, a nadpłata nie została zwrócona w terminie;
- 3) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 2 i pkt 6 — od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):
  - a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,

- b) jeżeli decyzja stwierdzająca nadpłatę nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,
  - c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 6, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent;
- 4) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 5 i § 2 — od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub od dnia złożenia korekty zeznania lub deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a.

§ 4. Oprocentowanie z tytułu nadpłaty przysługuje do dnia zwrotu nadpłaty, zaliczenia jej na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań podatkowych lub dnia złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 5 pkt 2.

§ 5. W przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 4 oprocentowanie przysługuje za okres:

- 1) od dnia powstania nadpłaty do dnia jej zwrotu — pod warunkiem złożenia przez podatnika wniosku o zwrot nadpłaty w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego, lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt;
- 2) od dnia powstania nadpłaty do trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt — jeżeli wniosek o zwrot nadpłaty został złożony po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego, lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt.

Art. 78a. Jeżeli kwota dokonanego zwrotu podatku nie pokrywa kwoty nadpłaty wraz z jej oprocentowaniem, zwróconą kwotę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty nadpłaty oraz kwoty jej oprocentowania w takim stosunku, w jakim w dniu zwrotu pozostaje kwota nadpłaty do kwoty oprocentowania.

Art. 79. § 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej oraz w okresie między zakończeniem kontroli a wszczęciem postępowania — w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola.

§ 2. Prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wygasa:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 1, po upływie 5 lat od dnia:
  - a) pobrania przez płatnika podatku nienależnie lub w wysokości większej od należnej,
  - b) uprawomocnienia się decyzji o uchyleniu lub zmianie decyzji, na podstawie której płatnik dokonał obliczenia podatku,
  - c) uprawomocnienia się decyzji o uchyleniu lub zmianie decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej lub o odpowiedzialności podatkowej spadkobiercy;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 2 pkt 1 lit. a i b oraz w pkt 2 lit. a i b — po upływie 5 lat od dnia złożenia zeznania (deklaracji);
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 2 pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. c — po upływie 5 lat od dnia, w którym dokonano wpłaty podatku.

§ 3. Przepisu § 2 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

Art. 80. § 1. Prawo do zwrotu nadpłaty podatku wygasa po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin jej zwrotu.

§ 2. Po upływie terminu określonego w § 1 wygasa również prawo do złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych oraz możliwość zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych.

§ 3. Złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty, zwrot nadpłaty lub zaliczenie jej na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych przerywa bieg terminu do zwrotu nadpłaty.

Rozdział 10¹⁴²⁾

Korekta deklaracji

Art. 81. Skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

Art. 81a. § 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, których zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, mogą skorygować uprzednio złożone zeznanie (deklarację), jeżeli:

- 1) w zeznaniach (deklaracjach), o których mowa w art. 73 § 2, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek albo wykazali kwotę nadpłaty w wysokości mniejszej od należnej;

- 2) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3 wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek;
- 3) w złożonej deklaracji wykazali zobowiązanie podatkowe w wysokości niższej od należnej albo kwotę nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości większej od należnej.

§ 2. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje:

- 1) płatnikom, jeżeli w złożonej deklaracji wykazali:
  - a) podatek pobrany w wysokości mniejszej lub większej od należnej,
  - b) podatek należny w wysokości mniejszej lub większej od pobranej;
- 2) inkasentom, jeżeli w złożonej deklaracji wykazali:
  - a) podatek należny w wysokości mniejszej od pobranej,
  - b) podatek w wysokości mniejszej lub większej od pobranej.

Art. 81b. § 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 81a:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej oraz w okresie między zakończeniem kontroli a wszczęciem postępowania — w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola;
- 2) przysługuje nadal — w zakresie, w jakim w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej nie stwierdzono naruszenia prawa lub nie wydano decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych.

Art. 81c. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, płatnicy i inkasenci mogą składać korekty deklaracji, również jeżeli nie wpływa to na wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku.

Rozdział 11

Informacje podatkowe

Art. 82. § 1.¹⁴³⁾ Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji:

¹⁴³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 62 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 1) na pisemne żądanie organu podatkowego — o zdarzeniach wynikających ze stosunków cywilnoprawnych albo z prawa pracy, mogących mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób lub jednostek, z którymi zawarto umowę;
- 2)¹⁴⁴⁾ bez wezwania przez organ podatkowy — o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego;
- 3)¹⁴⁵⁾ w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

§ 2.¹⁴⁶⁾ Banki obowiązane są do sporządzania i przekazywania comiesięcznych informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych osób prowadzących działalność gospodarczą naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według siedziby banku, w terminie do 7 dnia następnego miesiąca. Informacje zawierają numer rachunku, dane identyfikujące jego posiadacza oraz datę założenia albo likwidacji rachunku.

§ 2a.¹⁴⁷⁾ Jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego obowiązane są do sporządzenia i przekazania informacji o składkach płatnika i ubezpieczonego.

§ 2b.¹⁴⁸⁾ Informacje, o których mowa w § 2, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany udostępnić naczelnikowi urzędu celnego na jego pisemne żądanie.

§ 3.¹⁴⁹⁾ Banki oraz inne instytucje finansowe, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych — w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

¹⁴⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 34 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

¹⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 62 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 62 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁴⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 62 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁴⁸⁾ Dodany przez art. 20 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 91, poz. 868), która weszła w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 4.¹⁵⁰⁾ Żądanie, o którym mowa w § 3, oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawnie stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 5.¹⁵¹⁾ Organ podatkowy określa zakres żądanych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 2a, oraz termin ich przekazania.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ określi, w drodze rozporządzenia:

- 1)¹⁵²⁾ przypadki oraz zakres informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania i przekazywania, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań kapitałowych oraz nadzorczych pomiędzy rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego oraz posiadania przez nierezydentów przedsiębiorstw, oddziałów i przedstawicielstw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) organy administracji rządowej lub samorządowej obowiązane do przekazywania informacji podatkowych bez wezwania przez organ podatkowy, zakres tych informacji, a także tryb ich sporządzania oraz terminy przekazywania.

Art. 82a.¹⁵³⁾ § 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą obowiązane są do gromadzenia, sporządzania i przekazywania, bez wezwania przez organ podatkowy, informacji o wynagrodzeniach za świadczone na ich rzecz usługi (wykonywaną pracę), wypłacanych przez podmiot będący nierezydentem osobom fizycznym będącym nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, świadczącym te usługi (wykonującym pracę), jeżeli:

- 1) w związku z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz innymi ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, może to mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób otrzymujących wynagrodzenie;
- 2) podmiot będący nierezydentem bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu lub kontroli podmiotu, którego dotyczy obowiązek informacyjny, albo posiada udział w kapitale tego podmiotu uprawniający do co najmniej 5 % wszystkich praw głosu.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w § 1, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania, ze szczególnym uwzględnieniem czasu pobytu nierezydenta w kraju, danych identyfikujących nierezydenta i podmiot wypłacający nierezydentowi wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia, formy i termin jego wypłaty.

Art. 83.¹⁵⁴⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 82 § 1, przez organy lub jednostki podległe tym ministrom, uwzględniając dane identyfikujące strony zawartej umowy oraz tryb ich przekazywania zapewniający szczególną ochronę informacji w nich zawartych.

Art. 84. § 1. Sądy, komornicy sądowi oraz notariusze są obowiązani sporządzać i przekazywać właściwym organom podatkowym informacje wynikające ze zdarzeń prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego.

§ 2.¹⁵⁵⁾ Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji, ich formę, z uwzględnieniem formy wypisu aktu, zakres, terminy oraz sposób przekazywania informacji przez sądy, komorników sądowych i notariuszy.

Art. 85.¹⁵⁶⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, grupy podmiotów obowiązanych do składania zeznań, wykazów, informacji lub deklaracji oraz ustalać zakres danych zawartych w tych dokumentach, a także terminy ich składania i rodzaje dokumentów, które powinny być do nich dołączone.

Art. 86.¹⁵⁷⁾ § 1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

¹⁵⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 34 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

¹⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 8 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 63 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁵⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 64 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 65 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 2. W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący jej likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej, o miejscu przechowywania ksiąg podatkowych oraz dokumentów związanych z ich prowadzeniem.

Rozdział 12

Rachunki

Art. 87. § 1.¹⁵⁸⁾ Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą obowiązani są na żądanie kupującego lub usługobiorcy wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.

§ 2.¹⁵⁸⁾ Obowiązek wystawienia rachunku, o którym mowa w § 1, nie dotyczy rolników sprzedających produkty roślinne i zwierzęce pochodzące z własnej uprawy lub hodowli, nieprzerobione sposobem przemysłowym, chyba że sprzedaż jest dokonywana w ich odrębnych, stałych miejscach sprzedaży, poza obrębem uprawy lub hodowli.

§ 3. Podatnicy wymienieni w § 1, od których żądano rachunku przed wykonaniem usługi lub wydaniem towaru, wystawiają rachunek nie później niż w terminie 7 dni od dnia wykonania usługi lub wydania towaru. Jeżeli jednak żądanie wystawienia rachunku zostało zgłoszone po wykonaniu usługi lub wydaniu towaru, wystawienie rachunku następuje w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia żądania.

§ 4. Podatnik nie ma obowiązku wystawienia rachunku, jeżeli żądanie zostało zgłoszone po upływie 3 miesięcy od dnia wydania towaru lub wykonania usługi.

§ 5.¹⁵⁹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które muszą być zawarte w rachunkach, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące sprzedawcę i kupującego, wykonawcę i odbiorcę usług oraz oznaczenie wartości i rodzaju transakcji.

Art. 88. § 1.¹⁶⁰⁾ Podatnicy wystawiający rachunki są obowiązani kolejno je numerować i przechowywać kopie tych rachunków, w kolejności ich wystawienia, do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do podatników obowiązanych do żądania rachunków.

Art. 89.¹⁶¹⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1)¹⁶²⁾ grupy podatników zwolnionych z obowiązku wystawiania rachunków, o których mowa w art. 87 § 1, w przypadkach, w których rodzaj i sposób prowadzenia działalności gospodarczej znacznie utrudnia wystawianie rachunków;
- 2) przypadki, w których, w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, podatnicy są obowiązani do:
  - a) dokumentowania rachunkami nabycia towarów lub usług,
  - b) prowadzenia ewidencji rachunków dokumentujących nabycie towarów lub usług.

Art. 90. Podatnicy, na których, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 89 pkt 2 lit. a, nałożono obowiązek dokumentowania rachunkami nabycia towarów lub usług, składają żądanie wystawienia rachunku nie później niż w dniu zawarcia umowy. Przepis art. 87 § 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 13

Odpowiedzialność solidarna

Art. 91. Do odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania podatkowe stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dla zobowiązań cywilnoprawnych.

Art. 92. § 1. Jeżeli, zgodnie z ustawami podatkowymi, podatnicy ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe, a zobowiązania te powstają w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, odpowiedzialnymi solidarnie są podatnicy, którym doręczono decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do zobowiązań podatkowych pobieranych w formie łącznego zobowiązania pieniężnego. W tym przypadku zasady odpowiedzialności solidarnej stosuje się z chwilą doręczenia decyzji (nakazu płatniczego) osobie, na którą, zgodnie z odrębnymi przepisami, wystawia się decyzję (nakaz płatniczy).

§ 3.¹⁶³⁾ Małżonkowie wspólnie opodatkowani na podstawie odrębnych przepisów ponoszą solidarną

¹⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 66 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 67 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, który wszedł w życie z dniem 4 maja 2001 r.

¹⁶²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 68 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 69 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe oraz solidarna jest ich wierzytelność o zwrot nadpłaty podatku.

§ 4.¹⁶³⁾ Do wierzytelności o zwrot nadpłaty, o której mowa w § 3, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o wierzytelnościach cywilnoprawnych.

Rozdział 14

Prawa i obowiązki następców prawnych oraz podmiotów przekształconych¹⁶⁴⁾

Art. 93.¹⁶⁵⁾ § 1. Osoba prawna związana (powstała) w wyniku łączenia się:

- 1) osób prawnych,
  - 2) osobowych spółek handlowych,
  - 3) osobowych i kapitałowych spółek handlowych
- wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejęcie:

- 1) innej osoby prawnej (osób prawnych);
- 2) osobowej spółki handlowej (osobowych spółek handlowych).

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej przejmującej zakład (oddział) samodzielnie sporządzający bilans.

Art. 93a.¹⁶⁶⁾ § 1. Osoba prawna związana (powstała) w wyniku:

- 1) przekształcenia innej osoby prawnej,
- 2) przekształcenia spółki niemającej osobowości prawnej

— wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) osobowej spółki handlowej związanej (powstałej) w wyniku przekształcenia:
  - a) innej spółki niemającej osobowości prawnej,
  - b) spółki kapitałowej;

- 2) spółki niemającej osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa.

Art. 93b.¹⁶⁶⁾ Przepisy art. 93 i art. 93a stosuje się odpowiednio do łączenia się i przekształceń komunalnych zakładów budżetowych.

Art. 93c.¹⁶⁶⁾ § 1. W przewidziane przepisami prawa podatkowego uprawnienia osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału:

- 1) wstępują — w zakresie uprawnień majątkowych — osoby prawne powstałe w wyniku podziału (zgodnie z planem podziału), z tym że w zakresie rozliczeń z tytułu podatku od towarów i usług, w przypadku gdy części majątku dzielonej osoby prawnej przejmowane w wyniku podziału:
  - a) stanowią zakłady (oddziały) będące odrębnymi podatnikami tego podatku — osoby prawne lub jej zakłady (oddziały) przejmujące te zakłady, w zakresie przejmowanego zakładu,
  - b) nie stanowią zakładów (oddziałów) będących odrębnymi podatnikami tego podatku — jedna z nowo utworzonych osób lub jej zakład (oddział), będący odrębnym podatnikiem tego podatku, przejmująca największą część majątku trwałego służącego czynnościom opodatkowanym podatkiem od towarów i usług (wskazana w planie podziału);
- 2) wstępuje — w zakresie uprawnień niemajątkowych — jedna z nowo utworzonych osób (wskazana w planie podziału).

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej przejmującej majątek osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się, jeżeli majątek dzielonej osoby prawnej przejmowany w wyniku podziału stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

Art. 93d.¹⁶⁶⁾ Przepisy art. 93—93c mają zastosowanie również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Art. 93e.¹⁶⁶⁾ Przepisy art. 93—93d stosuje się w zakresie, w jakim odrębne ustawy, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz inne ratyfikowane umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, nie stanowią inaczej.

Art. 94.¹⁶⁷⁾ Przepisy art. 93 § 1, art. 93d i art. 93e, z zastrzeżeniem art. 95, stosuje się również do nabywców przedsiębiorstw państwowych oraz do spółek, które na podstawie przepisów *o komercjalizacji i pry-*

¹⁶⁴⁾ Tytuł w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 70 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 71 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 72 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶⁷⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 608 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., i art. 1 pkt 73 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

watywacji przedsiębiorstw państwowych¹⁶⁸⁾ nabyły lub przejęły te przedsiębiorstwa.

Art. 95. § 1. Odpowiedzialność nabywców lub spółek, o których mowa w art. 94, z tytułu:

- 1) odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych zlikwidowanego przedsiębiorstwa,
- 2) oprocentowania przypadających do zwrotu zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług

— ograniczona jest do odsetek (oprocentowania) naliczonych do dnia wykreślenia przedsiębiorstwa z *rejestru przedsiębiorstw państwowych*¹⁶⁹⁾.

§ 2.¹⁷⁰⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności Skarbu Państwa lub gminy, powiatu albo województwa z tytułu oprocentowania nadpłat oraz oprocentowania zwrotu różnicy podatku od towarów i usług.

Art. 96. Odsetki za zwłokę oraz oprocentowanie, o których mowa w art. 95, naliczane są nadal:

- 1)¹⁷¹⁾ po upływie 14 dni od dnia doręczenia spółce decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub wydania decyzji w sprawie zwrotu zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług;
- 2) począwszy od dnia otrzymania przez organ podatkowy wniosku o zwrot nadpłaty lub o zwrot różnicy podatku od towarów i usług.

Art. 97. § 1. Spadkobiercy podatnika, z zastrzeżeniem § 2, przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy.

§ 2. Jeżeli, na podstawie przepisów prawa podatkowego, spadkodawcy przysługiwały prawa o charakterze niemajątkowym, związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, uprawnienia te przechodzą na spadkobierców pod warunkiem dalszego prowadzenia tej działalności na ich rachunek.

§ 3.¹⁷²⁾ Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do praw i obowiązków z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika.

§ 4.¹⁷²⁾ Przepisy § 1—3 stosuje się również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Art. 97a.¹⁷³⁾ Do spadkobiercy w zakresie przejętych przez niego zobowiązań spadkodawcy stosuje się odpowiednio przepisy art. 48 § 1—3 oraz art. 67 § 1—2.

Art. 98. § 1. Do odpowiedzialności spadkobierców za zobowiązania podatkowe spadkodawcy stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

§ 2.¹⁷⁴⁾ Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności spadkobierców za:

- 1) zaległości podatkowe, w tym również za zaległości, o których mowa w art. 52 § 1;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy;
- 3) pobrane, a niewpłacone podatki z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika lub inkasenta;
- 4) niezwrócone przez spadkodawcę zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług oraz ich oprocentowanie;
- 5) opłatę prolongacyjną;
- 6) koszty postępowania podatkowego;
- 7) koszty upomnienia i koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec spadkodawcy powstałe do dnia otwarcia spadku.

§ 3. (uchylony).¹⁷⁵⁾

Art. 99.¹⁷⁶⁾ Bieg terminów przewidzianych w art. 68, 70, 71, 77 § 1 oraz art. 80 § 1 ulega zawieszeniu od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

Art. 100.¹⁷⁷⁾ § 1. Organy podatkowe właściwe ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy orzekają w odrębnych decyzjach o zakresie odpowiedzialności poszczególnych spadkobierców.

§ 2. W decyzji organ podatkowy określa wysokość zobowiązań spadkodawcy, o których mowa w art. 98 § 1 i 2.

¹⁶⁸⁾ Obecnie: o komercjalizacji i prywatyzacji, stosownie do art. 23 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2055), która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2003 r.

¹⁶⁹⁾ Obecnie: Krajowego Rejestru Sądowego, stosownie do art. 86 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

¹⁷⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 142 pkt 11 ustawy wymienionej w odnośniku 1 jako pierwsza.

¹⁷¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 74 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 75 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 76 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 77 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁵⁾ Przez art. 1 pkt 77 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 78 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 79 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. Termin płatności przez spadkobiercę zobowiązań, o których mowa w § 2, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Art. 101. § 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy oraz oprocentowanie niezwróconych zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług naliczane są do dnia otwarcia spadku.

§ 2. Odsetki za zwłokę oraz oprocentowanie, o których mowa w § 1, naliczane są nadal w przypadku niedotrzymania przez spadkobierców terminu określonego w art. 100 § 3.

§ 3. (uchylony).¹⁷⁸⁾

Art. 102. § 1.¹⁷⁹⁾ Przepisy art. 100 i 101 stosuje się, jeżeli:

- 1) w stosunku do spadkodawcy nie zostało wszczęte postępowanie podatkowe lub
- 2) postępowanie podatkowe, którego stroną był spadkodawca, zostało zakończone decyzją ostateczną.

§ 2.¹⁸⁰⁾ W razie śmierci strony w toku postępowania w sprawach dotyczących praw lub obowiązków wymienionych w art. 97 w miejsce dotychczasowej strony wstępują jej spadkobiercy.

§ 3.¹⁸⁰⁾ Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do następców prawnych, o których mowa w art. 93—93c i art. 94.

Art. 103.¹⁸¹⁾ § 1. Organy podatkowe zawiadamiają spadkobierców o:

- 1) złożonych przez spadkodawcę odwołaniach od decyzji, zażaleniach na postanowienia i skargach do sądu administracyjnego;
- 2) decyzjach wydanych na podstawie art. 48 § 1;
- 3) decyzjach i postanowieniach, które zostały doręczone spadkodawcy, a w dniu jego śmierci nie upłynął jeszcze termin do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego;
- 4) wszczętej kontroli podatkowej;
- 5) złożonych przez spadkodawcę wnioskach o wszczęcie postępowania;
- 6) postępowaniach wszczętych z urzędu wobec spadkodawcy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i 3, terminy do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego biegną ponownie od dnia doręczenia zawiadomienia.

Art. 104. § 1.¹⁸²⁾ Jeżeli spadkodawca był podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, organ podatkowy informuje spadkobierców, na podstawie posiadanych danych, o wysokości dochodu lub przychodu spadkodawcy oraz o wysokości wpłaconych zaliczek na podatek lub podatku, podając równocześnie przypadającą do zapłacenia kwotę podatku lub kwotę nadpłaty.

§ 2.¹⁸³⁾ Jeżeli spadkodawca poniósł wydatki uprawniające do ulg podatkowych, spadkobierca w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 1, zawiadamia organ podatkowy o wysokości poniesionych wydatków.

§ 3.¹⁸⁴⁾ Po upływie terminu, o którym mowa w § 2, organ podatkowy doręcza spadkobiercom decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego lub stwierdzającą nadpłatę.

§ 4. (uchylony).¹⁸⁵⁾

Art. 105. § 1. Oprocentowanie z tytułu przypadających na rzecz spadkodawcy nadpłat oraz zwrotów podatków naliczane jest do dnia otwarcia spadku.

§ 2.¹⁸⁶⁾ Przypadające na rzecz spadkodawcy nadpłaty oraz zwroty podatków, a także oprocentowanie z tych tytułów zwracane są poszczególnym spadkobiercom w proporcji określonej w ich zgodnym oświadczeniu woli, pod warunkiem złożenia w organie podatkowym:

- 1) prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku;
- 2) zgodnego oświadczenia woli wszystkich spadkobierców o podziale tych należności.

§ 3.¹⁸⁶⁾ W razie niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia złożenia prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku kwoty należnych nadpłat i zwrotów podatku, a także kwoty oprocentowania z tych tytułów składane są do depozytu organu podatkowego. Nadpłata lub zwrot podatku są pomniejszane o koszty przechowywania w depozycie.

¹⁷⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 83 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 83 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 83 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸¹⁾ Przepis art. 1 pkt 83 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 84 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁸⁾ Przez art. 1 pkt 80 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁹⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 1 pkt 81 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 81 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 82 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 4.¹⁸⁶⁾ Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2.

Art. 106. § 1. Zapisobierca, który otrzymał należny mu zapis, ponosi odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe spadkodawcy.

§ 2. Zakres odpowiedzialności zapisobiercy ograniczony jest do wartości otrzymanego zapisu.

§ 3. Do odpowiedzialności zapisobiercy stosuje się odpowiednio art. 97 § 1 oraz art. 98—104.

Rozdział 15

Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich

Art. 107. § 1. W przypadkach i w zakresie przewidzianych w niniejszym rozdziale za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie.

§ 1a.¹⁸⁷⁾ Osoby trzecie odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z następcą prawnym podatnika za przejęte przez niego zaległości podatkowe.

§ 2. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

Art. 108.¹⁸⁸⁾ § 1. O odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

§ 2. Postępowanie w sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej nie może zostać wszczęte przed:

- 1) upływem terminu płatności ustalonego zobowiązania;
- 2) dniem doręczenia decyzji:
  - a) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
  - b) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,

c) w sprawie zwrotu zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług,

d) określającej wysokość należnych odsetek za zwłokę;

3) dniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego — w przypadku, o którym mowa w § 3.

§ 3. W razie wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie deklaracji, na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przed orzeczeniem o odpowiedzialności osoby trzeciej nie wymaga się uprzedniego wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego i decyzji, o której mowa w art. 53a.

§ 4. Egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna.

Art. 109.¹⁸⁹⁾ § 1. W sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej przepisy art. 29, art. 33, art. 33a, art. 34 § 1, art. 41 § 1, art. 47 § 1, art. 48 § 1 pkt 2 i 3, art. 49, art. 51 § 1, art. 53 § 3, art. 55, art. 57, art. 59, art. 60, art. 64—66 oraz art. 67 § 1—3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W razie niedotrzymania terminu płatności osoba trzecia odpowiada również za naliczone po dniu wydania decyzji o jej odpowiedzialności podatkowej odsetki za zwłokę od:

- 1) zaległości podatkowych;
- 2) należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 3) niezwróconych w terminie zaliczek na naliczony podatek od towarów i usług.

Art. 110. § 1. Rozwiedziony małżonek podatnika odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z byłym małżonkiem za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w czasie trwania wspólności majątkowej, jednakże tylko do wysokości wartości przypadającego mu udziału w majątku wspólnym.

§ 2. Odpowiedzialność, o której mowa w § 1, nie obejmuje:

- 1) niepobranych należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 2) odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych powstałych po dniu uprawomocnienia się orzeczenia o rozwodzie.

§ 3.¹⁹⁰⁾ Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie unieważnienia małżeństwa oraz separacji.

¹⁸⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 85 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 86 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 87 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 88 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 111. § 1.¹⁹¹⁾ Członek rodziny podatnika odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem prowadzącym działalność gospodarczą za zaległości podatkowe wynikające z tej działalności i powstałe w okresie, w którym stale współdziałał z podatnikiem w jej wykonywaniu, osiągając korzyści z prowadzonej przez niego działalności.

§ 2. Odpowiedzialność, o której mowa w § 1, nie dotyczy osób, które w okresie stałego współdziałania z podatnikiem były osobami, wobec których na podatniku ciążył obowiązek alimentacyjny — w zakresie wynikającym z obowiązku alimentacyjnego.

§ 3. Za członków rodziny podatnika uważa się zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, małżonków zstępnych, osobę pozostającą w stosunku przysposobienia oraz pozostającą z podatnikiem w faktycznym pożyciu.

§ 4.¹⁹²⁾ Przepis § 1 stosuje się również do małżonków, którzy zawarli umowę o ograniczeniu lub wyłączeniu wspólności majątkowej, których wspólność majątkowa została zniesiona przez sąd, oraz małżonków pozostających w separacji.

§ 5. Odpowiedzialność, o której mowa w § 1:

- 1) ograniczona jest do wysokości uzyskanych korzyści;
- 2)¹⁹³⁾ nie obejmuje niepobranых należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1, z wyjątkiem należności, które nie zostały pobrane od osób wymienionych w § 3 i 4.

Art. 112.¹⁹⁴⁾ § 1. Nabywca:

- 1) przedsiębiorstwa,
- 2) zorganizowanej części przedsiębiorstwa,
- 3) składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wymienionych w § 2, jeżeli ich wartość w dniu zbycia wynosi co najmniej 15 000 zł

— odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

§ 2. Składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią aktywa trwałe w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem należności długoterminowych, udzielonych pożyczek i długoterminowych rozliczeń międzyokresowych.

§ 3. Zakres odpowiedzialności nabywcy jest ograniczony do wartości nabytego przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub składników majątku.

§ 4. Zakres odpowiedzialności nabywcy nie obejmuje:

- 1) należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 2) odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz oprocentowania, o którym mowa w art. 107 § 2 pkt 3, powstałych po dniu nabycia.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się do nabywców będących małżonkami lub członkami rodziny podatnika, o których mowa w art. 111 § 3.

§ 6. Nabywca nie odpowiada za zaległości podatkowe, które nie zostały wykazane w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306g.

§ 7. Nabywca odpowiada również za zaległości podatkowe zbywcy powstałe po dniu wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 306g, a przed dniem nabycia przedsiębiorstwa, jego części lub składników majątku, jeżeli od dnia wydania zaświadczenia do dnia zbycia:

- 1) upłynęło 30 dni — w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub jego części;
- 2) upłynęły 3 dni — w przypadku zbycia składników majątku.

Art. 113. Jeżeli podatnik, za zgodą innej osoby, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej lub rzeczywistych rozmiarów tej działalności, posługuje się lub posługiwał się imieniem i nazwiskiem, nazwą lub firmą tej osoby, osoba ta ponosi solidarną odpowiedzialność z podatnikiem całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe powstałe podczas prowadzenia tej działalności.

Art. 114.¹⁹⁵⁾ § 1. Właściciel, samoistny posiadacz lub użytkownik wieczysty rzeczy lub prawa majątkowego pozostający z użytkownikiem danej rzeczy lub prawa majątkowego w związku, o którym mowa w § 2, odpowiada za zaległości podatkowe użytkownika powstałe w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez użytkownika, jeżeli dana rzecz lub prawo są związane z działalnością gospodarczą lub służą do jej prowadzenia.

§ 2. Związek, o którym mowa w § 1, ma miejsce, gdy podczas trwania użytkowania między:

- 1) właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego i jej użytkownikiem lub

¹⁹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 89 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 89 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 89 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 90 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 91 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

2) osobami pełniącymi funkcje zarządzające, nadzorcze albo kontrolne w podmiocie będącym właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego i w podmiocie będącym jego użytkownikiem

— istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym, majątkowym, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, lub wynikające ze stosunku pracy.

§ 3. Odpowiedzialność, o której mowa w § 1, ograniczona jest do równowartości rzeczy lub praw majątkowych będących przedmiotem użytkowania.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się odpowiednio do najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze.

Art. 114a.¹⁹⁶⁾ § 1. Dzierżawca lub użytkownik nieruchomości odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem będącym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub posiadaczem samoistnym nieruchomości za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań podatkowych wynikających z opodatkowania nieruchomości, powstałych podczas trwania dzierżawy lub użytkowania.

§ 2. Zakres odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika nieruchomości nie obejmuje należności wymienionych w art. 107 § 2.

Art. 115. § 1.¹⁹⁷⁾ Wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej, niebędący akcjonariuszem, odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki i wspólników, wynikające z działalności spółki.

§ 2.¹⁹⁸⁾ Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań powstałych w okresie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe, na podstawie odrębnych przepisów, po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki.

§ 3. (uchylony).¹⁹⁹⁾

§ 4.²⁰⁰⁾ Orzeczenie o odpowiedzialności, o której mowa w § 1, za zaległości podatkowe spółki z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób prze-

widziany w art. 21 § 1 pkt 1 nie wymaga uprzedniego wydania decyzji, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2. W tym przypadku określenie wysokości zobowiązań podatkowych spółki, orzeczenie o odpowiedzialności płatnika (inkasenta), zwrocie zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług lub określenie wysokości należnych odsetek za zwłokę następuje w decyzji, o której mowa w art. 108 § 1.

§ 5.²⁰¹⁾ Przepis § 4 stosuje się również w przypadku rozwiązania spółki.

Art. 116.²⁰²⁾ § 1. Za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

- a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
- b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

§ 2. Odpowiedzialność członków zarządu, określona w § 1, obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu.

§ 3. W przypadku gdy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji lub spółka akcyjna w organizacji nie posiada zarządu, za zaległości podatkowe spółki odpowiada jej pełnomocnik albo odpowiadają wspólnicy, jeżeli pełnomocnik nie został powołany. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Art. 116a.²⁰³⁾ Za zaległości podatkowe innych osób prawnych niż wymienione w art. 116 odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarządzających tymi osobami. Przepisy art. 116 stosuje się odpowiednio.

¹⁹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 92 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 608 pkt 3 ustawy wymienionej w odnośniku 167 jako pierwsza.

¹⁹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 93 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁹⁾ Przez art. 1 pkt 93 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 93 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 93 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 94 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 95 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 117. § 1. Osoba prawna powstała w wyniku podziału innej osoby prawnej odpowiada za zaległości podatkowe tej osoby całym swoim majątkiem solidarnie z:

- 1) innymi osobami prawnymi powstałymi w wyniku podziału;
- 2) innymi osobami prawnymi powstałymi w wyniku podziału oraz z osobą prawną, która uległa podziałowi.

§ 2. W przypadku określonym w § 1 pkt 2 odpowiedzialność obejmuje zaległości podatkowe osoby prawnej, która uległa podziałowi, z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych do dnia podziału.

§ 3.²⁰⁴⁾ Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności osoby prawnej przejmującej majątek innej osoby prawnej w wyniku jej podziału.

§ 4.²⁰⁴⁾ Przepis art. 115 § 4 stosuje się odpowiednio do orzekania o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału.

Art. 118. § 1. Nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat.

§ 2.²⁰⁵⁾ Przedawnienie zobowiązania wynikającego z decyzji, o której mowa w § 1, następuje po upływie 3 lat od końca roku kalendarzowego, w którym została doręczona decyzja o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej. Przepisy art. 70 § 2 pkt 1 i § 3—5 stosuje się odpowiednio, z tym że termin biegu przedawnienia po jego przerwaniu wynosi 3 lata.

Art. 119.²⁰⁶⁾ § 1. Kwota, o której mowa w art. 41 § 1 i w art. 112 § 1 pkt 3, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 15 sierpnia danego roku, kwoty, o których mowa w art. 41 § 1 i w art. 112 § 1 pkt 3, z zaokrągleniem do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).

²⁰⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 96 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 97 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 98 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

DZIAŁ IV

Postępowanie podatkowe

Rozdział 1

Zasady ogólne

Art. 120. Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121. § 1. Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

§ 2.²⁰⁷⁾ Organy podatkowe w postępowaniu podatkowym obowiązane są udzielać niezbędnych informacji i wyjaśnień o przepisach prawa podatkowego pozostających w związku z przedmiotem tego postępowania.

Art. 122.²⁰⁸⁾ W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

Art. 123. § 1. Organy podatkowe obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

§ 2.²⁰⁹⁾ Organ podatkowy może odstąpić od zasady przewidzianej w § 1, jeżeli w wyniku postępowania wszczętego na wniosek strony ma zostać wydana decyzja w całości uwzględniająca wniosek strony, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 200 § 2 pkt 2.

Art. 124. Organy podatkowe powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez stosowania środków przymusu.

Art. 125. § 1. Organy podatkowe powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, postępując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

§ 2. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwiane niezwłocznie.

Art. 126. Sprawy podatkowe załatwiane są w formie pisemnej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

²⁰⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 99 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 100 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 101 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 127. Postępowanie podatkowe jest dwuin-
stancyjne.

Art. 128. Decyzje, od których nie służy odwołanie
w postępowaniu podatkowym, są ostateczne. Uchyle-
nie lub zmiana tych decyzji, stwierdzenie ich nieważ-
ności oraz wznowienie postępowania mogą nastąpić
tylko w przypadkach przewidzianych w niniejszej usta-
wie oraz w ustawach podatkowych.

Art. 129. Postępowanie podatkowe jest jawne wy-
łącznie dla stron.

Rozdział 2

Wyłączenie pracownika organu podatkowego oraz organu podatkowego

Art. 130. § 1.²¹⁰⁾ Pracownik urzędu skarbowego,
urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszał-
kowskiego, izby skarbowej, funkcjonariusz celny lub
pracownik urzędu celnego, izby celnej, urzędu obsłu-
gującego ministra właściwego do spraw finansów pu-
blicznych oraz członek samorządowego kolegium od-
woławczego podlegają wyłączeniu od udziału w po-
stępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań po-
datkowych oraz innych spraw normowanych przepi-
sami prawa podatkowego, w których:²¹¹⁾

- 1) są stroną;
- 2) pozostają ze stroną w takim stosunku prawnym, że
rozstrzygnięcie sprawy może mieć wpływ na ich
prawa lub obowiązki;
- 3) stroną jest ich małżonek, rodzeństwo, wstępny,
zstępny lub powinowaty pierwszego stopnia;
- 4) stronami są osoby związane z nimi z tytułu przy-
sposobienia, opieki lub kurateli;
- 5) byli świadkami lub biegłymi, byli lub są przedsta-
wicielami podatnika albo przedstawicielem podat-
nika jest jedna z osób wymienionych w pkt 3 i 4;
- 6) brali udział w wydaniu zaskarżonej decyzji;
- 7) zaistniały okoliczności, w związku z którymi
wszczęto przeciw nim postępowanie służbowe,
dyscyplinarne lub karne;
- 8) stroną jest osoba pozostająca wobec nich w sto-
sunku nadrzędności służbowej.

§ 2. Przyczyny wyłączenia od załatwienia sprawy
trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia,
opieki lub kurateli.

§ 3.²¹²⁾ Bezpośredni przełożony pracownika lub
funkcjonariusza celnego jest obowiązany na jego żą-
danie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go
od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdo-
podobnione istnienie okoliczności niewymienionych
w § 1, które mogą wywołać wątpliwości co do bez-
stronności pracownika lub funkcjonariusza celnego.

§ 4.²¹²⁾ Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub
funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skar-
bowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz
(prezydent miasta), starosta albo marszałek woje-
wództwa, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby cel-
nej lub minister właściwy do spraw finansów publicz-
nych wyznaczają innego pracownika lub funkcionariu-
sza do prowadzenia sprawy.

§ 5.²¹³⁾ W przypadku wyłączenia członka samorzą-
dowego kolegium odwoławczego jego prezes wyzna-
cza osobę uprawnioną do zastąpienia osoby wyłączo-
nej. Jeżeli samorządowe kolegium odwoławcze na
skutek wyłączenia jego członków nie może załatwić
sprawy z braku pełnego składu orzekającego, Prezes
Rady Ministrów, w drodze postanowienia, wyznacza
do załatwienia sprawy inne samorządowe kolegium
odwoławcze.

Art. 131.²¹⁴⁾ § 1. Naczelnik urzędu skarbowego
podlega wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczą-
cych zobowiązań podatkowych lub innych spraw nor-
mowanych przepisami prawa podatkowego, w przy-
padku gdy sprawa dotyczy:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy;
- 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy;
- 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo
powinowatych pierwszego stopnia osób wymie-
nionych w pkt 1 albo 2;
- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia,
opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 al-
bo 2.

§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu
skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 —
sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wy-
znaczony przez właściwego dyrektora izby skarbo-
wej;
- 2) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 —
sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wy-
znaczony przez ministra właściwego do spraw fi-
nansów publicznych.

²¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 9 lit. b ustawy,
o której mowa w odnośniku 15.

²¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 102 lit. b ustawy,
o której mowa w odnośniku 3.

²¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 10 ustawy,
o której mowa w odnośniku 15.

²¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 102 lit. a ustawy,
o której mowa w odnośniku 3.

²¹¹⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 20
pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.

Art. 131a.²¹⁵⁾ W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 131 stosuje się odpowiednio, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 131 § 2 pkt 1, naczelnika urzędu celnego wyznacza właściwy dyrektor izby celnej.

Art. 132.²¹⁶⁾ § 1. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, ich zastępcy oraz skarbnik jednostki samorządu terytorialnego podlegają wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących ich zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do spraw dotyczących:

- 1) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w § 1;
- 2) osób związanych stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami wymienionymi w § 1.

§ 3. W przypadku wyłączenia organu, o którym mowa w § 1, samorządowe kolegium odwoławcze wyznacza, w drodze postanowienia, organ właściwy do załatwienia sprawy.

Rozdział 3

Strona

Art. 133.²¹⁷⁾ § 1. Stroną w postępowaniu podatkowym jest podatnik, płatnik, inkasent lub ich następca prawny, a także osoby trzecie, o których mowa w art. 110—117, które z uwagi na swój interes prawny żądają czynności organu podatkowego, do której czynność organu podatkowego się odnosi lub której interesu prawnego działanie organu podatkowego dotyczy.

§ 2. Stroną w postępowaniu podatkowym może być również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej inna niż wymieniona w § 1, jeżeli zgodnie z przepisami prawa podatkowego przed powstaniem obowiązku podatkowego ciąży na niej szczególne obowiązki lub zamierza skorzystać z uprawnień wynikających z tego prawa.

²¹⁵⁾ Dodany przez art. 20 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 104 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 105 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w art. 92 § 3, jedną stroną postępowania są małżonkowie i każdy z nich jest uprawniony do działania w imieniu obojga.

Art. 134. (uchylony).²¹⁸⁾

Art. 135.²¹⁹⁾ Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych w sprawach podatkowych ocenia się według przepisów prawa cywilnego, jeżeli przepisy prawa podatkowego nie stanowią inaczej.

Art. 136. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

Art. 137. § 1. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych.

§ 1a.²²⁰⁾ Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, może być także osoba, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703), zwanej dalej „Prawem celnym”.

§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu.

§ 3. Pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

§ 3a.²²¹⁾ W poszczególnych wynikających w toku postępowania kwestiach mniejszej wagi organ podatkowy może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli pełnomocnikiem jest małżonek strony, a nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu jego upoważnienia do występowania w imieniu strony.

§ 4.²²²⁾ W zakresie nieuregulowanym w § 1—3a stosuje się przepisy prawa cywilnego.

Art. 138.²²³⁾ § 1. Organ podatkowy występuje do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby niezdolnej do czynności prawnych lub osoby nieobecnej, jeżeli kurator nie został już wyznaczony.

²¹⁸⁾ Przez art. 1 pkt 106 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 107 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁰⁾ Dodany przez art. 20 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 15; w brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 623), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

²²¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 108 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 108 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 109 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności niecierpiących zwłoki organ podatkowy wyznacza dla osoby nieobecnej przedstawiciela, za jego zgodą, uprawnionego do działania do czasu wyznaczenia kuratora dla osoby nieobecnej przez sąd.

§ 3. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej nie może prowadzić swoich spraw wskutek braku powołanych do tego organów, organ podatkowy składa do sądu wniosek o ustanowienie kuratora.

Rozdział 4

Załatwianie spraw

Art. 139. § 1.²²⁴⁾ Załatwienie sprawy wymagającej przeprowadzenia postępowania dowodowego powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej — nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 2.²²⁵⁾ Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone na podstawie dowodów przedstawianych przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub na podstawie faktów powszechnie znanych i dowodów znanych z urzędu organowi prowadzącemu postępowanie.

§ 3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.

§ 4. Do terminów określonych w § 1—3 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 140. § 1. O każdym przypadku niezakończono sprawy we właściwym terminie organ podatkowy obowiązany jest zawiadomić stronę, podając przyczyny niedotrzymania terminu i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

§ 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie podatkowym również w przypadku, gdy niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 141. § 1.²²⁶⁾ Na niezakończono sprawy we właściwym terminie lub terminie ustalonym na podstawie art. 140 stronie służy ponaglenie do:

²²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 110 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 110 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 111 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

1) organu podatkowego wyższego stopnia;

2)²²⁷⁾ ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

§ 2.²²⁸⁾ Organ podatkowy wymieniony w § 1, uznając ponaglenie za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin załatwienia sprawy oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych niezakończono sprawy w terminie, a w razie potrzeby podejmuje środki zapobiegające naruszaniu terminów załatwiania spraw w przyszłości.

Art. 142. Pracownik organu podatkowego, który z nieuzasadnionych przyczyn nie załatwił sprawy w terminie lub nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 140 albo nie załatwił sprawy w dodatkowym terminie ustalonym zgodnie z art. 141 § 2, podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej przepisami prawa.

Art. 143. § 1.²²⁹⁾ Organ podatkowy może upoważnić funkcjonariusza celnego lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, może być udzielone również:

1) pracownikom urzędu skarbowego — przez naczelnika urzędu skarbowego;

2) pracownikom izby skarbowej — przez dyrektora izby skarbowej;

3)²³⁰⁾ funkcjonariuszom celnym lub pracownikom urzędu celnego — przez naczelnika urzędu celnego;

4)²³⁰⁾ funkcjonariuszom celnym lub pracownikom izby celnej — przez dyrektora izby celnej.

§ 3. Upoważnienie udzielane jest w formie pisemnej.

²²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 623), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

²²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 111 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²³⁰⁾ Dodany przez art. 20 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

Rozdział 5

Doręczenia

Art. 144. Organ podatkowy doręcza pisma za pokwitowaniem przez pocztę, przez swoich pracowników lub przez upoważnione osoby.

Art. 145. § 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela — temu przedstawicielowi.

§ 2. Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi.

§ 3.²³¹⁾ Strona, ustanawiając pełnomocników, wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczeń. W przypadku niewyznaczenia pełnomocnika właściwego do doręczeń organ podatkowy doręcza pismo jednemu z pełnomocników.

Art. 146. § 1. W toku postępowania strona oraz jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ podatkowy o każdej zmianie swego adresu.

§ 2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1, pismo uznaje się za doręczone pod dotychczasowym adresem, a organ podatkowy pozostawia pismo w aktach sprawy.

Art. 147. § 1.²³²⁾ W razie wyjazdu za granicę na okres co najmniej 2 miesiące, strona obowiązana jest do ustanowienia pełnomocnika do spraw doręczeń.

§ 2.²³³⁾ Obowiązek, o którym mowa w § 1, dotyczy również osób fizycznych będących nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego.

§ 3. Ustanowienie pełnomocnika do spraw doręczeń zgłaszane jest organowi podatkowemu właściwemu w sprawie.

§ 4. W razie niedopełnienia obowiązków przewidzianych w § 1—3 pismo uważa się za doręczone:

- 1) pod dotychczasowym adresem — w przypadku, o którym mowa w § 1;
- 2) pod adresem ostatniego czasowego pobytu — w przypadku, o którym mowa w § 2.

Art. 147a.²³⁴⁾ W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towa-

rów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego.

Art. 148. § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być również doręczane:

- 1) w siedzibie organu podatkowego;
- 2)²³⁵⁾ w miejscu pracy adresata — osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w innych uzasadnionych przypadkach pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Art. 149.²³⁶⁾ W przypadku nieobecności adresata w mieszkaniu pisma doręcza się za pokwitowaniem pełnoletniemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Zawiadomienie o doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy domu umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub na drzwiach mieszkania adresata lub w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

Art. 150.²³⁷⁾ § 1.²³⁸⁾ W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 148 § 1 lub art. 149:

- 1)²³⁹⁾ poczta przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej — w przypadku doręczania pisma przez pocztę;
- 2)²³⁹⁾ pismo składa się na okres 14 dni w urzędzie gminy (miasta) — w przypadku doręczania pisma przez pracownika organu podatkowego lub przez inną upoważnioną osobę.

§ 1a.²⁴⁰⁾ Adresata zawiadamia się dwukrotnie o pozostawieniu pisma w miejscu określonym w § 1. Powtórne zawiadomienie następuje w razie niepodjęcia pisma w terminie 7 dni.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma w miejscu określonym w § 1 umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje

²³⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 42 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²³⁶⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 113 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 43 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 114 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²³⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁴⁰⁾ Dodany przez art. 20 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 40 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²³²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 112 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 41 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²³⁴⁾ Dodany przez art. 20 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 15; w brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 227.

czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 151.²⁴¹⁾ Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności — osobie upoważnionej do odbioru korespondencji. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 1 i art. 150 stosuje się odpowiednio.

Art. 151a.²⁴²⁾ Jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Art. 152. § 1. Odbierający pismo potwierdza doręczenie pisma własnoręcznym podpisem, ze wskazaniem daty doręczenia.

§ 2. Jeżeli odbierający pismo nie może potwierdzić doręczenia lub uchyla się od tego, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

Art. 153. § 1. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma przesłanego mu przez pocztę lub w inny sposób, pismo zwraca się nadawcy z adnotacją o odmowie jego przyjęcia i datą odmowy. Pismo wraz z adnotacją włącza się do akt sprawy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, uznaje się, że pismo doręczone zostało w dniu odmowy jego przyjęcia przez adresata.

Art. 154. § 1. Pisma skierowane do osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które nie mają organów, doręcza się kuratorowi wyznaczonemu przez sąd.

§ 2. Pisma skierowane do osób fizycznych nieznanych z miejsca pobytu, dla których sąd nie wyznaczył przedstawiciela, doręcza się przedstawicielowi wyznaczonemu na podstawie art. 138 § 2.

§ 3.²⁴³⁾ Pisma kierowane do osób korzystających ze szczególnych uprawnień wynikających z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego doręcza się w sposób przewidziany w przepisach szczególnych, w umowach i przyjętych zwyczajach międzynarodowych.

²⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 44 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 115 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 45 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

Rozdział 6

Wezwania

Art. 155. § 1.²⁴⁴⁾ Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy.

§ 2. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby, kalectwa lub innej ważnej przyczyny, organ podatkowy może przyjąć wyjaśnienie lub zeznanie albo dokonać czynności w miejscu pobytu tej osoby.

Art. 156. § 1. Wezwany jest obowiązany do osobistego stawienia się tylko na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa.

§ 2. Jeżeli właściwym miejscowo do rozpatrzenia sprawy jest organ podatkowy mający siedzibę na obszarze województwa innego niż określone w § 1, osoba obowiązana do osobistego stawienia się może zastrzec, że chce stawić się przed organem właściwym do rozpatrzenia sprawy.

§ 3. W przypadku wszczęcia postępowania podatkowego z urzędu organ podatkowy w postanowieniu o wszczęciu postępowania poucza stronę o możliwości złożenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, zastrzeżenia, o którym mowa w § 2.

Art. 157. § 1. Jeżeli postępowanie podatkowe prowadzone jest przez organ podatkowy, którego siedziba nie znajduje się na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa osoba obowiązana do osobistego stawiennictwa, oraz jeżeli osoba ta nie złożyła zastrzeżenia, o którym mowa w art. 156 § 2, organ ten zwraca się do organu podatkowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tej osoby o wezwanie jej w celu złożenia wyjaśnień lub zeznań albo dokonania innych czynności, związanych z prowadzonym postępowaniem.

§ 2. Zwracając się do innego organu podatkowego, organ prowadzący postępowanie określa okoliczności, które mają być przedmiotem wyjaśnień lub zeznań, albo czynności, jakie mają być dokonane.

Art. 158. Przepisów art. 156 § 1 oraz art. 157 nie stosuje się w przypadkach, w których charakter sprawy lub czynności wymaga osobistego stawienia się przed organem podatkowym prowadzącym postępowanie.

²⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 116 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 159. § 1. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres organu podatkowego;
- 2) imię i nazwisko osoby wzywanej;
- 3) w jakiej sprawie i w jakim charakterze oraz w jakim celu osoba ta zostaje wezwana;
- 4) czy osoba wezwana powinna stawić się osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie;
- 5) termin, do którego żądanie powinno być spełnione, albo dzień, godzinę i miejsce zgłoszenia się osoby wzywanej lub jej pełnomocnika;
- 6) skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

§ 2. Wezwanie powinno być podpisane przez pracownika organu podatkowego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby podpisującej.

Art. 160. § 1. W sprawach uzasadnionych ważnym interesem adresata lub gdy stan sprawy tego wymaga, wezwania można dokonać telegraficznie lub telefonicznie albo przy użyciu innych środków łączności, z podaniem danych wymienionych w art. 159 § 1.

§ 2. Wezwanie przekazane w sposób określony w § 1 powoduje skutki prawne tylko wtedy, gdy nie ma wątpliwości, że dotarło do adresata we właściwej treści i w odpowiednim terminie.

Rozdział 7

Przywrócenie terminu²⁴⁵⁾

Art. 161. (uchylony).²⁴⁶⁾

Art. 162. § 1. W razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na wniosek zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy.

§ 2. Podanie o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminowi. Jednocześnie z wniesieniem podania należy dopełnić czynności, dla której był określony termin.

§ 3. Przywrócenie terminu do złożenia podania przewidzianego w § 2 jest niedopuszczalne.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się do terminów procesowych.

Art. 163. § 1.²⁴⁷⁾ W sprawie przywrócenia terminu postanawia właściwy w sprawie organ podatkowy.

²⁴⁵⁾ Tytuł w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 117 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴⁶⁾ Przez art. 1 pkt 118 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 46 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

§ 2.²⁴⁸⁾ W sprawie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia postanawia ostatecznie organ podatkowy właściwy do rozpatrzenia odwołania lub zażalenia.

§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 164. Przed rozpatrzeniem podania o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia organ podatkowy pierwszej instancji, na żądanie strony, może wstrzymać wykonanie decyzji lub postanowienia.

Rozdział 8

Wszczęcie postępowania

Art. 165. § 1. Postępowanie podatkowe wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.

§ 2. Wszczęcie postępowania z urzędu następuje w formie postanowienia.

§ 3.²⁴⁹⁾ Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi podatkowemu, z zastrzeżeniem art. 165a.

§ 3a.²⁵⁰⁾ O wszczęciu postępowania na wniosek jednej ze stron organ podatkowy zawiadamia wszystkich pozostałe osoby będące stroną w sprawie.

§ 3b.²⁵⁰⁾ Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione w formie elektronicznej jest dzień otrzymania żądania w formie elektronicznej przez organ podatkowy.

§ 4. Datą wszczęcia postępowania z urzędu jest dzień doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

§ 5.²⁵¹⁾ Przepisów § 2 i § 4 nie stosuje się do postępowania w sprawie:

- 1) ustalenia zobowiązań podatkowych, które zgodnie z odrębnymi przepisami ustalane są corocznie, jeżeli stan faktyczny, na podstawie którego ustalono wysokość zobowiązania podatkowego za poprzedni okres, nie uległ zmianie;
- 2) umorzenia zaległości podatkowych w przypadkach, o których mowa w art. 67 § 4.

²⁴⁸⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 46 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, i art. 1 pkt 119 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 120 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 120 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 47 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

§ 6.²⁵²⁾ W postępowaniu przed organami celnymi w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2 Prawa celnego, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.

Art. 165a.²⁵³⁾ § 1. Gdy żądanie, o którym mowa w art. 165, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z jakichkolwiek innych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 166. § 1. W sprawach, w których prawa i obowiązki stron wynikają z tego samego stanu faktycznego oraz z tej samej podstawy prawnej i w których właściwy jest ten sam organ podatkowy, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dotyczące więcej niż jednej strony.

§ 2. W sprawie połączenia postępowań organ podatkowy wydaje postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 166a.²⁵⁴⁾ W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 90 Prawa celnego.

Art. 167.²⁵⁵⁾ § 1. Do czasu wydania decyzji przez organ pierwszej instancji strona może wystąpić o rozszerzenie zakresu żądania lub zgłosić nowe żądanie, niezależnie od tego, czy żądanie to wynika z tej samej podstawy prawnej co dotychczasowe, pod warunkiem że dotyczy tego samego stanu faktycznego. Termin określony w art. 139 § 1 biegnie na nowo od dnia rozszerzenia zakresu lub zgłoszenia nowego żądania.

§ 2. Odmowa uwzględnienia żądania w sprawie zmiany zakresu postępowania następuje w drodze postanowienia. Nieuwzględnione żądanie wszczyna odrębne postępowanie podatkowe; przepisy art. 165 § 1—3b stosuje się odpowiednio.

Art. 168. § 1.²⁵⁶⁾ Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski) mogą być wnoszone

na piśmie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej, a także ustnie do protokołu.

§ 2.²⁵⁷⁾ Podanie powinno zawierać co najmniej treść żądania, wskazanie osoby, od której pochodzi, oraz jej adresu (miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności), a także czynić zadość innym wymogom ustalonym w przepisach szczególnych.

§ 3. Podanie wniesione pisemnie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził. Jeżeli podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

§ 4. Organ podatkowy obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący je tego zażąda.

§ 5.²⁵⁸⁾ Do podań wnoszonych w formie elektronicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 3a.

Art. 169. § 1. Jeżeli podanie nie spełnia wymogów określonych przepisami prawa, organ podatkowy wzywa wnoszącego podanie do usunięcia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie podania bez rozpatrzenia.

§ 1a.²⁵⁹⁾ Jeżeli podanie nie zawiera adresu, organ pozostawia je bez rozpatrzenia. W tym przypadku nie dokonuje się wezwania, o którym mowa w § 1, oraz nie wydaje postanowienia, o którym mowa w § 4.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również, jeżeli strona nie wniósła opłat, które zgodnie z odrębnymi przepisami powinny zostać uiszczone z góry.

§ 3. Organ podatkowy rozpatrzy jednak podanie niespełniające warunku, o którym mowa w § 2, jeżeli:

- 1)²⁶⁰⁾ za niezwłocznym rozpatrzeniem podania przemawia interes publiczny lub ważny interes strony;
- 2) wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin zawity;
- 3) podanie wniósł osoba zamieszkała za granicą.

²⁵²⁾ Dodany przez art. 18 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 227.

²⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 121 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁴⁾ Dodany przez art. 18 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 227.

²⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 122 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 123 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 123 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 123 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r., zgodnie z art. 28 tej ustawy.

²⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 124 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 124 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 4.²⁶¹⁾ Organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia, na które przysługuje zażalenie.

Art. 170. § 1. Jeżeli organ podatkowy, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, powinien niezwłocznie przekazać je organowi właściwemu, zawiadamiając o tym wnoszącego podanie.

§ 2. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem terminu określonego przepisami prawa uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Art. 171. § 1.²⁶²⁾ Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw podlegających załatwieniu przez różne organy, organ podatkowy, do którego wniesiono podanie, rozpatruje sprawę należącą do jego właściwości. Równocześnie organ podatkowy zawiadamia wnoszącego podanie, że w sprawach innych powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu, informując go o treści § 2.

§ 2.²⁶³⁾ Jeżeli organ podatkowy otrzyma podanie złożone zgodnie z zawiadomieniem, o którym mowa w § 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, podanie uważa się za złożone w dniu wniesienia pierwszego podania, z tym że nie wywołuje ono skutków w postaci skrócenia terminów określonych w art. 139 § 1 i 3.

§ 2a.²⁶⁴⁾ Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw, w tym spraw niepodlegających załatwieniu przez organy podatkowe, organ podatkowy, do którego wniesiono podanie, zawiadamia wnoszącego, że w tych sprawach powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu, informując go o treści art. 66 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 3.²⁶⁵⁾ Jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie danych zawartych w podaniu, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd, organ podatkowy zwraca podanie osobie, która je wniosła, z odpowiednim pouczeniem. Zwrot podania następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

²⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 124 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶²⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 48 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37, i art. 1 pkt 125 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 48 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

²⁶⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 125 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶⁵⁾ Zdanie drugie dodane przez art. 53 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

§ 4.²⁶⁶⁾ Organ podatkowy nie może zwrócić podania z tej przyczyny, że właściwy jest sąd powszechny, jeżeli w tej sprawie sąd uznał się za niewłaściwy.

Rozdział 9

Protokoły i adnotacje

Art. 172. § 1. Organ podatkowy sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie.

§ 2. W szczególności sporządza się protokół:

- 1) przyjęcia wniesionego ustnie podania;
- 2) przesłuchania strony, świadka i biegłego;
- 3) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale pracownika organu podatkowego;
- 4) ustnego ogłoszenia postanowienia.

Art. 173. § 1. Protokół sporządza się tak, aby z jego treści wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy nich obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby.

§ 2. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.

Art. 174. § 1. Protokół przesłuchania powinien być odczytany i przedłożony do podpisu osobie zeznającej niezwłocznie po złożeniu zeznania.

§ 2. W protokółach przesłuchania osoby, która złożyła zeznanie w języku obcym, należy podać w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazać osobę i adres tłumacza, który dokonał przekładu. Tłumacz powinien podpisać protokół przesłuchania.

Art. 175. Organ podatkowy może zezwolić na dołączenie do protokołu zeznania na piśmie podpisanego przez zeznającego oraz innych dokumentów mających znaczenie dla sprawy.

Art. 176. Skreśleń i poprawek w protokole należy tak dokonywać, aby wyrazy skreślone i poprawione były czytelne. Dokonanie skreśleń i poprawek powinno być potwierdzone w protokole przed jego podpisaniem.

Art. 177. Czynności organu podatkowego, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znacze-

²⁶⁶⁾ Dodany przez art. 53 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 265.

nie dla sprawy lub toku postępowania, utrwała się w aktach w formie adnotacji podpisanej przez pracownika dokonującego tych czynności.

Rozdział 10

Udostępnianie akt

Art. 178. § 1. W każdym stadium postępowania organ podatkowy obowiązany jest umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek, kopii lub odpisów.

§ 2. Czynności określone w § 1 dokonywane są w lokalu organu podatkowego w obecności pracownika tego organu.

§ 3.²⁶⁷⁾ Strona może żądać uwierzytelnienia odpisów lub kopii akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów.

Art. 179. § 1. Przepisów art. 178 nie stosuje się do znajdujących się w aktach sprawy dokumentów objętych ochroną tajemnicy państwowej, a także do innych dokumentów, które organ podatkowy wyłączy z akt sprawy ze względu na interes publiczny.

§ 2. Odmowa umożliwienia stronie zapoznania się z dokumentami, o których mowa w § 1, sporządzania z nich notatek, kopii i odpisów, uwierzytelniania odpisów i kopii lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia.

§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 2, służy zażalenie.

Rozdział 11

Dowody

Art. 180. § 1.²⁶⁸⁾ Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

§ 2. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ podatkowy odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania; przepis art. 196 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 181.²⁶⁹⁾ Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych, materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty

²⁶⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 126 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 127 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 128 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

zgromadzone w toku czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 284a § 3, art. 284b § 2 i art. 288 § 2, oraz materiały zgromadzone w toku postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

Art. 182. § 1. Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie:²⁷⁰⁾

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczek pieniężnych, a także umów depozytowych;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

§ 2.²⁷¹⁾ Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych i banków prowadzących działalność maklerską, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych, a także do domów maklerskich.

§ 3.²⁷²⁾ Towarzystwa funduszy inwestycyjnych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego są obowiązane do sporządzania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.

§ 4.²⁷³⁾ Żądanie udzielenia informacji, o którym mowa w § 1, następuje w drodze postanowienia.

Art. 183.²⁷⁴⁾ Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji, o których mowa w art. 182, naczelnik

²⁷⁰⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 44 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205), która weszła w życie z dniem 1 września 2004 r.

²⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁷³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 129 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego może wystąpić po uprzednim wezwaniu do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, a strona w wyznaczonym terminie:

- 1) nie udzieliła informacji;
- 2) nie upoważniła odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji;
- 3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

Art. 184.²⁷⁴⁾ § 1. Naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego, występując z żądaniem, o którym mowa w art. 182, powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami.

§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji oraz termin ich przekazania. Przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Żądanie zawiera ponadto:

- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania informacji objętych żądaniem;
- 2) dowody potwierdzające, że strona:
  - a) odmówiła udzielenia informacji lub
  - b) nie wyraziła zgody na udzielenie naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
  - c) w terminie określonym przez naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego nie udzieliła informacji albo upoważnienia.

§ 4. Odpis żądania naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego przekazuje odpowiednio dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej lub dyrektorowi nadrzędnej izby celnej.

Art. 185.²⁷⁵⁾ Instytucje finansowe wymienione w art. 182 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie naczelnika urzędu celnego lub naczelnika urzędu skarbowego nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 184 § 2 i 3.

Art. 186. (uchylony).²⁷⁶⁾

Art. 187. § 1. Organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

§ 2. Organ podatkowy może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu.

§ 3. Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi podatkowemu z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi podatkowemu z urzędu należy zakomunikować stronie.

Art. 188. Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu są okoliczności mające znaczenie dla sprawy, chyba że okoliczności te stwierdzone są wystarczająco innym dowodem.

Art. 189. § 1. Organ podatkowy może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodu będącego w jej posiadaniu.

§ 2. Termin ustala się uwzględniając charakter dowodu i stan postępowania, przy czym nie może on być krótszy niż 3 dni.

Art. 190. § 1. Strona powinna być zawiadomiona o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin przynajmniej na 7 dni przed terminem.

§ 2. Strona ma prawo brać udział w przeprowadzaniu dowodu, może zadawać pytania świadkom i biegłym oraz składać wyjaśnienia.

Art. 191.²⁷⁷⁾ Organ podatkowy ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Art. 192. Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów.

Art. 193. § 1. Księgi podatkowe prowadzone rzetelnie i w sposób niewadliwy stanowią dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów.

§ 2. Księgi podatkowe uważa się za rzetelne, jeżeli dokonywane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty.

§ 3. Za niewadliwe uważa się księgi podatkowe prowadzone zgodnie z zasadami wynikającymi z odrębnych przepisów.

§ 4. Organ podatkowy nie uznaje za dowód w rozumieniu przepisu § 1 ksiąg podatkowych, które są prowadzone nierzetelnie lub w sposób wadliwy.

²⁷⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁷⁶⁾ Przez art. 1 pkt 131 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁷⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 132 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 5. Organ podatkowy uznaje jednak za dowód księgi podatkowe, które prowadzone są w sposób wadliwy, jeżeli wady nie mają istotnego znaczenia dla sprawy.

§ 6. Jeżeli organ podatkowy stwierdzi, że księgi podatkowe są prowadzone nierzetelnie lub w sposób wadliwy, to w protokóle badania ksiąg określa, za jaki okres i w jakiej części nie uznaje ksiąg za dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów.

§ 7. Odpis protokółu, o którym mowa w § 6, organ podatkowy doręcza stronie.

§ 8. Strona, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokółu, może wnieść zastrzeżenia do zawartych w nim ustaleń, przedstawiając jednocześnie dowody, które umożliwią organowi podatkowemu prawidłowe określenie podstawy opodatkowania.

Art. 194. § 1.²⁷⁸⁾ Dokumenty urzędowe sporządzone w formie określonej przepisami prawa przez powołane do tego organy władzy publicznej stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez inne jednostki, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów uprawnione są do ich wydawania.

§ 3.²⁷⁹⁾ Przepisy § 1 i 2 nie wyłączają możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwko dokumentom wymienionym w tych przepisach.

Art. 195. Świadcami nie mogą być:

- 1) osoby niezdolne do postrzegania lub komunikowania swych postrzeżeń;
- 2) osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej lub służbowej na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały, w trybie określonym obowiązującymi przepisami, zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy;
- 3) duchowni prawnie uznanych wyznań — co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.

Art. 196. § 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 2. Świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bli-

skich wymienionych w § 1 na odpowiedzialność karną, karną skarbową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

§ 3.²⁸⁰⁾ Przed odebraniem zeznania organ podatkowy poucza świadka o prawie odmowy zeznań i odpowiedzi na pytania oraz uprzedza o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania oraz przechowywania protokółów zeznań obejmujących okoliczności, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej lub zawodowej.

Art. 197.²⁸¹⁾ § 1. W przypadku gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ podatkowy może powołać na biegłego osobę dysponującą takimi wiadomościami, w celu wydania opinii.

§ 2. Powołanie na biegłego następuje z urzędu, jeżeli opinii biegłego wymagają przepisy prawa podatkowego.

§ 3. Do wyłączenia biegłego stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2. W pozostałym zakresie do biegłych stosuje się przepisy dotyczące przesłuchania świadków.

Art. 198. § 1. Organ podatkowy może w razie potrzeby przeprowadzić oględziny.

§ 2. Jeżeli przedmiot oględzin znajduje się u osób trzecich, osoby te są obowiązane, na wezwanie organu podatkowego, do okazania tego przedmiotu.

Art. 199.²⁸²⁾ Organ podatkowy może przesłuchać stronę po wyrażeniu przez nią zgody. Do przesłuchania strony stosuje się przepisy dotyczące świadka, z wyłączeniem przepisów o środkach przymusu.

Art. 200. § 1.²⁸³⁾ Przed wydaniem decyzji organ podatkowy wyznacza stronie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

§ 2.²⁸⁴⁾ Przepisu § 1 nie stosuje się:

- 1) w przypadkach przewidzianych w art. 123 § 2 oraz w art. 165 § 5;
- 2) w sprawach zabezpieczenia i zastawu skarbowego.

²⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 134 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 135 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 136 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 137 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 137 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁷⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 133 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁷⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 133 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 12

Zawieszenie postępowania

Art. 201. § 1. Organ podatkowy zawiesza postępowanie:

- 1) w razie śmierci strony, jeżeli postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe;
- 2) gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd;
- 3) w razie śmierci przedstawiciela ustawowego strony;
- 4) w razie utraty przez stronę lub jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych;
- 5)²⁸⁵⁾ w sprawie dotyczącej odpowiedzialności osoby trzeciej — do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 108 § 2, stanie się ostateczna, z zastrzeżeniem art. 108 § 3 oraz art. 115 § 4.

§ 2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania organ podatkowy doręcza stronie lub jej spadkobiercom.

§ 3. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy zażalenie.

Art. 202.²⁸⁶⁾ Organ podatkowy, który zawiesił postępowanie z przyczyn określonych w art. 201 § 1 pkt 1, 3 i 4, nie podejmuje żadnych czynności, z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie dowodu.

Art. 203. § 1. Organ podatkowy, który zawiesił postępowanie z przyczyny określonej w art. 201 § 1 pkt 2, wzywa równocześnie stronę do wystąpienia w oznaczonym terminie do właściwego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, chyba że strona wykaże, że już zwróciła się w tej sprawie do właściwego organu lub sądu.

§ 2. Jeżeli strona nie wystąpiła do właściwego organu lub sądu w wyznaczonym terminie, organ podatkowy z urzędu zwróci się do właściwego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego.

Art. 204. § 1. Organ podatkowy, na wniosek strony, może zawiesić postępowanie w sprawie udzielenia ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych.

§ 2. Jeżeli w ciągu 3 lat od daty zawieszenia postępowania strona nie zwróci się o jego podjęcie, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

§ 3. W postanowieniu o zawieszeniu postępowania organ podatkowy poucza stronę o treści § 2.

Art. 204a.²⁸⁷⁾ W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 87 Prawa celnego.

Art. 205. § 1.²⁸⁸⁾ Organ podatkowy podejmuje z urzędu lub na wniosek strony, w drodze postanowienia, zawieszono postępowanie, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.

§ 2. Na postanowienie o odmowie podjęcia zawieszono postępowania służy stronie zażalenie.

Art. 205a.²⁸⁹⁾ § 1. Organ podatkowy podejmuje postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności:

- 1) w razie śmierci strony — po zgłoszeniu się lub po ustaleniu spadkobierców zmarłego albo po ustanowieniu, w trybie określonym odrębnymi przepisami, kuratora spadku;
- 2) w razie utraty zdolności do czynności prawnych — po ustanowieniu kuratora;
- 3) w razie braku przedstawiciela ustawowego — po jego ustanowieniu;
- 4) gdy rozstrzygnięcie sprawy jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd — w dniu powzięcia przez organ podatkowy wiadomości o uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego to postępowanie.

§ 2. Jeżeli w ciągu roku od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania nie zgłoszą się lub nie zostaną ustaleniu spadkobiercy zmarłej strony, organ podatkowy może zwrócić się do sądu o ustanowienie kuratora spadku, chyba że kurator taki już wcześniej został ustanowiony.

Art. 206. Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w niniejszym dziale.

Rozdział 13

Decyzje

Art. 207. § 1. Organ podatkowy orzeka w sprawie w drodze decyzji, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 2. Decyzja rozstrzyga sprawę co do jej istoty albo w inny sposób kończy postępowanie w danej instancji.

²⁸⁷⁾ Dodany przez art. 18 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 227.

²⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 140 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 141 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 138 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 139 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 208. § 1. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ podatkowy wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

§ 2.²⁹⁰⁾ Organ podatkowy może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu.

Art. 209. § 1. Jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ, w tym wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie, decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ.

§ 2. Organ podatkowy załatwiający sprawę, zwracając się do innego organu o zajęcie stanowiska, zawiadamia o tym stronę.

§ 3. Organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska, obowiązany jest przedstawić je niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia o zajęcie stanowiska.

§ 4.²⁹¹⁾ Organ obowiązany do zajęcia stanowiska może w razie potrzeby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.

§ 5.²⁹²⁾ Zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 6.²⁹²⁾ W przypadku braku stanowiska w terminie określonym w § 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 139—142.

Art. 210. § 1. Decyzja zawiera:

- 1) oznaczenie organu podatkowego;
- 2) datę jej wydania;
- 3) oznaczenie strony;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o trybie odwoławczym — jeżeli od decyzji służy odwołanie;
- 8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

§ 2. Decyzja, w stosunku do której może zostać wniesione powództwo do sądu powszechnego lub

skarga do sądu administracyjnego, zawiera ponadto pouczenie o możliwości wniesienia powództwa lub skargi.

§ 3. Przepisy prawa podatkowego mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.

§ 4.²⁹³⁾ Uzasadnienie faktyczne decyzji zawiera w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym dał wiarę, oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, uzasadnienie prawne zaś zawiera wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 5. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Nie dotyczy to decyzji wydanej na skutek odwołania bądź na podstawie której przyznano ulgę w zapłacie podatku.

Art. 211. Decyzję doręcza się stronie na piśmie.

Art. 212.²⁹⁴⁾ Organ podatkowy, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia, z zastrzeżeniem art. 67 § 5.

Art. 213.²⁹⁵⁾ § 1. Strona może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia lub co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub co do skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.

§ 2. Organ podatkowy może z urzędu, w każdym czasie, uzupełnić albo sprostować decyzję w zakresie, o którym mowa w § 1.

§ 3. Uzupełnienie lub sprostowanie decyzji następuje w drodze decyzji.

§ 4. W przypadku wydania decyzji o uzupełnieniu lub sprostowaniu decyzji termin do wniesienia odwołania lub skargi biegnie od dnia doręczenia tej decyzji.

§ 5. Odmowa uzupełnienia lub sprostowania decyzji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 214. Nie może szkodzić stronie błędne pouczenie w decyzji co do prawa odwołania, wniesienia powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo brak takiego pouczenia.

Art. 215. § 1. Organ podatkowy może, z urzędu lub na żądanie strony, prostować w drodze postanowienia

²⁹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 142 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 143 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 143 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 144 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 145 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 146 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

błędy rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanej przez ten organ decyzji.

§ 2. Organ podatkowy, który wydał decyzję, na żądanie strony lub organu egzekucyjnego wyjaśnia w drodze postanowienia wątpliwości co do treści decyzji.

§ 3. Na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy zażalenie.

Rozdział 14

Postanowienia

Art. 216. § 1. W toku postępowania organ podatkowy wydaje postanowienia.

§ 2. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania podatkowego, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 217. § 1. Postanowienie zawiera:

- 1) oznaczenie organu podatkowego;
- 2) datę jego wydania;
- 3) oznaczenie strony albo innych osób biorących udział w postępowaniu;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego;
- 7) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

§ 2. Postanowienie zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie.

Art. 218. Postanowienie, od którego służy zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie.

Art. 219.²⁹⁶⁾ Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 208, 210 § 3—5 oraz art. 211—215, a do postanowień, na które przysługuje zażalenie oraz postanowień, o których mowa w art. 228 § 1, stosuje się również art. 240—249 oraz art. 252, z tym że zamiast decyzji, o których mowa w art. 243 § 3, art. 245 § 1 i art. 248 § 3, wydaje się postanowienie.

²⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 147 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 15

Odwołania

Art. 220.²⁹⁷⁾ § 1. Od decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.

§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ podatkowy wyższego stopnia.

Art. 221.²⁹⁸⁾ W przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub przez samorządowe kolegium odwoławcze odwołanie od decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

Art. 222. Odwołanie od decyzji organu podatkowego powinno zawierać zarzuty przeciw decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

Art. 223. § 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu podatkowego, który wydał decyzję.

§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia:

- 1) decyzji stronie;
- 2) zawiadomienia, o którym mowa w art. 103 § 1.

Art. 223a.²⁹⁹⁾ Wykonanie decyzji, której podstawą jest przepis art. 24b, podlega wstrzymaniu do dnia upływu terminu do wniesienia odwołania.

Art. 224.³⁰⁰⁾ § 1. Wniesienie odwołania od decyzji organu podatkowego nie wstrzymuje jej wykonania, z zastrzeżeniem art. 224a.

§ 2. Organ podatkowy, ze względu na szczególnie ważny interes strony, może na jej wniosek lub z urzędu, w drodze postanowienia, wstrzymać wykonanie decyzji w całości lub w części.

§ 3. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji postanawia:

- 1) organ, który wydał decyzję — do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu;
- 2) organ odwoławczy — po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.

²⁹⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 148 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁹⁸⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 149 ustawy, o której mowa w odnośniku 3, i art. 20 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²⁹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 150 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 151 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 4. Postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji może być w każdym czasie uchylone lub zmienione. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 224a.³⁰¹⁾ Wykonanie zaskarżonej decyzji wydanej na podstawie art. 24b lub decyzji utrzymującej w mocy decyzję wydaną na tej podstawie podlega wstrzymaniu z mocy prawa — do czasu rozpatrzenia skargi przez sąd.

Art. 224b.³⁰²⁾ Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika prawa do wykonania takiej decyzji.

Art. 225.³⁰³⁾ Jeżeli odwołanie nie zostało rozpatrzone w terminie określonym w art. 139 § 3, a decyzja do tego czasu nie została wykonana, jej wykonanie ulega wstrzymaniu z mocy prawa w granicach określonych w odwołaniu — do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego.

Art. 226. § 1. Jeżeli organ podatkowy, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie wniesione przez stronę zasługuje na uwzględnienie w całości, wyda nową decyzję, którą uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.

§ 2. Od nowej decyzji służy stronie odwołanie.

Art. 227. § 1.³⁰⁴⁾ Organ podatkowy, do którego wpłynęło odwołanie, przekazuje je wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, chyba że w tym terminie wyda decyzję na podstawie art. 226.

§ 2. Organ podatkowy, przekazując sprawę, jest obowiązany ustosunkować się do przedstawionych zarzutów.

Art. 228. § 1. Organ odwoławczy stwierdza w formie postanowienia:

- 1) niedopuszczalność odwołania;
- 2) uchybienie terminowi do wniesienia odwołania;
- 3)³⁰⁵⁾ pozostawienie odwołania bez rozpatrzenia, jeżeli nie spełnia warunków wynikających z art. 222.

§ 2. Postanowienia w sprawach wymienionych w § 1 są ostateczne.

Art. 229. Organ odwoławczy może przeprowadzić, na żądanie strony lub z urzędu, dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

Art. 230. § 1.³⁰⁶⁾ W przypadku gdy w toku postępowania odwoławczego organ rozpatrujący odwołanie stwierdzi, że zobowiązanie podatkowe zostało ustalone lub określone w wysokości niższej albo kwota zwrotu podatku została określona w wysokości wyższej, niż to wynika z przepisów prawa podatkowego, lub że określono stratę w wysokości wyższej od poniesionej, zwraca sprawę organowi pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupełniającego poprzez zmianę wydanej decyzji. Postanowienie o przekazaniu sprawy organ odwoławczy doręcza stronie.

§ 1a.³⁰⁷⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy różnica między podatkiem naliczonym a należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, obniżająca podatek należny za następne okresy rozliczeniowe, została określona w wysokości wyższej, niż to wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

§ 2. Nowa decyzja wydawana jest zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w dniu powstania obowiązku podatkowego.

§ 3. Od nowej decyzji służy stronie odwołanie, które podlega rozpatrzeniu łącznie z odwołaniem wniesionym od zmienionej decyzji.

§ 4. Jeżeli strona nie złożyła odwołania od nowej decyzji, organ odwoławczy rozpatruje odwołanie od decyzji, która uległa zmianie.

Art. 231. (uchylony).³⁰⁸⁾

Art. 232.³⁰⁹⁾ § 1. Strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Organ odwoławczy odmawia uwzględnienia cofnięcia odwołania, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo pozostawienia w mocy decyzji wydanej z naruszeniem przepisów, które uzasadnia jej uchylenie lub zmianę.

³⁰¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 152 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 12 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o prokuraturze, ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 228, poz. 2256), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

³⁰²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 152 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 153 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 154 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 155 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 156 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 156 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁸⁾ Przez art. 1 pkt 157 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁰⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 158 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 233.³¹⁰⁾ § 1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji albo
- 2) uchyla decyzję organu pierwszej instancji:
  - a) w całości lub w części — i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub uchylając tę decyzję — umarza postępowanie w sprawie,
  - b) w całości i sprawę przekazuje do rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 2. Organ odwoławczy może uchylić w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę, organ odwoławczy wskazuje okoliczności faktyczne, które należy zbadać przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

§ 3. W sprawach należących do właściwości organów jednostek samorządu terytorialnego organ odwoławczy uprawniony jest do wydania decyzji uchylającej i rozstrzygającej sprawę co do istoty jedynie w przypadku, gdy przepisy prawa nie pozostawiają sposobu jej rozstrzygnięcia uznaniu organu jednostki samorządu terytorialnego. W pozostałych przypadkach organ odwoławczy, uwzględniając odwołanie, uchyla zaskarżoną decyzję, stosując odpowiednio § 2.

Art. 234.³¹¹⁾ Organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes publiczny.

Art. 235. W sprawach nieuregulowanych w art. 220—234 w postępowaniu przed organami odwoławczymi mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organami pierwszej instancji.

Rozdział 16

Zażalenia

Art. 236. § 1. Na wydane w toku postępowania postanowienie służy zażalenie, gdy ustawa tak stanowi.

§ 2. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia:

- 1) postanowienia stronie;
- 2) zawiadomienia, o którym mowa w art. 103 § 1.

Art. 237. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Art. 238.³¹²⁾ Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia, jednakże organ podatkowy, który wydał postanowienie, może w uzasadnionych przypadkach, na wniosek strony, wstrzymać jego wykonanie.

Art. 239. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Rozdział 17

Wznowienie postępowania

Art. 240. § 1. W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 130—132;
- 4) strona nie z własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który wydał decyzję;
- 6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7) decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostały następnie uchylone lub zmienione w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji;
- 8)³¹³⁾ została wydana na podstawie przepisu, o którego niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, ustawą lub ratyfikowaną umową międzynarodową orzekł Trybunał Konstytucyjny.

§ 2. Jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne w celu ochrony interesu publicznego, postępowanie z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 lub 2 może być wznowione również przed wyda-

³¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 159 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 51 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 160 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 161 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

niem przez sąd lub inny organ orzeczenia stwierdzającego sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa.

§ 3. Z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn, określonych w przepisach prawa.

Art. 241. § 1. Wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony.

§ 2.³¹⁴⁾ Wznowienie postępowania z przyczyny wymienionej w art. 240 § 1:

- 1) pkt 4 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia powzięcia wiadomości o wydaniu decyzji;
- 2) pkt 8 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 242. (uchylony).³¹⁵⁾

Art. 243. § 1.³¹⁶⁾ W razie dopuszczalności wznowienia postępowania organ podatkowy wydaje postanowienie o wznowieniu postępowania.

§ 1a.³¹⁷⁾ Wznowienie postępowania jest niedopuszczalne po upływie terminów przewidzianych w art. 68 lub w art. 70.

§ 2. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przesłanek wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

§ 3. Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze decyzji.

Art. 244. § 1. Organem właściwym w sprawach wymienionych w art. 243 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

§ 2. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działanie organu wymienionego w § 1, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 243 § 2.

§ 3.³¹⁸⁾ Przepis § 2 nie dotyczy przypadków, w których decyzja w ostatniej instancji została wydana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze.

Art. 245.³¹⁹⁾ § 1. Organ podatkowy po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 243 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) uchyla w całości lub w części decyzję dotychczasową, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1, i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub umarza postępowanie w sprawie;
- 2) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli nie stwierdzi istnienia przesłanek określonych w art. 240 § 1;
- 3) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1, lecz:
  - a) w wyniku uchylenia mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak decyzja dotychczasowa, albo
  - b) wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.

§ 2. Odmawiając uchylenia decyzji w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1 oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające uchylenie decyzji.

Art. 246. § 1. Organ podatkowy właściwy w sprawie wznowienia postępowania wstrzyma z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo uchylenia decyzji w wyniku wznowienia postępowania.

§ 2.³²⁰⁾ Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy stronie zażalenie, chyba że postanowienie zostało wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze.

³¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 162 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹⁵⁾ Przez art. 1 pkt 163 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 164 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 164 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³¹⁸⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 64 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, art. 1 pkt 165 ustawy, o której mowa w odnośniku 3, i art. 20 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 166 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²⁰⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 64 ustawy, o której mowa w odnośniku 37, art. 1 pkt 167 ustawy, o której mowa w odnośniku 3, i art. 20 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

Rozdział 18

Stwierdzenie nieważności decyzji

Art. 247. § 1. Organ podatkowy stwierdza nieważność decyzji ostatecznej, która:

- 1) została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) została wydana bez podstawy prawnej;
- 3) została wydana z rażącym naruszeniem prawa;
- 4) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;
- 5) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 6) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność na mocy wyraźnie wskazanego przepisu prawa;
- 8) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą.

§ 2.³²¹⁾ Organ podatkowy odmawia stwierdzenia nieważności decyzji, jeżeli wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.

§ 3.³²²⁾ Odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji w przypadku wymienionym w § 2, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza, że decyzja zawiera wady określone w § 1, oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające stwierdzenie nieważności decyzji.

Art. 248.³²³⁾ § 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się z urzędu lub na żądanie strony.

§ 2. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest:

- 1) organ wyższego stopnia;
- 2)³²⁴⁾ minister właściwy do spraw finansów publicznych, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ;

³²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 168 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 168 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 169 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 22 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

3)³²⁵⁾ minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.

§ 3. Rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji.

Art. 249.³²⁶⁾ § 1. Organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej, jeżeli w szczególności:

- 1) żądanie zostało wniesione po upływie 5 lat od dnia doręczenia decyzji lub
- 2) sąd administracyjny oddalił skargę na tę decyzję, chyba że żądanie oparte jest na przepisie art. 247 § 1 pkt 4.

§ 2. Okoliczności, o których mowa w § 1, uwzględnia się również w zakresie wszczęcia postępowania z urzędu.

Art. 250. (uchylony).³²⁷⁾

Art. 251. (uchylony).³²⁷⁾

Art. 252. § 1.³²⁸⁾ Organ podatkowy, właściwy w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, wstrzymuje z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 247 § 1.

§ 2.³²⁹⁾ Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy zażalenie.

Rozdział 19

Uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznej

Art. 253. § 1.³³⁰⁾ Decyzja ostateczna, na mocy której strona nie nabyła prawa, może być uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes podatnika.

§ 2. (uchylony).³³¹⁾

³²⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 22 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 170 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²⁷⁾ Przez art. 1 pkt 171 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 53 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³²⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 53 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³³⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 172 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³¹⁾ Przez art. 1 pkt 172 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

§ 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, nie przysługuje samorządowemu kolegium odwoławczemu.

§ 4. W przypadkach wymienionych w § 1 właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uchylecia lub zmiany dotychczasowej decyzji.

Art. 253a.³³²⁾ § 1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleciu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony.

§ 2. Przepisy art. 253 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Organ nie może wydać decyzji na niekorzyść strony.

Art. 253b.³³²⁾ Przepisów art. 253 i art. 253a nie stosuje się do decyzji:

- 1) ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) o odpowiedzialności podatkowej płatników lub inkasentów;
- 3) o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich;
- 4) określającej wysokość należnych odsetek za zwłokę;
- 5) o odpowiedzialności spadkobiercy;
- 6) określającej wysokość zwrotu podatku.

Art. 254. § 1.³³³⁾ Decyzja ostateczna, ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego na dany okres, może być zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli po jej doręczeniu nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych mających wpływ na ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania, a skutki wystąpienia tych okoliczności zostały uregulowane w przepisach prawa podatkowego obowiązujących w dniu wydania decyzji.

§ 2.³³⁴⁾ Zmiana decyzji ostatecznej może dotyczyć tylko okresu, za który ustalono lub określono wysokość zobowiązania podatkowego.

Art. 255. § 1. Organ podatkowy pierwszej instancji uchyla decyzję, jeżeli została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonych czynności, a strona nie dopełniła ich w wyznaczonym terminie.

§ 2. Organ podatkowy uchyla decyzję w formie decyzji.

Art. 256. § 1.³³⁵⁾ Organ podatkowy odmawia wszczęcia postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej, jeżeli żądanie zostało wniesione po upływie 5 lat od jej doręczenia.

§ 2. Termin określony w § 1 stosuje się również do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej.

§ 3.³³⁶⁾ Odmowa wszczęcia postępowania, o którym mowa w § 1, następuje w formie decyzji.

Art. 257. (uchylony).³³⁷⁾

Rozdział 20

Wygaśnięcie decyzji

Art. 258. § 1. Organ podatkowy, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli:

- 1) stała się bezprzedmiotowa;
- 2) została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku;
- 3) strona nie dopełniła przewidzianych w tej decyzji lub w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ulg;
- 4) strona nie dopełniła określonych w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ryczałtowych form opodatkowania;
- 5) (uchylony).³³⁸⁾

§ 2. Organ podatkowy stwierdza wygaśnięcie decyzji w drodze decyzji.

§ 3.³³⁹⁾ W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4, decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji wywołuje skutki prawne od dnia doręczenia decyzji, której wygaśnięcie się stwierdza.

Art. 259.³⁴⁰⁾ § 1. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonego podatku lub zaległości podat-

³³⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 175 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 175 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³⁷⁾ Przez art. 1 pkt 176 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³⁸⁾ Przez art. 1 pkt 54 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³³⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 54 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 55 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 173 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 174 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³³⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 174 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

kowej bądź terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji:³⁴¹⁾

- 1)³⁴²⁾ o odroczeniu terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę — w całości;
- 2) o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej — w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

§ 2.³⁴³⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do odroczonej lub rozłożonej na raty należności płatników lub inkasentów.

Rozdział 21

Odpowiedzialność odszkodowawcza

Art. 260. § 1.³⁴⁴⁾ Stronie, która poniosła szkodę na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzono nieważność tej decyzji, służy odszkodowanie za poniesioną rzeczywistą szkodę, chyba że przestanki, które uzasadniają uchylenie decyzji lub stwierdzenie jej nieważności, powstały z winy strony.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również, jeżeli:

- 1) szkoda została poniesiona wskutek uchylenia decyzji w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji;
- 2)³⁴⁵⁾ decyzji nie można uchylić lub stwierdzić jej nieważności z przyczyn wymienionych w art. 245 § 1 pkt 3 lit. b lub w art. 247 § 2.

§ 3. Jeżeli winę za powstanie okoliczności stanowiącej przestankę do uchylenia decyzji w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji ponosi inna strona postępowania, stronie, która poniosła szkodę, służy roszczenie o odszkodowanie od strony winnej powstania tej okoliczności. Dochodzenie roszczenia następuje przed sądem powszechnym.

³⁴¹⁾ Zdanie wstępne ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 177 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 177 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 177 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁴⁴⁾ W części ograniczającej odszkodowanie za niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej do rzeczywistej szkody — uznany za niezgodny z art. 77 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z dniem 30 września 2003 r., na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 września 2003 r. sygn. akt K 20/02 (Dz. U. Nr 170, poz. 1660).

³⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 56 ustawy, o której mowa w odnośniku 37; ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 178 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 261. § 1.³⁴⁶⁾ Do odszkodowania stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

§ 2.³⁴⁷⁾ Odszkodowanie przysługuje od organu, który wydał decyzję z naruszeniem prawa. Wniosek o odszkodowanie wnosi się do tego organu.

§ 3.³⁴⁷⁾ O odszkodowaniu orzeka organ podatkowy, który uchylił decyzję lub stwierdził jej nieważność albo który wydał decyzję na podstawie art. 245 § 1 pkt 3 lub art. 247 § 2.

§ 3a.³⁴⁸⁾ W przypadku gdy sąd administracyjny stwierdził nieważność decyzji, o odszkodowaniu orzeka organ, który rozstrzygał sprawę w ostatniej instancji.

§ 4.³⁴⁹⁾ W przypadku odmowy orzeczenia odszkodowania lub orzeczenia o odszkodowaniu w wysokości mniejszej od zgłoszonej w żądaniu w tej sprawie, stronie przysługuje prawo wniesienia powództwa do sądu powszechnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 5.³⁴⁹⁾ Za odmowę orzeczenia odszkodowania uważa się również niewydanie decyzji w terminie 2 miesięcy od dnia wniesienia żądania przez stronę. W tym przypadku wniesienie powództwa może nastąpić w każdym czasie.

§ 6.³⁵⁰⁾ Roszczenie o odszkodowanie przedawnia się po upływie 3 lat od dnia doręczenia decyzji uchylającej decyzję lub stwierdzającej jej nieważność albo od dnia doręczenia decyzji wydanej na podstawie art. 245 § 1 pkt 3 lub art. 247 § 2.

Rozdział 22

Kary porządkowe

Art. 262. § 1. Strona, pełnomocnik strony, świadek lub biegły, którzy mimo prawidłowego wezwania organu podatkowego:

- 1) nie stawili się osobiście bez uzasadnionej przyczyny, mimo że byli do tego zobowiązani, lub
- 2)³⁵¹⁾ bezzasadnie odmówili złożenia wyjaśnień, zeznań, wydania opinii, okazania przedmiotu oględzin lub udziału w innej czynności, lub

³⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy — Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), która weszła w życie z dniem 1 września 2004 r.

³⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 179 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁴⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 179 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁴⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 179 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 179 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 180 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

3) bez zezwolenia tego organu opuścili miejsce przeprowadzenia czynności przed jej zakończeniem, mogą zostać ukarani karą porządkową do 2 500 zł.

§ 2.³⁵²⁾ Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która:

- 1) wyraziła zgodę na powołanie jej na biegłego;
- 2) odmówiła wyjawienia rzeczy lub praw majątkowych, mogących być przedmiotem hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się również do osób trzecich, które bezzasadnie odmawiają okazania przedmiotu oględzin.

§ 4. Kary porządkowej, o której mowa w § 1, nie stosuje się w przypadku przesłuchania strony w trybie art. 199.

§ 5. Karę porządkową nakłada się w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 5a.³⁵³⁾ Termin płatności kary porządkowej wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 5.

§ 6.³⁵⁴⁾ Organ podatkowy, który nałożył karę porządkową, może, na wniosek ukaranego, złożony w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia o nałożeniu kary porządkowej, uznać za usprawiedliwione niestawiennictwo lub niewykonanie innych obowiązków, o których mowa w § 1, i uchylić postanowienie nakładające karę.

Art. 262a.³⁵⁵⁾ § 1. Kwota, o której mowa w art. 262 § 1, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 15 sierpnia danego roku, kwotę, o której mowa w § 1, zaokrąglając ją do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).

Art. 263. § 1. O nałożeniu kary porządkowej oraz o jej uchyleniu rozstrzyga organ podatkowy, przed którym toczy się postępowanie.

§ 2. Na postanowienie o odmowie uchylenia kary przysługuje zażalenie.

§ 3. Ukaranie karą porządkową nie wyklucza możliwości zastosowania wobec opornego świadka lub biegłego środków przymusu przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 4.³⁵⁶⁾ Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje się odpowiednio do kar porządkowych.

Rozdział 23

Koszty postępowania

Art. 264.¹²⁾ Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, koszty postępowania przed organami podatkowymi ponosi Skarb Państwa, województwo, powiat lub gmina.

Art. 265. § 1. Do kosztów postępowania zalicza się:

- 1) koszty podróży i inne należności świadków, biegłych i tłumaczy, ustalone zgodnie z przepisami o należnościach świadków i biegłych w postępowaniu sądowym;
- 2) koszty, o których mowa w pkt 1, związane z osobistym stawiennictwem strony, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu albo gdy strona została błędnie wezwana do stawienia się;
- 3) wynagrodzenie przysługujące biegłym i tłumaczom;
- 4) koszty oględzin;
- 5) koszty doręczenia pism urzędowych.

§ 2. Organ podatkowy może zaliczyć do kosztów postępowania także inne wydatki bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Art. 266. § 1. Organ podatkowy, na żądanie, zwraca koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 2.

§ 2. Żądanie zwrotu poniesionych kosztów podróży należy zgłosić organowi podatkowemu, który prowadzi postępowanie, przed wydaniem decyzji w sprawie, pod rygorem utraty roszczenia.

Art. 267. § 1. Stronę obciążają koszty:

- 1) które zostały poniesione w jej interesie albo na jej żądanie, a nie wynikają z ustawowego obowiązku organów prowadzących postępowanie;

³⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 180 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 180 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 180 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 181 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 182 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 2) (uchylony);³⁵⁷⁾
- 3) sporządzania odpisów lub kopii, o których mowa w art. 178;
- 4) przewidziane w odrębnych przepisach;
- 5) powstałe z jej winy, a w szczególności koszty:
  - a) o których mowa w art. 268,
  - b) wynikiłe wskutek zatajenia lub nieprzedstawienia dowodu w wyznaczonym terminie,
  - c) wynikiłe wskutek złożenia wyjaśnień lub zeznań niezgodnych z prawdą.

§ 2. W uzasadnionych przypadkach organ podatkowy może zażądać od strony złożenia zaliczki w określonej wysokości na pokrycie kosztów postępowania.

Art. 268. § 1. Osobę, która przez niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 262 § 1, spowodowała dodatkowe koszty postępowania, można obciążyć tymi kosztami.

§ 2. Jeżeli dodatkowe koszty spowodowało kilka osób, odpowiadają one solidarnie.

§ 3. Obciążenie dodatkowymi kosztami postępowania następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje się w razie uchylenia kary porządkowej.

Art. 269.³⁵⁸⁾ Organ podatkowy ustala, w drodze postanowienia, wysokość kosztów postępowania, które obowiązana jest ponieść strona, oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Art. 270. Organ podatkowy, na wniosek osoby obowiązanej, może umorzyć w całości lub w części koszty postępowania w przypadku stwierdzenia niemożności poniesienia ich przez obowiązane.

Art. 270a.³⁵⁹⁾ W sprawie kosztów postępowania wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 271. § 1.³⁶⁰⁾ Koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 2.³⁶¹⁾ Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje się odpowiednio do kosztów postępowania.

³⁵⁷⁾ Przez art. 1 pkt 57 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 183 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 184 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁶⁰⁾ Oznaczenie § 1 nadane przez art. 1 pkt 185 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 185 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

DZIAŁ V

Czynności sprawdzające

Art. 272. Organy podatkowe pierwszej instancji dokonują czynności sprawdzających, mających na celu:

- 1) sprawdzenie terminowości:
  - a)³⁶²⁾ składania deklaracji,
  - b) wpłacania zadeklarowanych podatków, w tym również pobieranych przez płatników oraz inkasentów;
- 2) stwierdzenie formalnej poprawności dokumentów wymienionych w pkt 1;
- 3) ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.

Art. 273. (uchylony).³⁶³⁾

Art. 274. § 1. W razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy lub oczywiste omyłki bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy zwraca się do składającego deklarację o złożenie niezbędnych wyjaśnień oraz o skorygowanie deklaracji, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość.

§ 2. Jeżeli podatnik skorygował deklarację w sposób powodujący usunięcie wątpliwości, organ podatkowy dokonuje odpowiedniej adnotacji w deklaracji, a jeżeli w wyniku skorygowania deklaracji wysokość zobowiązania podatkowego uległa podwyższeniu — organ podatkowy dodatkowo zamieszcza w niej informację, czy i w jakiej wysokości wpłacono zaległość podatkową.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do deklaracji składanych przez płatników lub inkasentów.

§ 4. (uchylony).³⁶⁴⁾

Art. 274a.³⁶⁵⁾ § 1. Organ podatkowy może zażądać złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwać do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku.

§ 2. W razie wątpliwości co do poprawności złożonej deklaracji organ podatkowy może wezwać do udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbędnych

³⁶²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 58 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

³⁶³⁾ Przez art. 1 pkt 186 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁶⁴⁾ Przez art. 1 pkt 187 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁶⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 188 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

wyjaśnień lub uzupełnienia deklaracji, wskazując przyczyny podania w wątpliwość rzetelności danych w niej zawartych.

Art. 274b.³⁶⁵⁾ § 1. Jeżeli przeprowadzenie czynności sprawdzających zasadność zwrotu podatku wymaga przedłużenia terminu zwrotu podatku wynikającego z odrębnych przepisów, organ podatkowy może postanowić o przedłużeniu tego terminu do czasu zakończenia czynności sprawdzających.

§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 274c.³⁶⁶⁾ § 1. Organ podatkowy, w związku z prowadzonym postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, może zażądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządza się protokół.

§ 2. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu przeprowadzającego kontrolę, czynności, o których mowa w § 1, na zlecenie tego organu może także dokonać organ właściwy miejscowo.

Art. 275. § 1.³⁶⁷⁾ Jeżeli ze złożonej deklaracji wynika, że podatnik skorzystał z przysługujących mu ulg podatkowych, organ podatkowy może zwrócić się do niego o okazanie dokumentów lub o złożenie fotokopii dokumentów, których posiadania przez podatnika, w określonym czasie, wymaga przepis prawa.

§ 2.³⁶⁸⁾ Banki, na żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o zdarzeniach stanowiących podstawę do skorzystania przez podatnika z ulg podatkowych, jeżeli zostały wykazane w deklaracji złożonej przez podatnika.

§ 3.³⁶⁹⁾ Przepis § 2 stosuje się również do zakładów ubezpieczeń i funduszy inwestycyjnych, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych, oraz do domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską i towarzystw funduszy inwestycyjnych.

§ 4. Do informacji, o których mowa w § 2 i 3, przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 276. § 1. Organ podatkowy, za zgodą podatnika, może dokonać oględzin lokalu mieszkalnego lub części tego lokalu, jeżeli jest to niezbędne do zweryfikowania zgodności stanu faktycznego z danymi wynikającymi ze złożonej przez podatnika deklaracji oraz z innych dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na cele mieszkaniowe.

§ 2. W przypadku określonym w § 1 pracownik organu podatkowego, w porozumieniu z podatnikiem, ustala termin dokonania oględzin. Podpisaną przez podatnika adnotację o ustaleniu terminu oględzin zamieszcza się w aktach sprawy.

§ 3.³⁷⁰⁾ W razie nieudostępnienia lokalu mieszkalnego w uzgodnionym terminie organ podatkowy może wyznaczyć nowy termin przeprowadzenia oględzin.

§ 4.³⁷⁰⁾ Pracownik organu podatkowego sporządza protokół przeprowadzonych oględzin, który dołącza do akt sprawy.

§ 5. Przepisy § 1—4 stosuje się odpowiednio w przypadku skorzystania przez podatnika z ulg inwestycyjnych.

Art. 277. Przepisy art. 274—276 stosuje się odpowiednio w przypadku złożenia deklaracji lub wniosku w sprawie zwrotu podatku.

Art. 278.³⁷¹⁾ § 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób określony w art. 21 § 1 pkt 1, w przypadku gdy czynności te dotyczą:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy;
- 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy;
- 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2;
- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo w pkt 2.

§ 2. Przyczyny wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 3. Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie złożone przez naczelnika urzędu skarbowego (jego zastępcę). Oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania, jest składane dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej, w przypadku gdy naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy miejscowo dla tych osób lub osób wymienionych w § 1 pkt 3 i 4.

³⁶⁶⁾ Dodany przez art. 27 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁶⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 189 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁶⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 23 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 44 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 271.

³⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 190 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do osób wymienionych w § 1 pkt 2 oraz osób pozostających z tymi osobami w stosunkach określonych w § 1 pkt 3 i 4, jeżeli naczelnik urzędu skarbowego, nad którym sprawuje nadzór dyrektor izby skarbowej (jego zastępca), jest organem właściwym miejscowo dla tych osób.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 4, oświadczenie jest składane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

§ 6. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, 3 lub 4 — czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez dyrektora nadrzędnej izby skarbowej;
- 2) § 1 pkt 2—4 — czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 7. Deklaracje są składane w urzędzie skarbowym, którego naczelnik podlega wyłączeniu. Urząd skarbowy, do którego wpłynęła deklaracja, sporządza jej kopię, którą dołącza do akt sprawy, a oryginał przekazuje urzędowi skarbowemu, którego naczelnik został wyznaczony zgodnie z § 6.

Art. 278a.³⁷²⁾ W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 278 stosuje się odpowiednio, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 278 § 6 pkt 1, właściwego naczelnika urzędu celnego wyznacza dyrektor nadrzędnej izby celnej.

Art. 279. § 1.³⁷³⁾ Pracownik urzędu skarbowego, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego podlegają wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli czynności te dotyczą zobowiązań podatkowych ciążących na pracowniku, funkcjonariuszu celnym lub osobach pozostających z nimi w stosunkach określonych w art. 278 § 1 pkt 3 lub 4.

§ 2. Przepis art. 278 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3.³⁷⁴⁾ Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie funkcjonariusza celnego lub pracownika składane odpowiednio naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego. Przepis art. 278 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4.³⁷⁴⁾ W przypadku wyłączenia funkcjonariusza celnego lub pracownika odpowiednio naczelnik urzę-

du skarbowego lub naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wyznaczenia innego funkcjonariusza celnego lub pracownika uprawnionego do wykonania czynności sprawdzających.

Art. 280.³⁷⁵⁾ W sprawach nieuregulowanych w art. 272—279 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 3, 5, 6, 9, 10, 14, 16 oraz 23 działu IV.

DZIAŁ VI³⁷⁶⁾

Kontrola podatkowa

Art. 281. § 1. Organy podatkowe pierwszej instancji przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników, płatników, inkasentów oraz następców prawnych, zwanych dalej „kontrolowanymi”.

§ 2. Celem kontroli podatkowej jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.

Art. 281a.³⁷⁷⁾ Podatnicy, płatnicy, inkasenci oraz następcy prawni mogą, w formie pisemnej, wyznaczyć osobę fizyczną, która będzie upoważniona do ich zastępowania w trakcie kontroli podatkowej, oraz zgłosić tę osobę naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym.

Art. 282. Kontrolę podatkową podejmuje się z urzędu.

Art. 282a. § 1. W zakresie spraw rozstrzygniętych decyzją ostateczną organu podatkowego kontrola podatkowa nie może być ponownie wszczęta, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2.³⁷⁸⁾ Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrola podatkowa jest niezbędna dla przeprowadzenia postępowania w:

- 1) sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną;
- 2) związku z uchYLENIEM lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny.

Art. 283. § 1. Kontrola podatkowa jest przeprowadzana na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez:

³⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 192 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 193 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁷⁷⁾ Dodany przez art. 27 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁷²⁾ Dodany przez art. 20 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁷³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 26 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 26 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

1) naczelnika urzędu skarbowego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu skarbowego — pracownikom tego urzędu;

1a)³⁷⁹⁾ naczelnika urzędu celnego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu celnego — funkcjonariuszom celnym oraz pracownikom tego urzędu;

2) wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa — pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego.

§ 2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej zawiera:

1) oznaczenie organu, datę i miejsce wystawienia;

1a)³⁸⁰⁾ wskazanie podstawy prawnej;

2) imię i nazwisko kontrolującego (kontrolujących);

3)³⁸¹⁾ numer legitymacji służbowej kontrolującego (kontrolujących);

4) oznaczenie kontrolowanego;

5) określenie zakresu kontroli;

6)³⁸²⁾ datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;

7)³⁸²⁾ podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;

8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego wynikających z przepisów niniejszego działu.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy upoważnienia określone w § 2.

Art. 284.³⁸³⁾ § 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem § 4 i art. 284a § 1, następuje przez doręczenie kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej. Kontrolowany jest obowiązany wskazać osobę, która będzie go zastępowała w trakcie kontroli, w czasie jego nieobecności, jeżeli nie wskazał tej osoby w trybie art. 281a.

§ 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości praw-

nej, upoważnienie doręcza się oraz okazuje legitymację służbową członkowi zarządu, wspólnikowi, innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw albo osobie wyznaczonej w trybie art. 281a.

§ 3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osób, o których mowa w § 2 albo w art. 281a, kontrolujący zawiadamia kontrolowanego lub osobę wskazaną w trybie art. 281a o obowiązku stawienia się w miejscu prowadzenia kontroli następnego dnia po upływie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

§ 4. W przypadku niestawienia się kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, w terminie, o którym mowa w § 3, wszczęcie kontroli następuje w dniu upływu tego terminu. Upoważnienie do kontroli doręcza się kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, gdy stawi się w miejscu prowadzenia kontroli.

§ 5. W przypadku gdy poprzez nieobecność kontrolowanego, osoby, o której mowa w art. 281a lub w art. 284 § 1 zdanie drugie i § 2, nie jest możliwe prowadzenie czynności kontrolnych, a w szczególności nie jest zapewniony dostęp do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, kontrolę zawiesza się do czasu umożliwienia przeprowadzenia tych czynności.

§ 6. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu zawieszenia, o którym mowa w § 5.

Art. 284a. § 1.³⁸⁴⁾ W przypadku gdy okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2.

§ 2.³⁸⁴⁾ W przypadku, o którym mowa w § 1, kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2 należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

§ 3. Dokumenty z czynności kontrolnych dokonanych z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w § 2, nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli nie można ustalić danych identyfikujących kontrolowanego. Upoważnienie doręczane jest po ustaleniu tych danych.

§ 5. Organ podatkowy może umorzyć kontrolę podatkową, jeżeli w okresie 30 dni od jej wszczęcia nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowane-

³⁷⁹⁾ Dodany przez art. 20 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁸⁰⁾ Dodany przez art. 27 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

go. Kontrola może być wznowiona w każdym czasie, gdy ustalony zostanie podmiot, w stosunku do którego może być prowadzona.

§ 6. W sprawach, o których mowa w § 5, organ podatkowy wydaje postanowienie.

Art. 284b. § 1. Kontrola powinna zostać zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283.

§ 2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283, kontrolujący obowiązany jest zawiadomić kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

§ 3. Dokumenty dotyczące czynności kontrolnych dokonanych po upływie tego terminu nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym, chyba że został wskazany nowy termin zakończenia kontroli.

Art. 285. § 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych. Jeżeli kontrolowanym jest osoba lub jednostka wymieniona w art. 284 § 2, czynności kontrolnych dokonuje się w obecności osób upoważnionych.

§ 2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do protokołu.

§ 3.³⁸⁵⁾ W przypadku gdy w toku kontroli kontrolowany lub osoby go reprezentujące będą nieobecne i nie nastąpiło wskazanie osoby upoważnionej w trybie art. 281a lub 284 § 1 zdanie drugie, czynności kontrolne są dokonywane w obecności przywołanego świadka. Świadkiem, o ile to możliwe, powinien być pracownik kontrolowanego, osoba wykonująca czynności na rzecz kontrolowanego lub funkcjonariusz publiczny.

Art. 285a. § 1. Czynności kontrolne prowadzone są w siedzibie kontrolowanego, w innym miejscu przechowywania dokumentacji oraz w miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością i w godzinach jej prowadzenia. W przypadku gdy księgi rachunkowe są prowadzone lub przechowywane poza siedzibą kontrolowanego, kontrolowany na żądanie kontrolującego obowiązany jest zapewnić dostępność do ksiąg rachunkowych w swojej siedzibie albo w miejscu ich prowadzenia lub przechowywania, jeżeli udostępnienie ich w siedzibie może w znacznym

stopniu utrudnić prowadzenie przez kontrolowanego bieżącej działalności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również w przypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność w lokalu mieszkalnym.

§ 3. Na żądanie kontrolującego kontrolowany będący osobą fizyczną jest obowiązany złożyć oświadczenie o stanie majątkowym na określony dzień, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że nie ujawnił wszystkich obrotów lub przychodów mających znaczenie dla określenia lub ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego; oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Kontrolujący, żądając złożenia oświadczenia, uprzedza kontrolowanego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Art. 286. § 1. Kontrolujący, w zakresie wynikającym z upoważnienia, są w szczególności uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego;
- 2) wstępu do lokali mieszkalnych w przypadku, o którym mowa w art. 276 § 1;
- 3) żądania okazania majątku podlegającego kontroli oraz do dokonania jego oględzin;
- 4)³⁸⁶⁾ żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- 5) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą;
- 6) zabezpieczania zebranych dowodów;
- 7) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 8) żądania przeprowadzenia spisu z natury;
- 9) przesłuchiwanie świadków, kontrolowanego oraz innych osób wymienionych w art. 287 § 4;
- 10) zasięgnięcia opinii biegłych.

§ 2. Kontrolujący może zażądać wydania, na czas trwania kontroli, za pokwitowaniem:

- 1) próbek towarów;
- 2) akt, ksiąg i dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 4:

³⁸⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

- a) w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że są one nierzetelne, lub
- b)³⁸⁷⁾ gdy podatnik nie zapewnia kontrolującym warunków umożliwiających wykonywanie czynności kontrolnych związanych z badaniem tej dokumentacji, a w szczególności nie udostępnia kontrolującemu samodzielnego pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów.

§ 3. Przeglądanie akt postępowania przygotowawczego i sądowego, akt spraw sądowych, a także dokumentów zawierających informacje stanowiące tajemnicę państwową, służbową lub zawodową oraz sporządzanie z nich odpisów i notatek następuje z zachowaniem właściwych przepisów.

Art. 286a. § 1. Kontrolujący może w razie uzasadnionej potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Straży Miejskiej, jeżeli trafi na opór uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie czynności kontrolnych, albo zwrócić się o ich asystę, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Jeżeli opór stawia żołnierz czynnej służby wojskowej, kontrolujący wzywa do pomocy właściwy organ wojskowy, chyba że zwłoka grozi udaremnieniem czynności kontrolnych, a na miejscu nie ma organu wojskowego.

§ 2. Organy wymienione w § 1 nie mogą odmówić udzielenia pomocy lub asysty.

§ 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków organów udzielających pomocy lub asystujących przy wykonywaniu czynności kontrolnych, tryb udzielania pomocy lub asysty, sposób dokumentowania przebiegu pomocy lub asysty oraz właściwość miejscową organów do udzielenia pomocy lub asysty.

§ 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 3, uwzględnia się w szczególności zróżnicowanie zakresu obowiązków organów udzielających pomocy w zależności od sposobu stawiania oporu.

Art. 287. § 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności, o których mowa w art. 286, a w szczególności:

- 1) umożliwić, nieodpłatnie, filmowanie, fotografowanie, dokonywanie nagrań dźwiękowych oraz utrwalanie stanu faktycznego za pomocą innych nośników informacji, jeżeli film, fotografia, nagra-

nie lub informacja zapisana na innym nośniku może stanowić dowód lub przyczynić się do utrwalenia dowodu w sprawie będącej przedmiotem kontroli;

- 2) przedstawić, na żądanie kontrolującego, tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli.

§ 2. Czynności określone w § 1 pkt 2 kontrolowany jest obowiązany wykonać nieodpłatnie.

§ 3. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać kontrolującemu żądane dokumenty oraz zapewnić kontrolującemu warunki do pracy, a w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielną pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

§ 4. Osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielić wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.

§ 5. Kontrolujący są uprawnieni do wstępu na teren jednostki kontrolowanej oraz poruszania się po tym terenie na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tej jednostki; podlegają natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce.

Art. 288. § 1. Kontrolujący ma prawo wstępu na teren, do budynku lub lokalu mieszkalnego kontrolowanego w celu:

- 1) dokonania oględzin, jeżeli:
  - a) zostały one wskazane jako miejsce wykonywania działalności gospodarczej lub jako siedziba kontrolowanego,
  - b) jest to niezbędne dla ustalenia lub określenia wysokości zobowiązania podatkowego lub podstawy opodatkowania,
  - c) jest to niezbędne do zweryfikowania faktu poniesienia wydatków na cele mieszkaniowe uprawniających do skorzystania z ulg podatkowych;

- 2) dokonania oględzin oraz przeszukania lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń lub rzeczy, jeżeli powzięto informację o prowadzeniu niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej albo w przypadku gdy są tam przechowywane przedmioty, księgi podatkowe, akta lub inne dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie istnienia obowiązku podatkowego lub określenie wysokości zobowiązania podatkowego.

³⁸⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

§ 2. Czynności wymienione w § 1 pkt 2 przeprowadzają upoważnieni pracownicy organu podatkowego po uzyskaniu, na wniosek organu podatkowego, zgody prokuratora rejonowego. Przed przystąpieniem do tych czynności kontrolowanemu okazuje się postanowienie prokuratora o wyrażeniu na nie zgody. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu odnoszące się do Policji mają także zastosowanie do kontrolujących. Sporządza się protokół tych czynności, który wymaga zatwierdzenia przez prokuratora. W razie odmowy zatwierdzenia protokołu materiały i informacje zebrane w toku czynności nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym.

§ 3. Czynności wymienione w § 1 pkt 1 dokonywane są za zgodą kontrolowanego. W razie braku takiej zgody przepis § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadku gdy nieruchomości lub ich części albo rzeczy znajdują się w posiadaniu osób trzecich, osoby te są obowiązane je udostępnić, w celu przeszukania lub oględzin, na żądanie organu podatkowego.

Art. 288a. (uchylony).³⁸⁸⁾

Art. 289.³⁸⁹⁾ § 1. Kontrolowanego, osobę go reprezentującą lub osobę wskazaną w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych przynajmniej na 3 dni przed terminem ich przeprowadzenia, a dowodu z oględzin nie później niż bezpośrednio przed podjęciem tych czynności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrolowany, osoba go reprezentująca lub przez niego wskazana w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie są nieobecne, a okoliczności sprawy uzasadniają natychmiastowe przeprowadzenie dowodu.

Art. 290. § 1. Przebieg kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole. Stan faktyczny może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych, optycznych lub elektronicznych nośników informacji.

§ 2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie kontrolowanego;
- 2) wskazanie osób kontrolujących;
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia kontroli;
- 5) opis dokonanych ustaleń faktycznych;

³⁸⁸⁾ Przez art. 27 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

³⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

6) dokumentację dotyczącą przeprowadzonych dowodów;

7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

§ 3. Protokół nie zawiera oceny prawnej sprawy będącej przedmiotem kontroli.

§ 4. Załącznik do protokołu kontroli stanowią protokoły czynności, o których mowa w art. 289 § 1.

§ 5. W protokole kontroli mogą być zawarte również ustalenia dotyczące badania ksiąg w zakresie przewidzianym w art. 193. W tym przypadku nie sporządza się odrębnego protokołu badania ksiąg, o którym mowa w art. 193 § 6.

§ 6. Protokół jest sporządzany w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu.

Art. 290a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi sposób zabezpieczenia, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych, optycznych lub elektronicznych nośników informacji, uwzględniając w szczególności rodzaje czynników zewnętrznych, których działanie może spowodować zniszczenie lub uszkodzenie dowodu, obecność przedstawiciela organu kontrolującego podczas ich odtwarzania, formę oznakowania dowodu oraz ewidencjonowania czynności odtworzenia i wykorzystania dowodu.

Art. 291. § 1. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe.

§ 2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.

§ 3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie określonym w § 1, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.

§ 4.³⁹⁰⁾ Kontrola zostaje zakończona w dniu doręczenia protokołu kontroli.

Art. 292. W sprawach nieuregulowanych w art. 281—291 stosuje się odpowiednio przepisy art. 102 § 2 i 3, art. 135—138, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141 i art. 142 oraz przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9—12, 14, 16, 22 oraz 23 działu IV.

³⁹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 27 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 18.

DZIAŁ VII

Tajemnica skarbowa

Art. 293.³⁹¹⁾ § 1. Indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez podmioty inne niż wymienione w § 1;
- 2) aktach dokumentujących czynności sprawdzające;
- 3) aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 4) dokumentacji rachunkowej organu podatkowego;
- 5) informacjach uzyskanych przez organy podatkowe z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1 lub w pkt 1.

Art. 294. § 1. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązani są:

- 1) pracownicy urzędów skarbowych oraz izb skarbowych;
- 1a)³⁹²⁾ funkcjonariusze celni i pracownicy urzędów celnych oraz izb celnych;
- 2)³⁹³⁾ wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz pracownicy samorządowych służb finansowych;
- 3) członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych, a także pracownicy biur tych kolegiów;
- 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ oraz pracownicy *Ministerstwa Finansów*³⁹⁴⁾;
- 5) osoby, które na podstawie odrębnych przepisów odbywają praktykę zawodową w *Ministerstwie Finansów*³⁹⁴⁾ lub w organach podatkowych.

³⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 194 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁹²⁾ Dodany przez art. 20 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 195 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁹⁴⁾ Obecnie: urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 141, poz. 1492, Nr 238, poz. 2390, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2702), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

§ 2. Osoby wymienione w § 1 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy skarbowej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tajemnicy skarbowej.”.

§ 3. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia lub zakończeniu praktyki zawodowej.

§ 4. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą skarbową, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się do osób, których dotyczą informacje objęte tajemnicą skarbową.

Art. 295.³⁹⁵⁾ W toku postępowania podatkowego dostęp do informacji pochodzących z banku lub innej instytucji finansowej, a także do informacji uzyskanych z banku lub innej instytucji finansowej mających siedzibę na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi celnemu lub pracownikowi — załatwiający sprawę, ich bezpośrednim przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego oraz naczelnikowi urzędu celnego;
- 2) organom i pracownikom organów, o których mowa w art. 305c, właściwym w zakresie udzielania i występowania o udzielenie informacji.

Art. 296. § 1.³⁹⁶⁾ Akta spraw zawierające informacje:

- 1) pochodzące z banków, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 82 § 2, oraz z innych instytucji finansowych,
- 2) określone w art. 305b, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej, pochodzące z banków oraz innych instytucji finansowych

— przechowuje się w pomieszczeniach zabezpieczonych zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, po ich wykorzystaniu są wyłączone z akt sprawy i przechowywane w kasach pancernych lub szafach pancernych. O wyłączeniu informacji dokonuje się adnotacji w aktach sprawy.

³⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

³⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

§ 3.³⁹⁷⁾ Ponowne włączenie do akt sprawy informacji, o których mowa w § 1, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 297 i 297a.

Art. 297. § 1. Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają wyłącznie.³⁹⁸⁾

- 1)³⁹⁹⁾ ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, dyrektorowi izby skarbowej lub dyrektorowi izby celnej — w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym lub urzędzie celnym;
- 2)³⁹⁹⁾ innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej — w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową;
- 2a)⁴⁰⁰⁾ Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej — zgodnie z przepisami *o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł*⁴⁰¹⁾;
- 3) sądom lub prokuratorowi — w związku z toczącym się postępowaniem;
- 4)⁴⁰²⁾ Rzecznikowi Praw Obywatelskich — w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
- 5)⁴⁰³⁾ Prokuratorowi Generalnemu — na wniosek właściwego prokuratora:

³⁹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

³⁹⁸⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 32 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

³⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 32 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

⁴⁰⁰⁾ Dodany przez art. 46 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 116, poz. 1216), która weszła w życie z dniem 23 czerwca 2001 r.

⁴⁰¹⁾ Obecnie: o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, stosownie do art. 3 ustawy z dnia 27 września 2002 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 180, poz. 1500), która weszła w życie z dniem 1 grudnia 2002 r.

⁴⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 53 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 265.

⁴⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 53 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 265.

a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,

b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;

6) (uchylony);⁴⁰⁴⁾

7)⁴⁰⁵⁾ służbom ochrony państwa i ich upoważnionym pisemnie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 2.⁴⁰⁶⁾ W przypadkach określonych w § 1 pkt 1 lub 2 stosuje się odpowiednio przepis art. 295.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 82 § 4.

§ 4.⁴⁰⁷⁾ Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 297a.⁴⁰⁸⁾ § 1. Informacje określone w art. 305b, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej, lub akta zawierające takie informacje, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297, na zasadach określonych w tym przepisie, gdy toczące się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określeniem podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa.

§ 2. Udostępnienie informacji dla celów innych niż wymienione w § 1 wymaga uzyskania zgody właściwej władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego otrzymano informacje.

Art. 298. Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 182, organy podatkowe udostępniają:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾;

⁴⁰⁴⁾ Przez art. 53 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 265.

⁴⁰⁵⁾ Dodany przez art. 83 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95), która weszła w życie z dniem 11 marca 1999 r.

⁴⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

⁴⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 32 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

⁴⁰⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

- 2) innym organom podatkowym;
- 3) organom kontroli skarbowej;
- 3a)⁴⁰⁹⁾ pracownikom wywiadu skarbowego;
- 4) Najwyższej Izbie Kontroli — w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;
- 5)⁴¹⁰⁾ sądowni, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, służbom ochrony państwa i ich funkcjonariuszom — w związku z toczącym się postępowaniem;
- 6) biegłym powołanym w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej — w zakresie określonym przez organ podatkowy;
- 6a)⁴¹¹⁾ wojewodzie i Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców — w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7)⁴¹²⁾ innym organom — w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 299. § 1.⁴¹³⁾ Organy podatkowe udostępniają informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182, organom i osobom wymienionym w art. 298.

§ 2.⁴¹⁴⁾ Organy podatkowe udostępniają informacje wynikające z akt spraw podatkowych w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

§ 3.⁴¹⁵⁾ Informacje, o których mowa w § 1, udostępniane są również:

- 1) organom celnym;

⁴⁰⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 61 ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

⁴¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 197 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴¹¹⁾ Dodany przez art. 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 42, poz. 475), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

⁴¹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 5 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 33, która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2001 r.

⁴¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 198 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 33, która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2001 r.

⁴¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 62 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 37.

- 2) (uchylony);⁴¹⁶⁾
- 3) powiatowym oraz wojewódzkim urzędowi pracy;
- 4) jednostkom organizacyjnym Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 5) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 6)⁴¹⁷⁾ ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych — w celu realizacji zadań określonych w przepisach o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców;
- 7)⁴¹⁸⁾ Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w celu realizacji jego zadań ustawowych;
- 8)⁴¹⁹⁾ komornikom sądowym w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym;
- 9)⁴²⁰⁾ wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast w zakresie prowadzonych postępowań o przyznanie świadczeń rodzinnych;
- 10)⁴²¹⁾ ośrodkom pomocy społecznej i powiatowym centróm pomocy rodzinie w zakresie prowadzonych postępowań o świadczenia z pomocy społecznej.

§ 4.⁴²²⁾ Informacje o numerach rachunków bankowych posiadanych przez podatników mogą być udostępniane:

- 1) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 2) komornikom sądowym w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym;
- 3) wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast w zakresie prowadzonych postępowań o przyznanie świadczeń rodzinnych;

⁴¹⁶⁾ Przez art. 12 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

⁴¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 198 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴¹⁸⁾ Dodany przez art. 70 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

⁴¹⁹⁾ Dodany przez art. 3 lit. a ustawy z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

⁴²⁰⁾ Dodany przez art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

⁴²¹⁾ Dodany przez art. 137 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

⁴²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 420.

4)⁴²³⁾ ośrodkiem pomocy społecznej i powiatowym centrum pomocy rodzinie w zakresie prowadzonych postępowań o świadczenia z pomocy społecznej.

§ 5. (uchylony).⁴²⁴⁾

Art. 299a.⁴²⁵⁾ Akta, o których mowa w art. 298, i dokumenty zawierające informacje, o których mowa w art. 299, przekazywane organom i osobom wymienionym w art. 298 pkt 4—7 oraz art. 299 § 2—4 oznaczają się klauzulą „Tajemnica skarbowa”.

Art. 300. (uchylony).⁴²⁶⁾

Art. 301. Przepisy art. 297—299 nie naruszają uprawnień strony przewidzianych w art. 178 i art. 179.

Art. 302. (uchylony).⁴²⁷⁾

Art. 303. (uchylony).⁴²⁷⁾

Art. 304. § 1.⁴²⁸⁾ Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ półroczne sprawozdania zawierające informacje o liczbie wszczętych w danym półroczu postępowań podatkowych oraz karnych skarbowych, w porównaniu z liczbą spraw, w których wystąpiono o przekazanie informacji, o których mowa w art. 182.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, są corocznie przedkładane Sejmowi łącznie ze sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa.

Art. 305. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych⁴⁰⁾ podaje do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące podatków.

§ 2. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również organom podatkowym.

§ 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.

⁴²³⁾ Dodany przez art. 137 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 421.

⁴²⁴⁾ Przez art. 1 pkt 198 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 199 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴²⁶⁾ Przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

⁴²⁷⁾ Przez art. 1 pkt 200 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 20 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

DZIAŁ VIIa⁴²⁹⁾

Wymiana informacji podatkowych z innymi państwami

Rozdział 1

Zasady ogólne wymiany informacji podatkowych

Art. 305a. W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz z innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, informacje zawarte w aktach spraw podatkowych lub inne informacje podatkowe mogą być udostępniane właściwym władzom państw obcych, pod warunkiem że wykorzystanie udostępnionych informacji nastąpi zgodnie z zasadami określonymi w tych umowach.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady wymiany informacji podatkowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej

Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje istotne dla prawidłowego określania podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego w zakresie:

- 1) opodatkowania dochodu, majątku lub kapitału, bez względu na sposób i formę opodatkowania, w tym opodatkowania dochodu ze sprzedaży rzeczy lub praw majątkowych oraz przyrostu wartości majątku lub kapitału,
  - 2) podatku akcyzowego od olei mineralnych, alkoholu, napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych,
  - 3) opodatkowania składek ubezpieczeniowych
- zwane dalej „informacjami”.

Art. 305c. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych występuje do właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, zwanych dalej „obcymi władzami”, o udzielenie informacji oraz udziela im informacji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej oraz dyrektora urzędu kontroli skarbowej do występowania do obcych władz o udzielenie informacji i udzielania im informacji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 305d. Informacje są udzielane na wniosek obcych władz lub z urzędu.

⁴²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 149.

Art. 305e. Wniosek o udzielenie informacji powinien zawierać:

- 1) dane identyfikujące podmiot, którego informacje mają dotyczyć: nazwisko lub nazwę (firmę), adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy;
- 2) wskazanie zakresu żądanych informacji i celu ich wykorzystania;
- 3) stwierdzenie, że wyczerpano możliwości uzyskania informacji na podstawie przepisów prawa krajowego państwa wnioskującego;
- 4) zobowiązanie się do objęcia tajemnicą udzielonych informacji, zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa wnioskującego.

Art. 305f. § 1. Wniosek obcej władzy wszczyna postępowanie w sprawie udzielenia informacji.

§ 2. Postępowanie powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki.

§ 3. O każdym przypadku nieudzielenia informacji we właściwym terminie zawiadamia się obce władze, podając przyczyny niedotrzymania terminu udzielenia informacji.

§ 4. W sprawie udzielenia lub odmowy udzielenia informacji wydaje się postanowienie.

Art. 305g. § 1. Jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ wzywa niezwłocznie tę władzę o nadesłanie danych uzupełniających, w wyznaczonym terminie.

§ 2. W przypadku niezpełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w § 1, właściwy organ odmawia udzielenia informacji.

Art. 305h. Odmawia się udzielenia informacji, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że obca władza nie wyczerpała możliwości uzyskania wnioskowanych informacji na podstawie przepisów prawa krajowego;
- 2) organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji;
- 3) odrębne przepisy lub ratyfikowane umowy międzynarodowe uniemożliwiają udzielenie wnioskowanych informacji lub wykorzystanie ich przez państwo wnioskujące dla celów wskazanych we wniosku;
- 4) udzielenie informacji prowadziłoby do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego;

5) udzielenie informacji naruszyłoby porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej;

6) państwo wnioskujące nie może udzielać informacji o podobnym charakterze;

7) przepisy prawa krajowego państwa wnioskującego nie zapewniają objęcia informacji tajemnicą na takich samych zasadach, na jakich są chronione takie same informacje uzyskane na podstawie przepisów prawa krajowego państwa wnioskującego.

Art. 305i. Wniosek o udzielenie informacji może być w każdym czasie wycofany przez właściwy organ.

Art. 305j. W sprawach nieuregulowanych w art. 305b—305i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 4, 5, 8, 9 i 14 działu IV.

Art. 305k. § 1. Właściwy organ udziela z urzędu informacji obcym władzom, gdy:

- 1) uprawdopodobnione jest uszczuplenie należności podatkowych lub obejście prawa podatkowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) korzystanie przez podatnika z ulg podatkowych może być podstawą powstania obowiązku podatkowego lub zwiększenia zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) ustalenia postępowania podatkowego lub kontrolnego, dokonane w oparciu o informacje uzyskane od obcej władzy, mogą być użyteczne dla prawidłowego określania podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego.

§ 2. Przepis art. 305h stosuje się odpowiednio.

Art. 305l. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

Art. 305m. Informacje otrzymane od obcej władzy można przekazać innej obcej władzy za zgodą władzy państwa udzielającej informacji.

Rozdział 3⁴³⁰⁾

Szczegółowe zasady wymiany informacji o przychodach (dochodach) z oszczędności

Art. 305n. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z urzędu informacje doty-

⁴³⁰⁾ Dodany przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 93, poz. 894, Nr 254, poz. 2533 i Nr 263, poz. 2619), który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

czące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi podatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

- 1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Królestwie Andory, Królestwie Liechtensteinu, Królestwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowę w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych

— właściwym władzom tych państw i terytoriów.

§ 2. Informacje przekazuje się przynajmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody).

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwymi władzami państw i terytoriów, o których mowa w § 1, porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

Art. 305o. Do informacji określonych w art. 305n § 1 dotyczących podatników, na których ciąży nieograniczony obowiązek podatkowy w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych od właściwych władz innych państw lub terytoriów zależnych lub stowarzyszonych przepisy art. 297a stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ VIII

Przepisy karne

Art. 306. § 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej, ujawnia informacje objęte tą tajemnicą,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej, ujawnia informacje określone w art. 182,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 działa nieумыślnie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2.

§ 4. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

DZIAŁ VIII⁴³¹⁾

Zaświadczenia

Art. 306a. § 1. Organ podatkowy wydaje zaświadczenia na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

§ 2. Zaświadczenie wydaje się, jeżeli:

- 1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa;
- 2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

§ 3. Zaświadczenie potwierdza stan faktyczny lub prawny istniejący w dniu jego wydania.

§ 4. Zaświadczenie wydaje się w granicach żądania wnioskodawcy.

§ 5.⁴³²⁾ Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni.

§ 5.⁴³³⁾ Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia, z zastrzeżeniem § 6.

§ 6.⁴³⁴⁾ Zaświadczenie, o którym mowa w art. 306m § 1, powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia.

Art. 306b. § 1. W przypadkach, o których mowa w art. 306a § 2, organ podatkowy jest obowiązany wydać zaświadczenie, jeżeli chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów lub z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu.

§ 2. Organ podatkowy, przed wydaniem zaświadczenia, może przeprowadzić w niezbędnym zakresie postępowanie wyjaśniające.

Art. 306c. Odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

⁴³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 201 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴³²⁾ W brzmieniu tym obowiązuje do dnia wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 433.

⁴³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 430, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

⁴³⁴⁾ Dodany przez art. 6 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 430, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Art. 306d. § 1. Organ podatkowy nie może żądać zaświadczenia w celu potwierdzenia faktów lub stanu prawnego, znanych organowi z urzędu lub możliwych do ustalenia przez organ na podstawie posiadanej ewidencji, rejestrów lub innych danych albo na podstawie przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych.

§ 2. Organ podatkowy żądający od strony zaświadczenia w celu potwierdzenia faktów lub stanu prawnego jest obowiązany wskazać przepis prawa wymagający urzędowego potwierdzenia tych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia.

Art. 306e. § 1. Zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości wydaje się na podstawie dokumentacji danego organu podatkowego oraz informacji otrzymanych od innych organów podatkowych.

§ 2. Przed wydaniem zaświadczeń, o których mowa w § 1, ustala się, czy w stosunku do wnioskodawcy nie jest prowadzone postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości jego zobowiązań podatkowych. Jeżeli takie postępowanie jest prowadzone i zgromadzony materiał dowodowy pozwala na jego zakończenie, powinna być niezwłocznie wydana decyzja ustalająca lub określająca wysokość zobowiązań podatkowych, w celu wykazania ich w zaświadczeniu.

§ 3. Nie można odmówić wydania zaświadczenia, jeżeli nie jest możliwe zakończenie postępowania, o którym mowa w § 2, przed upływem terminu określonego w art. 306a § 5. Wydając zaświadczenie, organ podaje informacje o prowadzonym postępowaniu.

§ 4. Na żądanie wnioskodawcy w zaświadczeniu podaje się także informacje:

- 1) czy w stosunku do wnioskodawcy prowadzone jest:
  - a) postępowanie mające na celu ujawnienie jego zaległości podatkowych i określenie ich wysokości,
  - b) postępowanie egzekucyjne w administracji, również w zakresie innych niż podatkowe zobowiązań wnioskodawcy,
  - c) postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dotyczące:
  - a) okresów, z których pochodzą zaległości, i ich tytułów,
  - b) podatków, których termin płatności został odroczone lub których płatność została rozłożona na raty.

§ 5. Jeżeli zapłata zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę została odroczone lub rozłożona na

raty, uznaje się, że podatnik, płatnik lub inkasent, do dnia upływu terminów, o których mowa w art. 49 § 1, nie posiada zaległości podatkowych.

Art. 306f. § 1. Organ podatkowy na wniosek osoby, która uprawdopodobni, że może być spadkobiercą, wydaje zaświadczenie o wysokości znanych temu organowi zobowiązań spadkodawcy wymienionych w art. 98 § 1 i 2.

§ 2. Jeżeli postępowanie podatkowe w sprawie określenia lub ustalenia wysokości zobowiązań podatkowych spadkodawcy nie zostało zakończone, w zaświadczeniu podaje się przybliżoną wysokość zobowiązania na podstawie posiadanych danych co do podstawy opodatkowania.

Art. 306g. § 1. Organy podatkowe, za zgodą zbywającego, wydają na wniosek nabywcy, o którym mowa w art. 112 § 1, zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych zbywającego.

§ 2. W zaświadczeniu, o którym mowa w § 1, organ podatkowy określa wysokość zaległości podatkowych zbywającego na dzień wydania zaświadczenia.

§ 3. Przepisy § 1—2 stosuje się odpowiednio do należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 2—4, objętych zakresem odpowiedzialności nabywcy.

Art. 306h. § 1. Organy podatkowe, za zgodą podatnika, wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych podatnika na żądanie:

- 1) jednostek organizacyjnych, które na podstawie ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania uprawnione są do udzielania kredytów (pożyczek);
- 2) kontrahentów podatników prowadzących działalność gospodarczą oraz dzierżawców i użytkowników nieruchomości — w zakresie opodatkowania dzierżawionej lub użytkowanej nieruchomości;
- 3) małżonka podatnika, z zastrzeżeniem § 2, a także rozwiedzonego małżonka w zakresie zaległości powstałych w czasie trwania wspólności majątkowej oraz innych osób wymienionych w art. 111;
- 4) współnika spółek wymienionych w art. 115 § 1.

§ 2. Zgoda podatnika nie jest wymagana, jeżeli z żądaniem wydania zaświadczenia, o którym mowa w § 1, występuje małżonek podatnika pozostający z nim we wspólności majątkowej.

Art. 306i. § 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o wysokości jego dochodu lub obrotu.

§ 2. W zaświadczeniach dotyczących wysokości dochodu lub obrotu stwierdza się wyłącznie, czy wnioskodawca jest lub nie jest podatnikiem:

- 1) podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, z określeniem wysokości obrotu;
- 2) podatku dochodowego (we wszystkich formach opodatkowania); w przypadku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych — z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, a w przypadku osób prawnych — z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, jak również dochodu pozostającego po odliczeniu podatku.

Art. 306j. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wydawania zaświadczeń, uwzględniając w szczególności odpowiednią organizację czynności związanych z wydawaniem zaświadczeń;
- 2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń, uwzględniając rodzaj zobowiązania podatkowego;
- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia, uwzględniając w szczególności treść wniosku o wydanie zaświadczenia, datę złożenia wniosku lub wyrażenia zgody na wydanie zaświadczenia, sposób załatwienia wniosku, treść wydanego zaświadczenia oraz dane identyfikujące wnioskodawcę;
- 4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące osobę, której dotyczy zaświadczenie, treść przekazanych lub otrzymanych informacji, dane identyfikujące osobę lub organ przekazujący informacje;
- 5) wzory zaświadczeń, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.

Art. 306k.⁴³⁵⁾ W sprawach nieuregulowanych w art. 306a—306i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—6, 8—12, 14, 16 oraz 23 działu IV.

Art. 306k.⁴³⁶⁾ W sprawach nieuregulowanych w art. 306a—306i oraz 306l i 306m stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—6, 8—12, 14, 16 oraz 23 działu IV.

Art. 306l.⁴³⁷⁾ Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o jego miejscu zamieszkania lub siedzibie dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (certyfikat rezydencji).

⁴³⁵⁾ W brzmieniu tym obowiązuje do dnia wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 436.

⁴³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 430, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

⁴³⁷⁾ Dodany przez art. 6 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 430, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Art. 306m.⁴³⁷⁾ § 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby fizycznej osiągającej przychody (dochody), o których mowa w art. 305n § 1, ze źródeł przychodów położonych:

- 1) w Republice Austrii, Królestwie Belgii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Księstwie Andory, Księstwie Liechtensteinu, Księstwie Monako, Republice San Marino i Konfederacji Szwajcarskiej lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych.

§ 2. W zaświadczeniu, o którym mowa w § 1, podaje się również zgłoszone organowi podatkowemu przez wnioskodawcę:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, który wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody);
- 2) numer rachunku wnioskodawcy, a w przypadku jego braku — tytuł prawny, z którego wynika wiarytelność stanowiąca podstawę wypłaty lub postawienia do dyspozycji przychodów (dochodów).

Art. 306n.⁴³⁷⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń, o których mowa w art. 306l i art. 306m § 1, uwzględniając zakres danych wykazywanych w zaświadczeniach oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.

DZIAŁ IX

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 307—323. (pominięte).⁴³⁸⁾

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 324. § 1. Do spraw wszczętych, a nierozpatrzonych przez organ podatkowy pierwszej instancji przed dniem 1 stycznia 1998 r. stosuje się, z zastrzeżeniem § 2, przepisy niniejszej ustawy.

§ 2. Wnioski złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach:

⁴³⁸⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

- 1) odroczenia terminu płatności podatku,
- 2) rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej,
- 3) potrącenia zobowiązań podatkowych

— rozpatrywane są na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 325. Przepis art. 22 § 4 stosuje się również do złożonych, a nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniosków o zaniechanie poboru podatków.

Art. 326. § 1. Hipoteka ustawowa powstała w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia jej powstania, chyba że organ podatkowy złoży w tym czasie wniosek o jej wpis do księgi wieczystej.

§ 2. Hipoteki ustawowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają, jeżeli organ podatkowy nie złoży wniosku o ich wpis do księgi wieczystej w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 327. Wygasają zastawy ustawowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 328. Wierzytelności wobec Skarbu Państwa lub państwowych jednostek budżetowych, które stały się wymagalne do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, mogą podlegać potrąceniu na zasadach przewidzianych w ustawie o zobowiązaniach podatkowych, jeżeli wniosek o dokonanie potrącenia zostanie złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 329. Terminy przewidziane w:

- 1) art. 69 § 2 — stosuje się również do zdarzeń, które nastąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 80 § 1 pkt 1⁴³⁹⁾ — stosuje się również, jeżeli płatnik, w ciągu miesiąca poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy pobrał podatek nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

Art. 330. Zwrot nadpłat powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonywany jest na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 331. § 1. Prawo do skorygowania deklaracji, o którym mowa w art. 81 § 2⁴⁴⁰⁾, stosuje się również do deklaracji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, przepis art. 81 § 3⁴⁴⁰⁾ stosuje się odpowiednio.

Art. 332. Do odpowiedzialności osób trzecich, o których mowa w ustawie o zobowiązaniach podatkowych, z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 333. Osoby prawne, o których mowa w art. 117, ponoszą również odpowiedzialność za zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 334. § 1. Odwołania od decyzji urzędu skarbowego, wniesione do podatkowej komisji odwoławczej przed dniem 1 stycznia 1998 r., przekazuje się do dalszego prowadzenia właściwym izmom skarbowym. Czynności podjęte w toku postępowania przez podatkową komisję odwoławczą pozostają w mocy.

§ 2. Wnioski w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną wydaną przez podatkową komisję odwoławczą, a także wnioski w sprawie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności takiej decyzji rozpatrywane są przez izbę skarbową, przy której działała ta komisja.

§ 3. Wnioski w sprawach, o których mowa w § 2, złożone przed dniem 1 stycznia 1998 r., rozpatrywane są na podstawie dotychczasowych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 335. Odwołania od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów tej ustawy oraz dotychczasowych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 336. Wnioski o uchylenie lub zmianę decyzji ostatecznej, na podstawie której strona nabyła prawo, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach przewidzianych w art. 155 i art. 177 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 337. Żądanie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej określającej wysokość zaległości podatkowej, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w dotychczasowych przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 338. § 1. Umarza się wszczęte z urzędu postępowania w sprawie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, jeżeli decyzje te zostały wydane przed dniem 1 stycznia 1997 r., chyba że strona wniesie o dalsze rozpoznanie sprawy.

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy postępowania w sprawach, o których mowa w art. 250³²⁷⁾.

Art. 339. Przepisy art. 258 § 1 pkt 3—5³³⁸⁾, § 2 i 3 oraz art. 259 stosuje się również do decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁴³⁹⁾ Obecnie art. 80 obowiązuje w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 61 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁴⁰⁾ Obecnie art. 81 obowiązuje w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 61 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 340. Oświadczenia, o których mowa w art. 278 § 3—5 oraz art. 279 § 3, składane są w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 341. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na ustawę o zobowiązaniach podatkowych lub odsyłają ogólnie do przepisów o zobowiązaniach podatkowych, stosuje się przepisy działu III niniejszej ustawy.

Art. 342. § 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1999 r. instytucje finansowe wymienione w art. 182 mogą występować do urzędu skarbowego, który żądał przekazania informacji, z wnioskami o ograniczenie zakresu żądanej informacji i terminu jej przekazania.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, składany jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania i wymaga uzasadnienia.

§ 3. Urząd skarbowy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku postanawia ostatecznie o zakresie żądanych informacji i terminie ich przekazania.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 343. § 1. Tracą moc:

1) dekret z dnia 16 maja 1956 r. o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłacaniu należności państwowych (Dz. U. Nr 17, poz. 92 oraz z 1975 r. Nr 10, poz. 56);

2) ustawa z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398, z 1962 r. Nr 38, poz. 166 oraz z 1971 r. Nr 27, poz. 250);

3) ustawa z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 75, poz. 357 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770).

§ 2. (pominięty).⁴³⁸⁾

Art. 344. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z tym że przepisy art. 22 § 6, art. 28 § 3, art. 46 § 3, art. 48 § 3, art. 56 § 3, art. 58, art. 67 § 3, art. 79 § 3, art. 82 § 3, art. 83, art. 84 § 2, art. 87 § 5, art. 119, art. 196 § 4, art. 283 § 3, art. 303, art. 314 pkt 2 i 3, art. 316 pkt 1 oraz art. 328 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.⁴⁴¹⁾

⁴⁴¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 13 listopada 1997 r.

Egzemplarze bieżące oraz archiwalne można nabywać:

- w Zakładzie Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-00, 694-60-96 — na podstawie nadesłanego zamówienia (wyłącznie sprzedaż wysyłkowa);
- w punktach sprzedaży Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w Warszawie (sprzedaż wyłącznie za gotówkę):
  - ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96
  - al. Szucha 2/4, tel. 629-61-73 (od 1999 r.)

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Zakładu Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Zakład Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski (spis treści) dostępne są w Internecie pod adresem www.cokprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, tel. 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Zakład Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; faks 694-62-06
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581 (czynna w godz. 7³⁰–15³⁰)

www.cokprm.gov.pl
e-mail: dziust@cokprm.gov.pl

DU 0008 2005 wyd.00

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładzie Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa